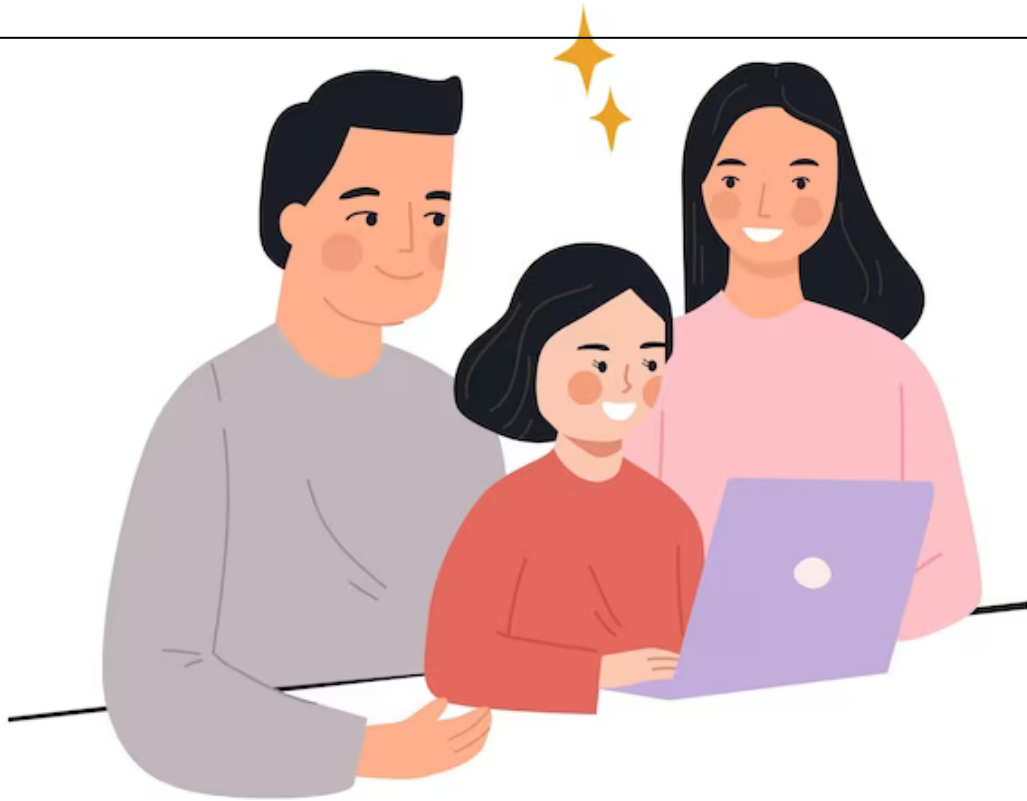

Velkommen til nettet!

Kandidatspeciale

MALENE BRUUN
VILHELMSSEN

Aalborg Universitet

4. SEMESTER,
KOMMUNIKATION

Studieretning:

4. semester, Kommunikation – Kandidatspeciale

ETCS: 30

Titel: Velkommen til nettet!

Vejleder: Stinne Gunder Strøm Krogager

Studerende: Malene Bruun Vilhelmsen – 20174376

Afleveringsdato: 31. maj 2024

Antal anslag: 183.036

Antal normalsider: 76

Abstract

For a long time, research has focused on how digital media affect kids and teenagers, particularly emphasizing the negative consequences of digital media use.

The literature clearly demonstrates how digital media can significantly impact the social, cognitive and mental development of children and teenagers. Additionally, it is emphasized that parents play a significant role in their children's digital lives. With the rapid development of technology, parents are facing a complex task of navigating and supporting their children's digital journey.

In this study, I investigate how a parent's role in children's digital lives are communicated, how this communication is perceived and if the communication points at certain elements that shape our understanding of parenting. This is examined through a current campaign; 'Genvej – til dit barns digitale liv' (Shortcut – to your child's digital life). The purpose of the campaign is to educate parents and caregivers on how they can engage in their children's digital lives.

In this study, I focus on the video 'Velkommen til nettet!' (Welcome to the internet!), which was released as part of the campaign's launch. Through a semiotic analysis I investigate how the video communicates parental involvement in children's digital lives, and simultaneously how this communication is received through a focus-group interview and respondent interview.

My findings indicate that just as in the public debate, the communication about parental involvement in the video 'Velkommen til nettet!' primarily accentuates the negative aspects of kids' and teenagers' use of digital media and that the communication resonates with parents' understanding of it. However, the discussion argues the necessity of clarifying communication regarding parental involvement. I also find that the communication would favor greatly being more acknowledging, which could boost parents' belief and motivation to engage in their children's digital lives.

In this study, I conclude how the communication about parental involvement contributes to shaping and circulating the notion that parenting is commonly perceived as a complex, challenging and dynamic role, requiring both awareness, guidance, and support to aid their children in navigating the digital world effectively.

✦

INDHOLDSFORTEGNELSE

✦

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	5
1.1 Om kampagnen – 'Genvej – til dit barns digitale liv'	7
2. Litteraturreview	9
2.1 Metode for litteratursøgning.....	9
2.2 Litteraturgennemgang	11
2.2.1 Børn og unges digitale engagement.....	11
2.2.1.1 Motivationsfaktorer for unges brug af digitale medier	11
2.2.1.2 Unges digitale medieadfærd.....	12
2.2.2 Forældreinddragelse i børn og unges digitale liv	14
2.2.2.1 Forældres engagement i deres børns digitale liv	14
2.2.2.2 Problematikker og risici	16
2.3. Opsamling	20
3. Videnskabsteoretisk tilgang.....	22
3.1 Hermeneutik	22
3.2 Kommunikationssyn	24
4. Undersøgelsesdesign	25
4.1 Forløb	25
4.2 Fokusgruppeinterview	26
4.3 Respondent interview.....	31
5. Analysestrategi for 'Velkommen til nettet!'	33
5.1 Semiotisk næranalyse.....	33
5.1.1 Billedets retorik	33
5.1.2 Æstetik	34
5.1.3 Syntagme og paradigme	34
5.2 Retorik.....	35
5.2.1 Appelformer	36
5.2.2 Mytologier	36
5.3 Filmiske virkemidler.....	37
5.3.1 Kameravinkler	37

5.3.2 Lyd.....	37
6. Analysestrategi for interviews	39
6.1 Databehandling	39
6.1.1 Transskription	39
6.1.2 Kodning, kategorisering og begrebsliggørelse	39
6.1.3 Den multidimensionale model.....	40
7. Analyse af 'Velkommen til nettet!'	42
7.1 Opsamling.....	67
8. Analyse af interviews	69
8.1 Præsentation af interviewdeltagere.....	69
8.2 Analyse af fokusgruppeinterview	69
8.2.1 Børn og unges digitale liv.....	70
8.2.2 Forældres rolle.....	72
8.2.3 Reception af 'Velkommen til nettet!'.....	77
8.2.3.1 Motivation	77
8.2.3.2 Forståelse	79
8.2.3.3 Konstruktionsbevidsthed	80
8.2.3.4 Holdning.....	83
8.2.3.5 Handling	85
8.3 Opsamling.....	85
9. Diskussion	87
10. Konklusion	95
11. Litteraturliste	98

INDLEDNING

1. Indledning

”Vi gør så meget for at beskytte børn og unge, når de skal se en film. Vi gør ingenting for at beskytte deres digitale liv på sociale medier og det er fuldstændig absurd” (DR, u.å).

Sådan lyder det fra psykolog David Madsen, som blandt andre i DRs program ’Alene hjemme på nettet’ sætter fokus på de udfordringer, børn og unge kan stå med uden deres forældres opsyn eller vejledning (DR, u.å.). Dette understreger en vigtig udfordring i dagens samfund, hvor teknologiens hastige udvikling skaber en ny virkelighed for forældre (Sharma & Lee, 2023), som står overfor en kompleks opgave: at navigere og støtte deres børns digitale færd (Børns Vilkår, 2023).

Behovet for forældreinddragelse er tydeligt, når der dykkes ned i de forskellige aspekter af børn og unges digitale liv. En rapport viser blandt andet, at fire ud af ti elever har haft ubehagelige oplevelser online, og at op mod hvert tiende barn bliver udsat for mobning online (Børns Vilkår, 2023). Halvdelen af de børn, som oplever mobning online, udviser tegn på mistrivsel (Børns Vilkår, 2023). I en hjerteskræende afspejling af disse udfordringer står et barn på blot 10 år frem og deler sine oplevelser med Børnetelefonens brevkasse:

”Jeg bliver mobbet på fortnite med at jeg er dårlig og grim. Her for tiden har mine såkaldte venner gjort det rigtig meget. Jeg er blevet meget ked af det og har brug for hjælp da jeg nu har fået selvmordstanker pga. det” (Børns Vilkår, 2023, s. 24)

Dette er blot ét eksempel af mange, der tydeliggør de digitale udfordringer, som børn og unge står over for, og som kan have alvorlige konsekvenser.

Forældre oplever, at deres børn bruger for meget tid foran skærme (Yardi & Bruckman, 2011), og med forskning, der advarer om de alvorlige konsekvenser af overdreven skærmtid, bliver det tydeligt, at der er en reel bekymring for børns trivsel og udvikling (Hadlington, White & Curtis, 2019). Børn og unges mediebrug er et emne, der diskuteres på både politisk niveau, inden for skole- og

uddannelsessektoren og i private hjem (Johansen & Larsen, 2019) Debatten er især præget af opfattelsen af, at medierne giver børn og unge en følelse af afhængighed (Johansen & Larsen, 2019 s. 13). Emnet trækker også stor opmærksomhed i den offentlige debat. Overskrifter såsom ”Skærme fylder mere i vores liv, og det kan påvirke vores mentale sundhed og trivsel” (Sundhedsstyrelsen, 2023), ”Skærmtid kan have indflydelse på børns diagnoser” (Ritzau, 2023) og ”Forskning: Skærmtid har sammenhæng med langsigtede hjerneforstyrrelser hos børn” (Sundhedspolitisk Tidsskrift, 2023) er blot få af mange, der præger mediebilledet. Overskrifterne afspejler en stigende bekymring i samfundet om de potentielle negative konsekvenser af børn og unges mediebrug. Selv Sundhedsstyrelsen (2023) har offentliggjort retningslinjer for, hvordan børn og voksne bør bruge skærme, hvilket vidner om betydningen af at adressere problemstillingen.

Ifølge Forbrugerrådet Tænk (u.å.) taler forældre sjældent med deres børn om deres digitale liv. Denne mangel på kommunikation understøttes af litteraturen, der indikerer, at flere forældre finder det udfordrende at navigere i, hvordan de skal engagere sig i deres børns digitale liv (Yardi & Bruckman, 2011; Sharma & Lee, 2023; Hadlington et al., 2019).

Det er tilsyneladende den negative bekymringsdiskurs, der er i højsædet både hvad angår litteraturen og i den offentlige debat. Forældre er ofte vidne til problematisk adfærd og konfronteres med bekymrende statistikker om mistrivsel blandt børn og unge, men risikoen er, at vi ukritisk peger fingeren mod teknologien (Lieberoth, 2023). Jo mere danske forældre bekymrer sig om børn og unges mediebrug, desto mere føler de sig også usikre og savner relevant information til at navigere i denne komplekse problemstilling (Lieberoth, 2023).

I nærværende speciale finder jeg det derfor relevant at undersøge, hvordan der kommunikativt forsøges at sætte fokus på forældreinddragelse i børn og unges digitale liv. Specialet tager udgangspunkt i en aktuell kampagne, ’Genvej – til dit barns digitale liv’, hvilken vil blive præsenteret i det følgende afsnit.

1.1 Om kampagnen – 'Genvej – til dit barns digitale liv'

Forbrugerrådet Tænk, Trygfonden og Ole Kirks' Fond har i maj 2023, i samarbejde med Red Barnet, Mary Fonden, Medierådet for Børn og Unge samt Børns Vilkår, lanceret kampagnen 'Genvej – til dit barns digitale liv'. Kampagnen fungerer som et tilbud til forældre og omsorgspersoner, hvor de kan søge viden og hjælp til, hvordan de kan involvere sig i deres børns digitale liv. Motivet bag kampagnen er bygget på en påstand om, at børn har bedre forudsætninger for at færdes online og undgå ubehagelige oplevelser, hvis deres forældre eller omsorgspersoner har en øget forståelse og et større engagement i deres børns digitale liv (Genvej – til dit barns digitale liv, u.å.a).

På kampagnens hjemmeside samt deres sociale mediekkanaler, Facebook (Genvej – til dit barns digitale liv, u.å.b) og Instagram (Genvej – til dit barns digitale liv, u.å.c) kan der findes øvelser, konkrete råd og viden om forskellige emner og problematikker, som børn og unge kan møde online. Disse emner og problematikker vedrører blandt andet gaming, digitale fællesskaber, skærmtid, digital mobning, digitale krænkelser og digital kriminalitet. På kampagnens hjemmeside er der en funktion, hvor der kan vælges tema samt alder, således brugere af hjemmesiden kan tilgå de emner, de finder relevant. Aldersgruppen går fra seks til 18 år (Genvej – til dit barns digitale liv, u.å.d).

Billede 1: Screenshot fra <https://www.genvej.org/om-genvej>

Til hvert tema kan brugere tilgå forskellige kommunikative tiltag, heriblandt artikler, videoer, øvelser og podcasts. Disse tiltag er hver især udgivet af enten kampagnen selv eller af de forskellige samarbejdspartnere. Hjemmesiden henviser eksempelvis til en video om skærmtid, som Sundhedsstyrelsen har udarbejdet, hvorfor brugere bliver ført videre til Sundhedsstyrelsens hjemmeside (Sundhedsstyrelsen, 2022). Udover partnerne bag kampagnen, som tidligere er blevet listet, har de tilmed samarbejde med følgende:

Billede 2: Genvej – til dit barns digitale liv, samarbejdspartnere

På kampagnens hjemmeside kan videoen 'Velkommen til nettet!' tilgås. Videoen følger Kalle, en dreng på omkring 10-12 år, der sammen med hans forældre tager på en rejse ind i internettet. Her får de en rundvisning af en menneskelig Algoritme, som guider dem gennem forskellige rum, der repræsenterer forskellige dele af internettet. Jeg vælger i specialet at fokusere på denne video ud fra et *popularitetskriterie* (Graakjær & Jessen, 2015). Dette kriterie forudsætter, at den udvalgte medietekst vælges på baggrund af dets popularitet, for eksempel den mest sete tekst (Graakjær & Jessen, 2015, s. 33). Jeg vil argumentere for, at videoen lever op til dette kriterie, eftersom videoen er blevet set over 2,6 millioner gange på tværs af forskellige kanaler (Nørlund, 2023). Derudover vælger jeg videoen, da det er kampagnens lanceringsfilm (Nørlund, 2023), hvorfor den derfor kan fungere som en introduktion til hele kampagnen og præsenterer dens centrale temaer og budskaber. Jeg får således også mulighed for at undersøge, hvordan kampagnen introduceres og positioneres over for dets modtager.

LITTERATURREVIEW

2. Litteraturreview

Formålet med et litteraturreview er at undersøge eksisterende viden, som er relevant for det pågældende forskningsområde. Et litteraturreview kan både anvendes til at understøtte identifikationen af et problem samt til at afdække eventuel mangel på forskning inden for problemfeltet (Ridley, 2012). Formålet med følgende review er at erhverve indsigt i den eksisterende forskning indenfor specialets tematiske ramme med henblik på at afdække, hvorledes specialet relateres hertil. Dette vil muliggøre en identifikation af, hvordan specialet kan bidrage med ny viden til den eksisterende forskning.

2.1 Metode for litteratursøgning

I den indledende fase af specialets litteraturreview valgte jeg at foretage diverse eksplorative søgninger på databasen Scopus. Denne indledende søgning havde til formål at identificere søgeord, som kunne danne grundlag for udformningen af en søgestreng. Dette førte mig til følgende søgestreng:

```
TITLE ( social AND media AND use OR engagement AND children OR youth OR adolescent )  
AND PUBYEAR > 2019 AND PUBYEAR < 2024 AND ( LIMIT-TO ( SUBJAREA , "PSYC" ) OR  
LIMIT-TO ( SUBJAREA , "ARTS" ) OR LIMIT-TO ( SUBJAREA , "SOCI" ) ) AND ( LIMIT-TO  
( DOCTYPE , "ar" ) )
```

Figur 1: Søgestreng på www.scopus.com

Jeg valgte at gennemgå resultaterne af søgestrengen ud fra følgende inklusionskriterier:

- Vedrører aldersgruppen 6-18 år
- Omdrejningspunktet skal være børn og unges brug af digitale medier

Denne søgning førte mig til 27 artikler.

Derudover valgte jeg at udføre følgende søgestreng:

```
TITLE ( parent OR parental AND children OR adolescent OR youth AND life OR social AND media ) AND PUBYEAR > 2019 AND PUBYEAR < 2024 AND ( LIMIT-TO ( SUBJAREA , "PSYC" ) OR LIMIT-TO ( SUBJAREA , "ARTS" ) OR LIMIT-TO ( SUBJAREA , "SOCI" ) ) AND ( LIMIT-TO ( DOCTYPE , "ar" ) )
```

Figur 2: Søgestreng på www.scopus.com

Jeg valgte at gennemgå resultaterne med følgende inklusionskriterier:

- Vedrører aldersgruppen 6-18 år
- Omdrejningspunktet skal være forældres rolle i relation til børn og unges digitale liv

Denne søgning resulterede i 9 artikler. Søgestrengen kan siges at være bredt dækkende i relation til emnet, eftersom jeg anvender flere synonymer. De fundne antal artikler kan derfor indikere en begrænset mængde forskning inden for forældreperspektivet i relation til forældres rolle i børn og unges digitale liv. Jeg forsøgte desuden at opspore forskning omhandlende kommunikationskampagner om forældres rolle i børns digitale liv. Jeg fandt ingen publikationer om emnet, hvilket antyder, at der muligvis eksisterer begrænset eller ingen forskning på dette område.

Udover min søgning på Scopus fandt jeg det nærliggende at inddrage kilder, som jeg på forhånd havde kendskab til, og som jeg finder relevante for specialet. Dette kendskab udspringer både af min interesse for feltet, men også af min viden, jeg har erhvervet gennem min uddannelse.

Ud fra ovennævnte søgestreng og selvinddragede kilder har jeg valgt at opdele følgende litteraturgennemgang i to dele: 'Børn og unges digitale engagement' og 'Forældres rolle i børn og unges digitale liv'. Til disse to dele vil der hører forskellige tematiske undertitler.

2.2 Litteraturgennemgang

Forinden en gennemgang af litteraturen er det værd at bemærke, at flere af kilderne, som udsprang af mine søgestrengene, er funderet i et psykologisk perspektiv. Medie- og kommunikationsteoretiske traditioner er kendetegnet ved ofte at kombinere forskellige traditioner, heriblandt et psykologisk perspektiv (Johansen & Larsen, 2019, s. 19) hvorfor jeg finder det relevant også at inddrage litteratur herfra.

2.2.1 Børn og unges digitale engagement

2.2.1.1 Motivationsfaktorer for unges brug af digitale medier

Flere studier understreger vigtigheden af at forstå unges motivationer bag deres adfærd på sociale medier. Denne indsigt er nødvendig for at kunne fremme sunde og positive udviklingsmønstre og adfærd gennem interventionsindsatser (Resnik & Bellmore, 2021; Parent, 2023; Swirsky, Rosie, & Xie, 2021b). Et studie undersøger to motivationsfaktorer for unges adfærd på sociale medier; *sociale mål* og *pubertetsstatus*. Sociale mål henviser til målsætninger om popularitet og accept blandt jævnaldrende, hvor pubertetsstatus henviser til et individs nuværende fase af fysisk og seksuel modning under teenageårene (Swirsky et al. 2021b). Studiet viser, at unge med høje popularitetsmål har større tendens til selvafløsning; afsløre information, tanker og oplevelser for andre online. Dette antages at have en sammenhæng med, at sociale medieplatforme tillader brugere at bevare deres relevans og status i det sociale netværk af jævnaldrende (Swirsky et al., 2021b). Studiet finder tilmed, at både drenge og piger tilskriver popularitetsmål samme betydning, men at piger udviser en større tendens til at handle aktivt for at opnå disse mål. Det observeres, at piger i større omfang end drenge benytter sig af online selvrepræsentation og overvågning af andre sociale mediebrugere med det formål at opnå popularitet (Swirsky et al., 2021b). Et andet studie finder, at unges motivation for at være på sociale medier er en form for eskapisme og tidsfordriv. En stigende mængde tid, som unge bruger på sociale medier med henblik på enten eskapisme eller tidsfordriv, er forbundet med lavere niveau af trivsel (Jarman, Marques, Slater & Paxton, 2021). Det er tilmed vist, hvordan unge oplever et pres til at være til stede på sociale medier, og at dette pres kan føre til et endnu større forbrug, hvilket er associeret med lav selvværd (D'Lima & Higgins, 2021). Dette kan relateres til begrebet *FoMo*, som står for fear of missing out. FoMo vedrører en persons stærke følelse af utilfredshed over ikke at deltage i aktiviteter, begivenheder eller oplevelser, som ens jævnaldrende deltager i (Tanrikulu & Mouratidis, 2023). Et studie finder, at jo mere FoMo adfærd unge demonstrerer, jo mere tid bruger

de på at tjekke deres sociale medier i løbet af deres skoletid. Studiet finder, at denne adfærd har en negativ indflydelse på de unges indsats i deres skolegang (Tanrikulu & Mouratidis, 2023).

Ydermere er unges motivation for digital mediebrug blevet undersøgt ud fra en teoretisk forståelse for et individs psykologiske behov. Disse behov er *autonomi*, *kompetence* og *samhørighed* (Parent, 2023). Autonomi indebærer et behov om at være selvbestemmende og handle autentisk ud fra ens sande jeg. På sociale medier kan unge udtrykke sig, dele indhold og selv vælge deres interaktioner, hvilket kan opfylde deres autonomibehov. Studiet antager, at unges adfærd er påvirket af et ønske om at fremstå positivt i andres opfattelse, hvilket kan forhindre autenticitet (Parent, 2023). Behovet for kompetence vedrører en følelse af at være kompetent i sine omgivelser. Sociale medie faciliteter unge at erhverve, vedligeholde og udvise færdigheder og viden, og unge har her mulighed for at modtage feedback fra deres netværk. Studiet finder, at denne feedback kan styrke unges identitetsdannelse og fremme tilfredsstillelsen af kompetencebehovet, mens negativ feedback kan forværre dette behov (Parent, 2023). Samhørighedsbehovet indebærer et ønske om at etablere tætte og givende relationer til ens medmennesker. Sociale medier giver unge mulighed for at styrke deres relationer og fremme deres identitetsudvikling, hvilket konkluderes at opfylde behovet for samhørighed (Parent, 2023).

Desuden finder et studie, at unge, som har negative sociale oplevelser offline, viser en øget tendens til at udvise upassende opførsel online. Studiet fremhæver derfor et behov for at tage hensyn til forskellige risikofaktorer og typer af social mediebrug, når der formuleres anbefalinger vedrørende unges deltagelse online (Resnik og Bellmore, 2021).

2.2.1.2 Unges digitale medieadfærd

Unge anvender flere sociale medieplatforme dagligt, heriblandt Facebook, Instagram, Twitter og Snapchat (Resnik & Bellmore, 2021). Det ses, hvordan piger i højere grad bekymrer sig om deres sociale omdømme end drenge, og at piger, som befinder sig i den tidligere pubertet, forsøger at efterligne og spejle sig i andre sociale mediebrugere (Swirsky et al., 2021b). Unge piger kan opleve det udfordrende ikke at sammenligne sig selv med andre online. Der ses specielt en sammenligning med brugere, som ifølge pigerne, lever op til diverse skønhedsideal. Skønhedsideal præsenteres og forstærkes gennem sociale medier, hvilket kan påvirke den enkeltes kropstilfredshed og hæmme

deres trivsel (Keery, Van Den Berg & Thompson, 2004). Sociale medier faciliterer social sammenligning ved at tillade brugere at præsentere deres egne aspekter, sammenligne sig med andre og modtage feedback (D'Lima & Higgins, 2021; Jarman et al., 2021). En tendens er observeret blandt brugere af sociale medier, hvor de fremstiller en idealiseret og forvrænget version af deres selv. Dette fænomen kan bidrage til en social sammenligning, hvor individer måler sig imod andre med egenskaber, der opfattes som overlegne og mere værdifulde (Rosenberg & Egbert, 2011), hvilket kan medføre lav selvværd (D'Lima & Higgins, 2021) og en skadelig fokusering på kroppen (Jarman et al., 2021).

Ydermere er det undersøgt, hvilken sammenhæng unges adfærdsmønstre har i relation til mængden af tid brugt på sociale medier. Et studie, som er baseret på en stikprøve bestående af 426 unge i alderen 10-14 år, finder, at de unge i gennemsnit bruger 3,97 timer dagligt på sociale medier, og at piger demonstrerer længere tidsforbrug på disse platforme end drenge (Swirsky, Rosie & Xie, 2021a). Derudover viser undersøgelsen, at de ældste i den undersøgte aldersgruppe bruger mere tid på sociale medier sammenlignet med de yngste. Undersøgelsen finder, at hyppig brug af sociale medier er forbundet med færre internaliseringsproblemer, herunder ensomhed og depression, hvilket især er gældende for de ældste i den undersøgte aldersgruppe. Det antages, at unge kan opnå en større følelse af tilknytning og engagement med deres jævnaldrende, hvilket muligvis kan forklare observationen af færre internaliseringsproblemer (Swirsky, Rosie & Xie, 2021a).

En undersøgelse identificerer en dualitet i børns opfattelse af deres sociale mediebrug, hvorved de erkender både fordele og udfordringer (D'Lima & Higgins, 2021). Undersøgelsen tager udgangspunkt i børn i alderen seks til 11 år. På den ene side ser børnene positivt på deres engagement på sociale medier, idet de opfatter det som en mulighed for social interaktion, deling af indhold, læring, underholdning samt en følelse af tilhørsforhold til et fællesskab. På den anden side identificerer børnene en række udfordringer forbundet med social mediebrug, herunder risiko for cybermobning og brud på datasikkerhed. Desuden kan børnene føle sig pressede til at deltage på forskellige sociale medieplatforme af frygt for social ekskludering (D'Lima & Higgins, 2021). Flere børn rapporterer også om bekymringer vedrørende interaktion med fremmede voksne, som udgiver sig for at være en anden (D'Lima & Higgins, 2021).

2.2.2 Forældreinddragelse i børn og unges digitale liv

2.2.2.1 Forældres engagement i deres børns digitale liv

Et studie beskriver, hvorledes forældre fungerer som "(...) the primary socialising representatives, check and balance agents, and protectors..." (Sharma & Lee, 2023, s. 1), når det gælder deres børns færden online. Der har længe været forsket i forskellige strategier og tilgange, som forældre kan anvende til at involvere sig i deres børns digitale liv. I den forbindelse præsenteres begrebet *parental mediation*, på dansk forældreinddragelse, hvilket refererer til en socialiseringsproces, hvor forældre stræber efter at styre deres børns forhold og adfærd på digitale medier (Young, Tully, Parris, Ramirez, Bolenbaugh & Hernandez, 2024). Jeg vil i specialet anvende begrebet forældreinddragelse, som skal læses i relation til børn og unges digitale liv.

Flere studier fremhæver vigtigheden i, at forældre aktivt engagerer sig i deres børns digitale liv (Corkin, M., Liang, Meissel, Peterson, Corkin, E., Lee & Giacaman, 2023; Redden & Way, 2017; Taylor & Brisini, 2024; Charmaraman, Lynch, Richer & Grossman, 2022; Shutzman & Gershby, 2023). Det er påvist, hvordan forskellige praksisser for forældreinddragelse kan fremme fordelagtig brugeradfærd og mindske negative udfald. Disse forældrepraksisser inkluderer opfordring til aktiv skærmtid fra en tidlig alder, begrænsning af passiv TV-tid, overholdelse af sociale mediers aldersbegrænsninger samt introduktion til sociale medier under forældres opsyn (Corkin et al., 2023). Et studie fremhæver, at børnenes alder har en indflydelse på, hvilke praksisser forældre vælger med hensyn til deres engagement i deres børns digitale liv. Her udtrykker forældre til de yngre børn et ønske om at overvåge og være med til at styre deres børns brug af sociale medier, hvorimod forældre til teenagere ønsker at være autoritetstro, men samtidig respektere deres teenageres personlige sfære (Yardi & Bruckman, 2011). Desuden argumentere et studie for, at børn i alderen fem til 11 år i større omfang har behov for deres forældres vejledning til at håndtere deres onlineaktiviteter og til beskyttelse af deres personlige oplysninger (Kumar, Naik, Devkar, Chetty, Clegg, & Vitak, 2017).

Et studie argumenterer for, at det er essentielt, at forældre har en forståelse for, hvordan teknologi og sociale medier påvirker deres børns læring og sociale udvikling (Yardi & Bruckman, 2011). Studiet konkluderer, at forældre mangler forståelse for de teknologier, deres børn benytter, hvorfor de oplever

det vanskeligt at engagere sig i deres børns færden online. Studiet argumenterer for, at forældre ønsker at udøve mere kontrol over deres børns digitale liv, men mangler indsigt i, hvordan dette kan gøres. Samtidig oplever forældre det som en kontinuerlig udfordring at håndhæve regler og samtidig følge med i teknologiens konstante udvikling. Der findes også forældre, som er usikre på, hvordan de finder den rette balance mellem kontrol og respekt af børnenes privatliv og sikkerhed (Yardi & Bruckman, 2011). Forældre udtrykker tilmed usikkerhed omkring den mest hensigtsmæssige tilgang til at navigere og vejlede deres børn i brugen af digitale medier med henblik på at fremme børnenes psykiske, kognitive og sociale velbefindende (Sharma & Lee, 2023). Det er tilmed vist, at forældre er opmærksomme på, at der eksisterer forventninger til forældreinddragelse (Young et al., 2024). Disse forventninger vedrører blandt andet at overvåge, begrænse eller at drøfte mediebrug med deres børn. Studiet viser, at på trods af disse kendte forventninger, undlader mange forældre at involvere sig i deres børns mediebrug (Young et al., 2024). Disse forældre vælger at afveje de forventelige fordele ved forældreinddragelse mod forældrenes forventelige omkostninger, såsom at det er tidskrævende, de mangler viden og færdigheder om digitale medier samt ønsker at undgå konflikt (Young et al., 2024). Et andet studie finder, at forældre udtrykker en mangel på forståelse og viden om, hvilken indflydelse digitale medier kan have på børn og unge (Hadlington et al., 2019). Dette kan således også være en forklaring på, hvorfor nogle forældre vælger ikke at involvere sig i deres børns digitale liv. Det er undersøgt, hvordan forældre, som er opmærksomme og har kendskab til de potentielle negative konsekvenser, digital mediebrug kan medføre, viser en øget grad af forældreinddragelse. Omvendt viser undersøgelsen at forældre, der opfatter forældreinddragelse tidskrævende og samtidig udtrykker mangel på ressourcer og viden om digitale medier, sjældent engagerer sig i deres børns mediebrug (Sharma & Lee, 2023). Børn og unge kan profitere af vejledning til udviklingen af færdigheder, der muliggør en mere effektiv håndtering af de udfordringer, de kan møde online. Dette gælder særligt i relation til online-mobning og chikane, hvor der ses et påtrængende behov for støtte til at opnå kompetencer til at identificere og adressere disse forhold (Redden & Way, 2017).

Et studie viser, at størstedelen af børn og unges digitale liv berøres af datadrevne *algoritmer* (Taylor & Brisini, 2024). Algoritmer er en indsamling af mediebrugeres data, som anvendes til at personalisere brugeres medie feed (Taylor & Brisini, 2024). Studiet anskuer, at flere forældre mangler forståelse for algoritmer og deres funktion. Det konkluderes, at forældre bør erhverve viden om algoritmer og deres funktionsmåde, eftersom det kan hjælpe dem i at vejlede deres børn i navigationen

af online risici og muligheder, der eksisterer i et datadrevet samfund (Taylor & Brisini, 2024). En undersøgelse påpeger, hvordan algoritmer kan have en skadelig effekt på børn og unges mentale helbred (Costello, Sutton, Jones, Almassian, Raffoul, Ojumu, Salvia, Santoso, Kavanaugh & Austin, 2023). Undersøgelsen tager udgangspunkt i et eksempel fra det sociale medie TikTok, hvor det er vist, at algoritmerne på dette medie præger børn og unges mediefeed med flere tusinde videoer om vægttab og fremstiller et ideal om at være tynd og slank. Undersøgelsen viser, hvordan disse praksisser også finder sted på andre sociale medieplatforme, og at algoritmer kan have en betydelig effekt på børn og unges mentale helbred (Costello et al., 2023).

2.2.2.2 Problematikker og risici

Et gennemgående fokusområde i litteraturen om forældreinddragelse er de problematikker og risici, der er forbundet med børn og unges digitale liv. Disse problematikker og risici kan siges at være blevet endnu mere relevante som følge af Covid-19 pandemien, som har medført en markant stigning i børns mediebrug (Shutzman & Gershby, 2023). En undersøgelse finder, at en afhængighed af digital mediebrug blandt børn og unge er forbundet med negative udfald, herunder vanskeligheder socialt, akademisk og i relation til mental helbred. Det konkluderes, at forældre har en betydningsfuld rolle i forhold til at forebygge en afhængighed af digital mediebrug. Konklusionen understreger dertil vigtigheden af forældres opmærksomhed på afhængighedstegn hos deres børn (Shutzman & Gershby, 2023).

Det er tilmed vist, hvordan forældre oplever skærmtid udfordrende og bekymrende. En undersøgelse viser, hvordan forældre oplever mængden af tid, deres børn tilbringer online, problematisk (Yardi & Bruckman, 2011). En undersøgelse demonstrerer, at børn i alderen otte til ni år føler, de har mistet kontrollen over deres trang til at spille på deres tablet, og at dette resulterer i, at de udsætter væsentlige aktiviteter såsom lektier og opnå tilstrækkelig med søvn (Hadlington et al., 2019). Undersøgelsen finder tilmed, at børn i denne aldersgruppe fordyber sig og bruger meget tid på deres tablet. Der eksisterer antagelser om, at fordybelsen kan være så intens, at børnene mister bevidsthed om den offline verden (Hadlington et al., 2019). Der er tilmed antagelser om, at børn bevidst anvender deres tablet til at skabe en barriere mellem dem selv og den offline verden enten for at søge privatliv eller for at undgå forstyrrelser. Undersøgelsen beskriver denne adfærd som problematisk, eftersom den kan resultere i, at børn distancerer sig fra den offline verden og dermed menneskerne omkring dem

(Hadlington et al., 2019). I relation til skærmtid eksisterer der tilmed fund, som antyder, at jo længere tid børn og unge bruger på at tjekke deres sociale medier, desto større er risikoen for at blive udsat for online chikane (Charmaraman et al., 2022). Dette kan derfor siges at understøtte forældres oplevelse af deres børns skærmtid som problematiske.

Den gennemsnitlige aldersgrænse på sociale medie platforme er 13 år (Hayes, James, Barn & Watling, 2022). På trods af dette er der registreret brugere i alderen syv til 12 år. En undersøgelse indikerer, at der i denne aldersgruppe ses både gavnlige og risikable udfald ved digital mediebrug. De gavnlige udfald vedrører en opbygning af social kapital og styrkelse af sociale relationer. Omvendt er de risikable udfald forbundet med både deltagelse i samt udsættelse for cybermobning (Hayes et al., 2022). En anden undersøgelse finder en større grad af problematisk mediebrug blandt børn, som er 12 år eller yngre. Mediebrug blandt unge i alderen 13 år eller ældre synes i større grad at være forbundet med reducerede negative konsekvenser, herunder færre tilfælde af problematisk adfærd, problematiske digitale relationer samt en højere grad af sympatisk opførsel online sammenlignet med børn under 13 år (Charmaraman et al., 2022). Dette antyder, at sociale mediers gennemsnitlige aldersgrænse på 13 år kan siges at være passende til at sikre en sund mediebrugspraksis. Undersøgelsen understreger i relation til disse fund vigtigheden i, at forældre har kendskab til deres børns adfærd online (Charmaraman et al., 2022). Dette kendskab kan dog anskues som vanskelig at få indsigt i, hvor et andet studie fremhæver kompleksiteten i forældres udfordringer med at monitorere deres børns aktiviteter på digitale medieplatforme. Et eksempel herpå er, at unge mediebrugere kan tage del i uønsket adfærd online, herunder spredning af rygter, uden at deres forældre er klar over det. Dette udgør en betydelig udfordring hos mediebrugeren, idet onlineindlæg eller beskeder kan være vanskelige at fjerne (King, 2012). I relation til udfordringerne med forældres monitorering er det tilmed observeret, hvorledes børn anvender forskellige taktikker for at undgå de begrænsninger, som deres forældre har pålagt deres brug af tablet. Én af disse taktikker er, at børn vil forsøge at skjule deres brug af en tablet for deres forældre. Det anskues, at det er væsentligt, at forældre er bevidste om disse strategier, men at det i praksis kan være vanskeligt at forhindre dem (Hadlington et al., 2019).

Derudover viser et studie, at der er en uoverensstemmelse mellem forældres opfattelse af unges onlineaktiviteter og de aktiviteter, som de unge selv rapporterer. Unge har en opfattelse af, at deres

forældre har begrænset indsigt i deres onlineaktiviteter (Redden & Way, 2017). Et spørgeskema, der involverede mere end tusind unge og deres forældre, afslører, at 36,2 % af forældrene var overbevist om, at de kendte til deres unges onlineaktiviteter, mens det kun var 14 % af de unge, som var enige i, at dette var tilfældet (Agapito & Brito, 2020). For eksempel viser et studie, at forældre ofte er uvidende om deres børns deltagelse i diverse onlinespil og mangler indsigt i de potentielle problematikker, der kan være forbundet hermed. Mange onlinespil er underlagt aldersbegrænsninger og i tilfælde af manglende overholdelse, risikerer børn at blive udsat for indhold, der ikke er passende for deres aldersgruppe (Annansingh & Veli, 2016). Studiet konkluderer et behov for at oplyse og vejlede forældre i onlinesikkerhed, så de bedre kan beskytte deres børn mod online risici (Annansingh & Veli, 2016).

En undersøgelse illustrerer, hvordan børn erkender eksistensen af online-risici, men mangler de nødvendige værktøjer og forholdsregler til at navigere sikkert i den digitale verden (Annansingh & Veli, 2016). Et eksempel på en af disse risici, som børn og unge kan møde online, er *cybermobning*; mobning der foregår online. Et studie finder, at forældre er uvidende omkring deres børns adfærd vedrørende cybermobning, og at der ses en manglende korrelation mellem forældres opfattelse af deres børns adfærd og barnets selvrapporterede adfærd i relation til cybermobning (Barlett & Fennel, 2018). I denne sammenhæng formuleres en hypotese om, at en reduceret bevidsthed hos forældrene om deres børns onlineaktiviteter øger sandsynligheden for, at børnene deltager i mobning af andre online (Barlett & Fennel, 2018). Her er det interessant at nævne, hvordan en undersøgelse viser, at mange forældre ikke aktivt anvender metoder til at forebygge cybermobning. Det ses, hvordan kun 9 % af de rekrutterede børn i undersøgelsen antyder, at de ikke vil informere deres forældre, hvis de bliver udsat for cybermobning (Bauman, 2010). Det indikerer en udfordring for forældrene, idet deres mangel på oplysninger om deres børns oplevelse af cybermobning vanskeliggør deres evne til at yde støtte og forebyggelse. I relation til cybermobning fremhæver et studie, hvordan forældre kan tage del i forebyggelsen af cybermobning gennem forældrekontrol, som forskellige medieplatforme tilbyder. Her kan forældre få adgang til deres børns onlineaktiviteter og på den måde overvåge børnenes færden online (Beale & Hall, 2007).

I litteraturen ses der gennemgående en negativ afbildning af digitale medier og dets konsekvenser på børn og unge. Denne negative afbildning forsøger forsker og psykolog Andreas Lieberoth (2023) at

udfordre i hans bog 'Den store skærmkamp'. Han påpeger, hvordan debatten om skærme er et massivt emne i medierne, og at skærme og skærmtid er tomme begreber, når konteksten, indholdet og brugere ikke bliver taget ind i diskussionen (Lieberoth, 2023, s. 16). Lieberoth (2023) gør op mod disse negative aspekter af debatten og mener, at formulering som 'skader' og 'ødelæggelser' i forbindelse med debatten burde afskaffes. Han giver udtryk for, at det er absurd at bruge disse udtryk og at anskue medier udelukkende ud fra et pessimistisk syn, hvor han siger: "Det er mobiltelefoner og computerspil, vi taler om, ikke biologiske våben og håndgranater" (Lieberoth, 2023, s. 244). Dette er også noget børne- og ungdomsmedieforskere Stine Liv Johansen og Malene Charlotte Larsen (2019) behandler i deres bog 'Børn, unge og medier', hvor de fremhæver, hvordan debatten oftest er præget af stærke holdninger og følelser. De konstaterer i deres bog, hvordan "debatten ofte er baseret på følelser og sort/hvid billeder og ikke altid har plads til de nuancer, som et fokus på dette emne nødvendigvis bør have" (Johansen & Larsen, 2019, s. 7). De tilføjer, at der er større fokus på, hvordan medier påvirker børn og unge, men ikke hvad børn og unge gør med medier (Johansen & Larsen, 2019).

Debatten ligger op til bekymring hos forældre, hvilke Johansen og Larsen (2019) mener skyldes de hurtige ændringer i medielandskabet, og desuden at debatten befinder sig i en tid præget af dét, medieforsker Kirsten Drotner (1999) kalder for *mediepanik*. Ifølge Drotner (1999) har ethvert nyankommet massemedie skabt offentlige debatter om sociale og kulturelle normer. Disse debatter har ofte ført til ophedede og følelsesladede reaktioner, hvilket Drotner (1999) beskriver som mediepanik (Drotner 1999, s. 596). Begrebet henviser til bestemte diskurser, som former, hvordan massemedierne beskriver børn og unges brug af medier. Her ses som regel enkeltsager i stedet for et bredere billede, og der observeres ofte en negativ og ensidig fokusering (Johansen & Larsen, 2019). Ifølge Lieberoth (2023) skaber den offentlige debat dét, som han beskriver, forskere betegner som genkendelses- og fokuseffekter. Dette henviser til en antagelse om, at det, der gentages mest, vil begynde at virke genkendeligt og derfor bliver det også dét, som vil virke mest korrekt og vigtigst (Lieberoth, 2023). Det kan derfor være med til at forklare den panik og de bekymringer, som forældre har, som udspringer af debattens generelle negative og ensidige fokusering på børn og unges mediebrug (Johansen & Larsen, 2019). Panikken og forældres bekymringer kan tilmed siges at blive styrket af en normativ opfattelse af, hvad det vil sige at være en del af "de ordentlige forældres-klub" (Lieberoth, 2023, s. 33-34), hvor skærme antydes at blive brugt "korrekt", hvor der bliver brugt væsentligt mere tid på offline aktiviteter end at sidde med en skærm.

2.3. Opsamling

Ovenstående litteraturreview har givet indsigt i den eksisterende forskning indenfor specialets tematiske ramme. Jeg kan konkludere, at der længe har været fokus på, hvorledes digitale medier influerer både børn og unges liv samtidig med deres forældres. I litteraturen er der et stort fokus på de negative udfald, digital mediebrug kan have på børn og unge. Det fremgår, hvordan børn og unges færden online kan påvirke dem både socialt, kognitivt og mentalt.

Litteraturen viser, hvordan det er nødvendigt med en forståelse for børn og unges motivationer bag specifikke adfærdsmønstre online med henblik på at integrere passende interventionsindsatser, der skal fremme en sund og positiv adfærd. Børn og unge kan gennem digitale medier få tilfredsstillet forskellige psykologiske behov, hvilke kan forklare specifikke adfærdsmønstre online. Litteraturen påpeger, at det kan være nødvendigt at tage højde for mediebrugernes køn, eftersom der ses en forskel på drenge og pigers adfærd online. Piger har en større tendens til social sammenligning, hvor specielt skønhedsidealiseret præsenteret online kan have en negativ påvirkning på pigernes selvværd.

Den stigende anvendelse af digitale medier blandt børn og unge rejser komplekse udfordringer for forældre og forældreskabet. Litteraturen viser, hvorledes forældre i højere grad bør engagere sig i deres børns digitale liv for at sikre, at deres børn udvikler passende færdigheder til at navigere sikkert og ansvarligt online. Forældreinddragelse skal tilmed sikre, at børn og unge beskyttes mod de potentielle risici og problemstillinger, der kan opstå i det digitale rum. Det konkluderes, at der kræves en kontinuerlig indsats fra forældrenes side for at forstå digitale medier og for at integrere passende strategier og retningslinjer i deres forældreskab.

Ydermere ses en tendens i litteraturen om en ensidig og unuanceret debat om børn og unges mediebrug. Det fremhæves, hvordan debatten om børn og unges mediebrug har behov for en mere nuanceret tilgang, hvor indholdet, konteksten og selve brugeren bliver inkluderet.

Jeg kan ud fra ovenstående litteraturreview konkludere, at der eksisterer forskning indenfor måder og tilgange, hvorpå forældre kan engagere sig i deres børns digitale liv, og at der tilmed er studier, der indikerer, hvorledes forældre mangler indsigt i og kendskab til netop dette. Jeg undrer mig over, hvorfor der tilsyneladende ikke eksisterer forskning i måder, hvorpå der kan kommunikeres til forældre om forældreinddragelse med henblik på at give dem relevant viden og tilgange til, hvordan de kan engagere sig i deres børns digitale liv. Jeg undrer mig tilmed over, hvordan en sådan kommunikation bliver modtaget og om den peger på specifikke elementer i forhold til måden, hvorpå vi forstår forældreskab. Dette bringer mig til specialets problemformulering:

Problemformulering:

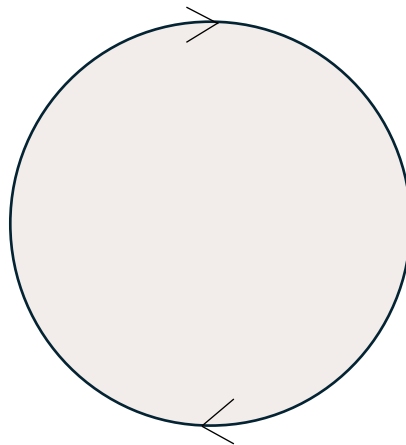
Hvordan kommunikeres der om forældreinddragelse i relation til børn og unges digitale liv, hvordan modtages denne kommunikation og hvilke elementer peger det på i den måde, vi forstår forældreskab på?

3. Videnskabsteoretisk tilgang

Videnskabsteori skal undersøge de teoretiske principper, som ligger til grund for det videnskabelige arbejde under mit speciale. Specialet vil tage afsæt i den *hermeneutiske tilgang*, som vil blive præsenteret i det følgende afsnit.

3.1 Hermeneutik

Den hermeneutiske tilgang er fokuseret på at opnå forståelse gennem fortolkning med det formål at kunne anvende denne indsigt i praktisk sammenhæng (Højbjerg, 2014). Tilgangen illustreres ofte ved brug af den hermeneutiske cirkel, som er illustreret i figur 1.

Figur 1: Den hermeneutiske cirkel udarbejdet med inspiration fra Gadamer (2007)

I den hermeneutiske tilgang indebærer den hermeneutiske cirkel en veksel mellem at undersøge dele og helhed. For at forstå en del kræver det indsigt i helheden, og omvendt kræver en forståelse af helheden en indsigt i de enkelte dele. Dermed opstår forståelse og fortolkning gennem den indbyrdes relation mellem dele og helhed (Højbjerg, 2014). I udarbejdelsen af specialet vil jeg have fokus på denne vekselvirkning mellem dele og helhed, hvorfor jeg løbende i specialet vil undersøge de enkelte dele, hvilke jeg vil forstå og fortolke ved at forholde dem til specialets helhed.

I Hans-Georg Gadamer *filosofiske hermeneutik* er centrum forståelse og fortolkning, hvilke anses for at være fundamentale i menneskelig eksistens (Højbjerg, 2014). Gadamer (2007) betegner forståelse som den menneskelige tilstand, hvor han påpeger, at forståelse opstår, når en person søger at forstå en mening, som en anden person udtrykker. Forståelse opnås derfor ved at sammenholde andres synspunkter med egne (Gadamer, 2007). Ifølge Gadamer (2007) består forståelse af en kombination af *fordomme* og *forforståelse*. Fordomme refererer til de antagelser og overbevisninger, der influerer individets forståelse, mens forforståelse henviser til den tidligere forståelse, som altid ligger forud for individets aktuelle forståelse (Højbjerg, 2014). Gadamer (2007) påpeger, at det er væsentligt at være bevidst om egne fordomme og forforståelser for at sikre, at forskellen i det undersøgte kommer til udtryk.

Fordomme og forforståelse i kombination henviser til dét, Gadamer (2007) definerer som en *forståelseshorisont*. Forståelseshorisont beskrives som ”medbestemmende for, hvordan vi orienterer os og handler i verden, og for, hvordan vi forstår verden.” (Højbjerg, 2014, s. 302). Gadamer (2007) beskriver også begrebet *horisontsammensmeltning*, som henviser til den proces, der opstår under interaktionen med en genstand. Det er i denne hermeneutiske proces, hvor forståelsen opstår. I denne proces er fokuset ikke på at opnå enighed, men at opnå en forståelse for dét, der bliver formuleret (Højbjerg, 2014).

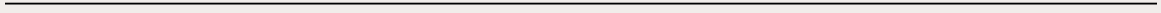
I specialet forsøger jeg at være opmærksom på, at jeg forinden udarbejdelsen har mine egne fordomme og forforståelser af emnet. Jeg er selv klar, hvorfor min egen erfaring og værdier som forældre kan farve min tilgang til emnet, hvorfor jeg gennem udarbejdelsen af specialet vil forsøge at være bevidst om, at mine egne erfaringer og holdninger kan påvirke min forståelse og fortolkning. Jeg stræber derfor på at skabe en horisontsammensmeltning, hvor mine egne forforståelser og de nye forståelser, jeg opnår gennem specialet, kan integreres og udforsket i sammenhæng med specialets helhed. Mine forforståelser og de nye forståelser, som jeg gennem specialet opnår, udgør således de enkelte dele, hvilke jeg vil undersøge i sammenhæng med specialets problemformulering.

3.2 Kommunikationssyn

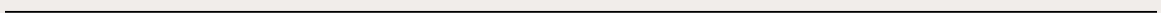
I følgende vil jeg beskrive det kommunikationssyn, jeg arbejder ud fra i specialet, og hvilken påvirkning det har på mine analyser og diskussioner. Jeg vil lade mig inspirere af Klaus Bruhn Jensens (2013) forståelse af kommunikation.

Jensen (2013) argumenterer for, at samfundet kan forstås som et netværk af kommunikation, dét han kalder for et kommunikationssystem. Her fungerer kommunikationen som fundamentet for relationer og fællesskaber, hvor konflikter blandt individer og grupper i samfundet er dybt forbundet med kommunikative processer (Jensen, 2013, s. 13). Jensen (2013) påpeger, at medierne er en vigtig kilde til information, der former vores synspunkter og bestemmer vores handlinger. Jensen (2013) beskriver også, hvordan kommunikative budskaber, som deles med offentligheden, bidrager til dannelsen af en fælles kultur. Endelig fastslår Jensen (2013) i sin forståelse, at kommunikation og medier er så grundlæggende, at uden dem ville der ikke være nogen social struktur eller mulighed for forandring, hvilket ville betyde, at et egentligt samfund ikke kunne eksistere.

I mit speciale undersøger jeg, hvordan kommunikationen om forældreinddragelse i børn og unges digitale liv formidles, hvordan denne modtages og hvilke elementer, det peger på i den måde, vi forstår forældreskab på. Jeg vælger at lade mig inspirere af Jensens (2013) forståelse for kommunikation, hvilket kan give mig en forståelse af, hvordan kommunikationen i den udvalgte video bidrager til at producere og cirkulere mening om forældreinddragelse i børns digitale liv, og hvordan denne mening bliver en del af en fælles kultur blandt forældrene. Jeg vil derfor i mine analyser have fokus på hvilke holdninger, værdier og normer, der kommunikeres om, og hvilken indflydelse disse har på forældres opfattelse og praksis af forældreskab i en digital tid. Med et fokus på denne forståelse håber jeg at opnå en dybere indsigt i, hvordan kommunikationen omkring forældreinddragelse i børn og unges digitale liv bidrager til en samfundsmæssige opfattelse af forældreskab.

UNDERSØGELSESDSIGN

4. Undersøgelsesdesign

Følgende afsnit har til formål at præsentere specialets undersøgelsesdesign. Indledningsvis beskriver jeg forløbet for mit speciale, hvorefter jeg vil gennemgå processen for et fokusgruppeinterview og respondent-interview. Dernæst vælger jeg at opdele afsnittet i to dele: En analysestrategi for analysen af kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!' og en analysestrategi for fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet. I disse to afsnit vil de valgte teorier og metoder til de respektive analyser blive præsenteret.

4.1 Forløb

Specialet udspringer af en interesse for børn, unge og forældre i relation til digitale medier samt en interesse for kampagnen 'Genvej - til dit barns digitale liv'. I starten af forløbet valgte jeg at foretage diverse eksplorative søgninger, hvilket førte mig til et litteraturreview af eksisterende forskning inden for emnet. Dette udledte en undring, som henledte mig til specialets problemformulering. Jeg har som nævnt valgt at tage udgangspunkt i kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!', hvorfor jeg arbejder ud fra *det udvidede tekstbegreb*. Det udvidede tekstbegreb beskrives som artefakter, der bærer mening, hvilket både kan være lyd og billeder (Jensen, 2013, s. 50). Det vedrører derved ikke kun skrevne tekster, men også andre modaliteter, som det ses i kampagnevideoen. Dertil ønsker jeg at undersøge, hvordan videoen bliver modtaget, hvilket jeg vil forsøge at besvare gennem et fokusgruppeinterview og et respondent-interview. Afslutningsvis vil jeg forholde specialets analyser med hinanden og diskutere disse med henblik på at undersøge, hvilke elementer det peger på i den måde, forældreskab forstås.

Specialets undersøgelsesdesign illustrerer derved, hvordan jeg arbejder ud fra en hermeneutisk tilgang: Analyserne og diskussionen udgør de enkelte dele, som jeg i samspil undersøger i relation til specialets helhed, altså problemformuleringen.

4.2 Fokusgruppeinterview

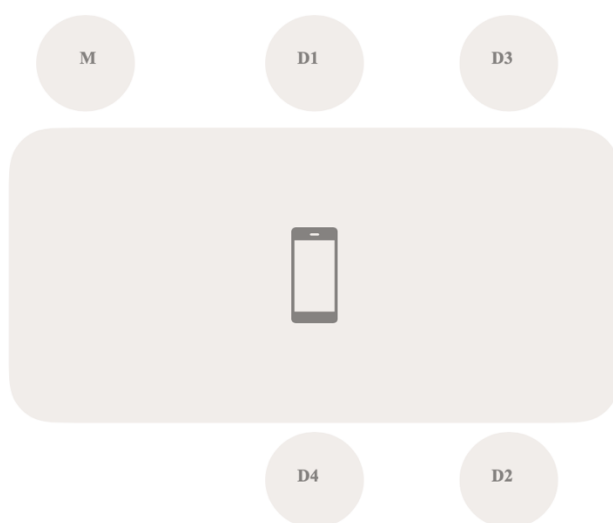
I specialet søger jeg blandt andet at undersøge, hvordan kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!' bliver modtaget. I den forbindelse finder jeg det relevant at foretage et *fokusgruppeinterview*, hvorigennem jeg ønsker at opnå indsigt i, hvordan forældre forstår og reagerer på videoen.

Fokusgruppeinterview er en forskningsmetode, hvor data indsamles gennem en gruppedialog om et specifikt emne, som forskeren vælger (Halkier, 2016). I et fokusgruppeinterview identificerer forskeren konstruktionen af mening vedrørende det specifikke emne gennem en dybdegående undersøgelse af deltagernes interaktioner. Metoden er således hensigtsmæssig til at indsamle empirisk data om betydningsdannelse og forhandlinger i sociale kontekster. Metoden er tilmed velegnet til at indhente data vedrørende måden, hvorpå sociale processer resulterer i specifikke fortolkninger af indhold. Dertil er metoden også god til at generere data, der belyser normative aspekter af gruppers praksisser og fortolkninger (Halkier, 2016). Jeg finder et fokusgruppeinterview relevant, eftersom jeg herigennem har mulighed for at opnå en forståelse for deltagernes sociale referenceramme omkring forældres rolle i deres børns digitale liv, herunder deres holdninger og synspunkter. Jeg har ikke selv børn, som er brugere af digitale platforme, så jeg anser derfor deltagere med børn på digitale platforme som eksperter indenfor emnet. Jeg deler derfor naturligt ikke samme sociale referenceramme.

Jeg rekrutterede først og fremmest deltagerne til fokusgruppeinterviewet gennem *purposive sampling*, som er en målrettet rekruttering, hvor deltagerne vælges ud fra deres relevans og teoretiske viden (Bryman, 2016, s. 407). Jeg søgte derfor efter forældre med børn i alderen 6-18 år, som også er den aldersgruppe, kampagnen henvender sig til. Jeg valgte dertil at søge efter deltagere på Facebook-grupperne 'Silkeborg Mor' samt 'Det sker i Silkeborg', hvor jeg forventede at personer, der opfylder de nødvendige udvælgelseskriterier, ville være til stede. Jeg var bevidst om, at rekrutteringen gennem gruppen 'Silkeborg Mor' kunne resultere i en overrepræsentation af mødre, da denne gruppe udelukkende er for kvinder. Det var mit håb med gruppen 'Det sker i Silkeborg', at jeg kunne modvirke denne potentielle skævhed og sikre en balanceret repræsentation af både mødre og fædre. Valget af Silkeborg som geografisk område var både praktisk og strategisk, idet det gav mulighed for at rekruttere en varieret gruppe af forældre inden for et overskueligt område. Dette faciliterede både koordinering og gennemførelse af fokusgruppeinterviewet. Jeg valgte tilmed at dele et opslag på min

egen private Facebook-profil, hvor jeg gennem *snowball sampling* kontaktede personer i mit netværk, som kunne hjælpe med at etablere kontakt til passende deltagere (Bryman, 2016, s. 415).

I forbindelse med planlægningen af fokusgruppeinterviewet var det vigtigt at overveje, hvor interviewet skulle afholdes, eftersom fokusgruppen kan blive påvirket af lokationen (Halkier, 2016). Her fandt jeg det vigtigt at afholde interviewet på et neutralt sted, eftersom deltagerne ikke har kendskab til hinanden. Jeg valgte derfor at afholde interviewet på biblioteket i Silkeborg. Her var det muligt at leje et lokale, således der blev skærmet for forstyrrelser og støj. Jeg placerede deltagerne overfor hinanden, og jeg sad for enden af bordet. Denne placering var et bevidst valg med henblik på at få deltagerne til at tale sammen og ikke til mig. Midt på bordet lå min mobil, som jeg gjorde deltagerne opmærksom på havde til formål at lydoptage interviewet.

Billede 3: Illustration af bordopstilling

Jeg valgte desuden at stille vand, kaffe og te til rådighed samt nogle snacks.

Til fokusgruppeinterviewet fungerede jeg som *moderator*; undersøgeren, hvilket ifølge Halkier (2016) krævede en forudgående refleksion over denne rolle. Min rolle som moderator er først og fremmest at være lyttende og opmærksom, og derigennem forsøge at sikre, at deltagerne taler med

hinanden og ikke til mig. Det er således væsentligt, at jeg som moderator muliggør den sociale interaktion og sikre social dynamik, herunder at deltagerne henvender sig til hinanden, kommenterer og spørger ind til hinandens udsagn samt diskuterer og forhandler i samtalen (Halkier, 2016, s. 53).

Der findes forskellige modeller for, hvordan et fokusgruppeinterview kan struktureres, og jeg valgte i den forbindelse at udarbejde en *tragtmodel* (Halkier, 2016). Ved et fokusgruppeinterview, som er struktureret ud fra tragtmodellen, indleder moderatoren med åbne spørgsmål. Herefter bevæger moderatoren sig over i en mere struktureret styring (Halkier, 2016). Jeg valgte at udarbejde en tragtmodel til fokusgruppeinterviewet, eftersom jeg herigennem har mulighed for at undersøge deltagerne generelle holdninger og opfattelser af forældres involvering i børns digitale liv. Tragtmodellen giver samtidig mulighed for at belyse, hvorledes deltagerne forstår og opfatter kampagnevideoen. Formålet med modellen er således at give plads til deltagerne diskussion om emnet samtidig med at sikre, at jeg får belyst dét, jeg finder relevant indenfor mit undersøgelsesfelt. I udarbejdelsen af interviewguide lod jeg mig inspirere af en receptionsanalytisk model; *Den multidimensionale model* (Schrøder, 2003), hvilken vil blive forklaret i afsnit 6.

Forud for samtalen valgte jeg at foretage en introduktion, hvilken er afgørende for en vellykket fokusgruppe (Halkier, 2016, s. 55). Her var det først og fremmest essentielt at præsentere specialets formål samt formålet med fokusgruppen. Herefter var det vigtigt at understrege for deltagerne, at deres navne og profiler i specialet vil blive pseudonymiserede, og at det udelukkende er mig, der vil have adgang til lydfilen fra interviewet. Det var tilmed relevant at pointere, at jeg vil bruge udtalelser fra interviewet i mit speciale, men at disse også vil være pseudonymiserede. Slutteligt var det relevant at præsentere deltagerne for retningslinjerne for interviewet. Her var det væsentligt at forklare, hvorledes et fokusgruppeinterview fungerer og fastlægge, at det primært er deltagerne, der skal interagere med hinanden fremfor at besvare mine spørgsmål, som de muligvis kender det i et almindeligt interview. Jeg orienterede også deltagerne om, at interviewet vil indebære øvelser og spørgsmål. Endeligt var det essentielt at fastlægge min rolle som moderator ved at fortælle, at jeg er her for at lære noget om deltagerne, og at jeg er interesseret i både at høre om deres oplevelser og holdninger. Her valgte jeg også at fortælle, at jeg selv har børn, men at disse endnu er for små til at være brugere af digitale medier. Det var mit håb, at jeg dermed ville illustrere for deltagerne, hvordan jeg anskuer dem som eksperterne og tydeliggøre, at jeg er der for at lære noget af dem. Denne

introduktion forventes at skabe en tryghed blandt deltagerne og tilmed sikre, at interviewet kommer til at forløbe nogenlunde, som jeg har tiltænkt det i forhold til deltagelse og sociale dynamikker (Halkier, 2016, s. 57). Efter introduktionen bad jeg deltagerne om at præsentere dem selv med navn samt information om deres børn, herunder alder, køn og klassetrin.

Efter introduktionen valgte jeg at initiere fokusgruppeinterviewet med to indledende spørgsmål. Jeg spurgte her ind til deltagerens kendskab til, hvilke digitale platforme, deres børn benytter samt om de har kendskab til kampagnen 'Genvej – til dit barns digitale liv'. Herefter præsenterede jeg deltagerne for en øvelse og et åbent startspørgsmål, inspireret af Halkier (2016), vedrørende emnet 'Forældres rolle i deres børns digitale liv'. Startspørgsmålet havde til formål at få deltagerne til at dele deres personlige erfaringer relateret til emnet (Halkier, 2016). Jeg udarbejdede hertil følgende moderatorguide:

Indledende startspørgsmål: Forældres rolle i relation til deres børns digitale liv	Startøvelse: · Skriv tre til fem ord ned, som I kommer til at tænke på, når I hører sætningen 'børn og unges digitale liv' Startspørgsmål: · Ud fra de ord, I har skrevet ned, hvad forbinder I så med børn og unges digitale liv?
---	--

Billede 4: Moderatorguide

Dernæst bad jeg deltagerne diskutere forældres rolle i relation til deres børns digitale liv, hvor jeg udformede jeg en moderatorguide med en øvelse og dertilhørende startspørgsmål:

Indledende startspørgsmål: Forældres rolle i relation til deres børns digitale liv	Startøvelse: · Skriv tre til fem ord ned, som I kommer til at tænke på, når I hører sætningen 'forældres rolle i relation til børns digitale liv' Startspørgsmål: · Ud fra de ord, I har skrevet ned, hvad forbinder I så med forældres rolle i relation til børns digitale liv?
---	--

Billede 5: Moderatorguide

Herefter valgte jeg at skifte fokus over på kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!'. Jeg indledte med at gøre deltagerne opmærksom på, at jeg ville vise dem en video, som jeg havde opdelt i to. Forinden udarbejdelsen af interviewguiden identificerede jeg 11 sekvenser til videoen 'Velkommen til nettet', hvilket jeg gjorde ud fra videoens forskellige shots (se bilag 1). Jeg valgte at præsentere videoen i to forskellige dele, eftersom den er næsten to minutter lang og indeholder flere sekvenser om forskellige emner og problematikker. Jeg vurderede, at denne opdeling ville bidrage til en mere overskuelig og dybdegående diskussion af de forskellige sekvenser blandt deltagerne, og at jeg derved ville opnå en mere fyldestgørende diskussion af videoen. Den første præsentation af videoen indebar således de første fem sekvenser, og den anden del indebar de sidste seks sekvenser. Jeg udformede hertil følgende moderatorguide med et startspørgsmål og dertilhørende supplerende spørgsmål, som jeg kunne stille, hvis jeg fandt det nødvendigt under samtalen:

'Velkommen til nettet' - Del 1	<i>Fremvisning af 'Velkommen til nettet' del 1 (0:00-0:51)</i> Startøvelse: · Hvad er jeres umiddelbare tanker om videoen? Supplerende spørgsmål: · Kan I genkende nogle af de emner eller problematikker, der fremstilles i videoen fra jeres eget eller jeres børns digitale liv? · Hvordan forstår I videoens budskab? · Hvad synes I om måden, hvorpå budskabet bliver leveret? · Er der dele af videoen, som I ikke forstår, eller problematikker, I ikke kender til?
---	--

Billede 6: Moderatorguide

Det er samme moderatorguide, jeg anvendte til præsentationen af videoens del to.

4.3 Respondent interview

Efter at have afholdt fokusgruppeinterviewet valgte jeg at gennemføre endnu et interview. Under fokusgruppeinterviewet fandt jeg, at deltagerne brugte en betydelig del af tiden på at diskutere de spørgsmål og øvelser, som blev præsenteret forinden introduktionen af kampagnevideoen. Dog vil jeg stadig kunne anvende deltagerens samtale forinden præsentationen af videoen med henblik på at kunne vurdere, om deltagerens holdninger og forståelse for emnet stemmer overens med kommunikationen i videoen. Jeg havde ønsket, at samtalen om videoen var mere fyldestgørende. Eftersom jeg ønsker at undersøge, hvordan kampagnevideoen bliver modtaget, fandt jeg det derfor fordelagtigt at gennemføre et endnu et interview med henblik på at opnå et mere dybdegående indblik i modtagelsen af videoen.

Jeg valgte at udføre et *respondent-interview* (Jensen, 2013). Her forstås deltageren som en repræsentant for en specifik social kategori, i dette tilfælde en del af modtagergruppen. Deltageren kan siges ikke at være repræsentativ, men der kan argumenteres for, at deltagerens udtalelser og perspektiver på emnet om forældreinddragelse i børns digitale liv er relevante, eftersom han repræsenterer den specifikke modtagergruppe (Jensen, 2013, s. 98).

I udarbejdelsen af interviewguiden fandt jeg det nødvendigt at anvende en mere struktureret model end fokusgruppeinterviewet, eftersom jeg ønsker at opnå en mere fyldestgørende forståelse for deltagerens holdning og forståelse for kampagnevideoen. Jeg valgte hertil at udforme et *semistruktureret interview*, hvor jeg som interviewer har mulighed for at supplere med spørgsmål undervejs i interviewet med henblik på at opnå en dybere forståelse for det sagte (Bryman, 2016). Jeg indledte derfor interviewet med en øvelse, hvor deltageren skulle nedskrive tre til fem ord som han forbinder med sætningen 'forældres rolle i børns digitale liv'. Herefter valgte jeg at præsentere kampagnevideoen og stille samme spørgsmål, som jeg gjorde i fokusgruppeinterviewet. Interviewguiden minder derfor om fokusgruppens, men jeg har valgt udelukkende at lave én øvelse

forinden præsentation af videoen, således det primære fokus vil blive på deltagerens reception af videoen. Interviewguiden kan tilgås i bilag 2.

I min søgen efter deltagere til fokusgruppeinterviewet oplevede jeg, at det var svært at rekruttere deltagere. Til respondent-interviewet valgte jeg derfor at anvende snowball sampling (Bryman, 2016), hvor jeg kontaktede personer i mit netværk, som jeg vidste havde kontakt til personer med de udvælgelseskriterier, jeg gik efter. Denne person blev valgt på samme præmis som fokusgruppedeltagerne: en forælder med barn i alderen 6-18 år.

ANALYSESTRATEGI FOR 'VELKOMMEN TIL NETTET!'

5. Analysestrategi for 'Velkommen til nettet!'

I følgende afsnit præsenteres det teoretiske grundlag, som ligger forud for analysen af kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!'. Analysen vil tage form som en semiotisk næranalyse, hvorigennem jeg ønsker at belyse, hvordan budskaber om forældreinddragelse kommunikeres. I analysen vil jeg også inddrage begreber indenfor retorikken samt filmiske virkemidler.

5.1 Semiotisk næranalyse

Semiotik er læren om tegn. Ifølge Charles Sanders Peirce, som er anerkendt som én af grundlæggerne inden for moderne semiotik, er et tegn noget, som repræsenterer noget andet (Chandler, 2017). Peirce mener, at alle meningsfulde fænomener er tegn, og dét at fortolke noget, er at anskue det som et tegn. Ifølge Peirce indebærer fortolkningen af et tegn også en social dimension, hvilket betyder, at vores måde at fortolke de tegn, vi støder på, påvirkes af sociale og kulturelle praksisser (Chandler, 2017). Jeg vil i følgende inddrage begreber og teorier indenfor semiotikken, som jeg i min analyse vil anvende.

5.1.1 Billedets retorik

Barthes (1995) udforsker tre forskellige meddelelser, som et billede kan bestå af; *den lingvistiske*, *det denotative* og *det konnotative*. Barthes (1995) arbejder med de forskellige meddelelser i forlængelse af reklamebilleder, men teorien kan også udvides til en bredere vifte af værker. Eftersom jeg anvender Barthes (1995) begreber i analysen af kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!', udvides teorien til også at omfatte videoformatet.

Den lingvistiske meddelelse vedrører tekst, som fremtræder i forlængelse af et billede. Det kan eksempelvis være en titel eller en dialog i en film. Barthes (1995) nævner to funktioner, som den lingvistiske meddelelse kan have; *forankring* og *afløsning*. Forankring indebærer, at teksten tilskriver en specifik betydning til billedet, og hvis denne tekst ændres, vil forståelsen af billedet ændres. Teksten fungerer derfor som standpunkt for fortolkning, og styrer den måde, hvorpå billedet læses

(Barthes, 1995). Afløsning skal forstås som en information, der tilføjes, men ikke direkte fremtræder på billedet. Til afløsning fungerer billedet derfor som det primære element, hvor teksten indgår i et komplementært samspil med billedet. Meddelelsen eksisterer derfor i enheden af billede og tekst (Barthes, 1995).

Barthes (1995) tilskriver det denotative niveau som den ukodede ikoniske meddelelse. Billedets denotation skal forstås som den bogstavelige grundbetydning, hvor billedet læses, som det er. Barthes (1995) tilskriver det konnotative niveau som den kodede ikoniske meddelelse. Billedets konnotation kan således defineres som måden, hvorpå billedet tillægges betydning. Denne betydning er afhængig af kulturelle forhold eller subjektive associationer og er dermed formet ud fra beskuerens forståelse (Barthes, 1995). I en semiotisk analyse kan det denotative og det konnotative niveau anvendes til at definere forholdet mellem formen af et tegn og tegnets koncept (Chandler, 2017).

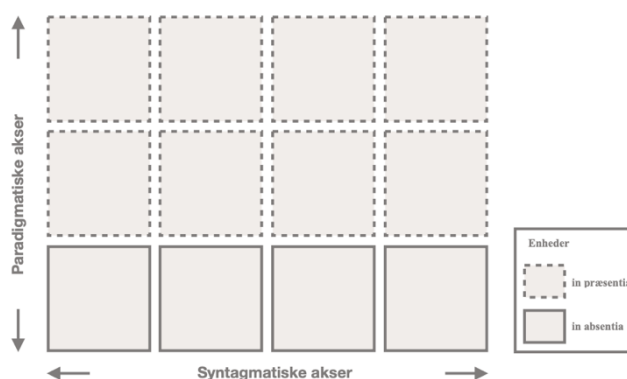
5.1.2 Æstetik

Når der anlægges et æstetisk perspektiv på en kommunikation, fokuseres der på kommunikationens budskab (Jantzen, 2019). Æstetik udgør en form for sensorisk fremstilling, som både kan *forskønne* og *forstyrre* det kommunikative budskab. Æstetisk forskønnelse har til hensigt at etablere harmoni. Dette kan eksempelvis opnås ved brug af rim, hvor lyden i sproget fremhæver budskabets udtryk. Æstetisk forstyrrelse har til hensigt at etablere disharmoni, hvilket kan opnås ved at intensivere sansningen, således forståelsen sker ved en fokusering af det ukendte i det velkendte (Jantzen, 2019, s. 146).

5.1.3 Syntagme og paradigme

Begreberne *syntagme* og *paradigme* hører til inden for semiotikken, og kan kobles til sproget. Syntagme refererer til et sammenhængende mønster af tegn, der skaber en specifik betydning. Til syntagme er begrebet *in praesentia*, som knytter sig til de tegn, der optræder i teksten. Paradigme defineres som en gruppe af potentielle tegn, som kan udskiftes i syntagmet. Disse paradigmer deler en fælles kategori, men kan give tegnet en helt anderledes betydning. Hertil knytter sig begrebet *in absentia*, som refererer til de tegn, der potentielt kunne have været der (Chandler, 2017, s. 98). Figur

2 illustrerer, hvordan syntagme og paradigme kan betragtes som akser. Den horisontale akse repræsenterer syntagmet, mens den lodrette akse repræsenterer paradigmet (Chandler, 2017).

Figur 2: Syntagmatiske og paradigmatiske akser udarbejdet efter Chandler (2017, s. 99)

I forlængelse af en identificering af et syntagme og paradigme kan det være relevant at foretage en *commutation test* (Chandler, 2017). I en *commutation test* udvælges der en specifik udtryksenhed i et syntagme, hvorefter denne udskiftes med alternative paradigmatiske udtryksenheder indenfor samme betydningsgruppe. Det er herefter muligt at vurdere betydningen af den oprindelige udtryksenhed (Chandler, 2017, s. 103).

5.2 Retorik

Retorik er multifacetteret i sin definition, men dens kerne ligger i at formidle overbevisende budskaber gennem mundtlig eller skriftlig kommunikation (Halskov Jensen & Anneberg Olesen, 2003). Det kræver en kommunikationssituation, hvor både en afsender og en modtager er til stede, for at retorik kan udfolde sig. Enhver tekst er født ud af en afsenders intention og stræben efter at opnå en bestemt virkning hos modtageren. Når en modtager anlægger et retorisk perspektiv på en tekst, erkender vedkommende, at bagvedliggende hensigter styrer dens form og indhold (Halskov et al., 2003).

5.2.1 Appelformer

Et argument kan appellere til en modtager på forskellige måder, og der eksisterer her tre forskellige appelformer: *logos*, *patos* og *etos*. Logos omhandler logiske argumenter. En afsender, som benytter sig af logos-appellen, appellerer til modtagerens fornuft, kritiske tænkning og intellektuelle nysgerrighed. Logos vedrører således en påvisning eller en overbevisning af sandheden gennem logiske ræsonnementer (Engelby, 2015). Patos vedrører modtagerens følelser. En afsender, som benytter sig af patos-appellen, søger at influere modtageren ved at vække specifikke følelser gennem eksempelvis empati, humor eller alvor (Engelby, 2015). Etos angår afsenderens troværdighed. En afsender kan opnå etos gennem sin ekspertise på et givent emne eller ved at demonstrere autoritet, hvilket sker med henblik på at fremme modtagerens tillid til afsender (Engelby, 2015).

5.2.2 Mytologier

I specialet forsøger jeg også at undersøge, hvilken elementer der er med til at forme forståelsen af forældreskab. Jeg søger derfor at forstå, hvilke underliggende antagelser der findes, hvilket jeg vil søge gennem Barthes (2017) begreb om *mytologier*. Barthes (2017) definerer en *myte* som et kommunikationssystem og et budskab (s. 241). Myten defineres ikke af det, den handler om, men af den måde, den formidler sit budskab på. En myte kan betragtes som ideologier, der afspejler samfunds- og menneskesyn (Jensen, 2013, s. 49). Denne forståelse eksisterer også i diskursanalysen, hvor ideologier beskrives som ”samlende og dominerende diskurser i et samfund” (Jensen, 2013, s. 114). Diskurser menes derfor at kunne sammenlignes med Barthes mytologi (Jensen, 2013).

Det beskrives, hvordan Barthes mener, at myter naturaliserer specifikke verdensbilleder ved at præsentere dem som uforanderlige og uundgåelige (Jensen, 2013). Dertil er det tekstanalysens ansvar at afmystificere disse verdensbilleder. Formålet med analysen er ikke at afvise eller tage stilling til verdensbillederne, men at identificere deres elementer og præmisser. Dette giver mulighed for at reflektere over egne holdninger og argumentere for eller imod (Jensen, 2013).

Jeg vælger i analysen af kampagnevideoen at tage udgangspunkt i Barthes mytebegreb, eftersom jeg også anvender andre begreber fra Barthes. Kampagnevideoen ansues derfor som en myte, hvor jeg

søger at undersøge, hvilke elementer og præmisser, der gør sig gældende i myten. Jeg kan derfor få adgang til at belyse, hvilke påstande der eksisterer i emnet om børn, unge og forældre i relation til digitale medier, med andre ord hvilke diskurser, der gør sig gældende i myten.

5.3 Filmiske virkemidler

Som del af mit analytiske arbejde med kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!' valgte jeg indledningsvis at udarbejde en shot-to-shot-registrering med inspiration fra teorien om *shot-to-shot-analyse* (Christensen, Hansen & Simonsen, 2017). En shot-to-shot-analyse er en rekonstruering af en film med henblik på at skabe en simplificeret udgave af filmens sekvenser (Christensen et al., 2017). Jeg vælger at benævne det shot-to-shot-registrering, da jeg er opmærksom på, at det ikke er en egentlig analyse, men nærmere en registrering af de forskellige shots i videoen. Denne registrering tillader mig at skabe en forståelse for opbygningen af kampagnevideoens sekvenser samt kunne identificere, hvordan fortællingen og de forskellige virkemidler gensidigt styrker hinanden. Shot-to-shot-registreringen kan tilgås i bilag 1. I det følgende vil en beskrivelse af de virkemidler, jeg vil anvende i mit analytiske arbejde med videoen, blive præsenteret.

5.3.1 Kameravinkler

Christensen et al. (2017) beskriver, hvordan kameravinkler kan have betydning for billedet. *Normalperspektiv* beskrives som et kamera, der er placeret i samme højde som det motiv, der filmes. Denne vinkel anskues neutralt, hvorfor den ikke har betydning for anskuerens opfattelse af billedet (Christensen et al., 2017). *Fugleperspektiv* beskrives som et kamera, der filmer motivet oppefra, hvorfor anskueren ser ned på motivet. Denne vinkel kan fremstille motivet svagt eller underlegent (Christensen et al., 2017). *Frøperspektiv* defineres som et kamera, der er placeret under motivet, hvorfor anskueren ser op på motivet. Dette kan medføre, at motivet anskues stærkere eller større (Christensen et al., 2017).

5.3.2 Lyd

Lyd spiller en væsentlig rolle i den måde, hvorpå modtagere opfatter en film (Haastrup, 2015). Lydsiden af film kan opdeles i tre kategorier: *dialog*, *reallyd* og *musik*. Dialog udgør

filmkarakterernes samtaler, hvilke har til hensigt at understøtte handlingsforløbet. Til dialog hører *den menneskelige stemme*, som blandt andet kan tage form i en *voice-over* (Haastrup, 2015). En *voice-over* fungerer som en fortæller, der bliver hørt af tilskuere uden for filmens billede. Reallyd består af støj og effektlyde. Støj indebærer filmens baggrundsstøj, hvorimod effektlyde er lyde, der bliver tilført til filmen i produktionen. Musik, herunder *underlægningsmusik*, er et virkningsfuldt værktøj til at skabe fortælling og stemning (Haastrup, 2015).

ANALYSESTRATEGI FOR INTERVIEWS

6. Analysestrategi for interviews

Jeg ønsker som nævnt at undersøge, hvordan kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!' bliver forstået og modtaget af modtageren. Dette vil ske ud fra en analyse af fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet. Min metode for databehandling vil i følgende blive præsenteret. I analysen lader jeg mig som nævnt inspirere af en receptionsanalytisk tilgang og inddrager Kim Schrøders (2023) multidimensionale model, som i følgende afsnit også vil blive præsenteret.

6.1 Databehandling

6.1.1 Transskription

Jeg transskriberer fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet med henblik på at kunne analysere dataene ud fra den skriftlige gengivelse. Jeg vælger udelukkende at fokusere på det sagte i begge interviews, hvorfor det nonverbale er udeladt. Jeg har anvendt en simpel transskriptionsnøgle, som fremgår i bilag 3. I transskriptionen har jeg valgt at undlade "*noise* 'considered inessential'" (ten Have, 2007, s. 94), hvorfor jeg redigerer sætninger, hvor deltagerne gentager sig selv. Det bør også nævnes, at kommatering og punktummer ikke er grammatisk korrekte, hvilket gøres med henblik på at gøre transskriptionen læsevenlig (ten Have, 2007).

6.1.2 Kodning, kategorisering og begrebsliggørelse

Til databehandling af fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet vælger jeg først og fremmest at foretage en *kodning*. Kodning skal ifølge Halkier (2016) forstås som de foreløbige mærkater, der sættes på mindre stykker af transskriptionen. Kodningen af interviewene sker ved, at jeg opdeler transskriptionen i mindre stykker og tildeler disse en tematisk overskrift ud fra, hvad der indholdsmæssigt hænger sammen. Dette vil hjælpe mig med at få en overordnet forståelse af, hvad der er blevet diskuteret. Kodningen af fokusgruppen kan tilgås i bilag 6 og kodningen af respondent-interviewet kan tilgås i bilag 7. Efterfølgende undersøger jeg koderne i samspil med hinanden med henblik på at vurdere, om nogle af koderne kan hænge sammen i en mere overordnet overskrift. Jeg foretager altså en *kategorisering*, hvilket vil give mig en forståelse af de forskellige emner, som

fokusgruppen diskuterer (Halkier, 2016). Jeg vælger her at samle koderne fra begge interviews, således jeg kategoriserer dem sammen. Denne kategorisering kan tilgås i bilag 8.

Endeligt vil jeg foretage en *begrebsliggørelse* (Halkier, 2016), hvor jeg sætter koder, kategorier og indholdet derfra i sammenhæng med hinanden. Jeg vil gennem begrebsliggørelsen forsøge at integrere specifikke aspekter af min data med begreber fra teori og eksisterende forskning, som fremgår i mit litteraturreview, og derfra søge efter temaer, gentagelser eller specifikke mønstre samt kontraster eller uoverensstemmelser. Gennem begrebsliggørelsen vil jeg derfor forsøge at "(...) validere og problematisere egne antagelser om data" (Halkier, s. 78), hvilket vil give mig en dybere indsigt. I forlængelse af begrebsliggørelsen vil jeg også søge efter *metaforer*; et sprogligt billede, samt *selvfølgeligheder*; betydninger blandt deltagerne, som de tager for givet uden at udfordre dem (Halkier, 2016). Denne begrebsliggørelse vil ske med henblik på at kunne analysere deltagernes udsagn og få indsigt i deres perspektiver og de antagelser, som former deres holdninger og opfattelser.

6.1.3 Den multidimensionale model

I min analyse af fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet ønsker jeg at undersøge, hvordan kampagnevideoen bliver modtaget. Jeg har i udarbejdelsen af interviewguiden til både fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet ladet mig inspirere af den receptionsanalytiske model, den multidimensionale model, hvilken jeg i følgende vil gøre rede for.

Ifølge Schrøder (2003) er man i receptionsforskning interesseret i at undersøge, hvordan et medieprodukt bliver opfattet af en modtager (s. 148). Schrøders multidimensionale model tager udgangspunkt i de aktuelle beslutningsprocesser i receptionen. Modellen består af fem dimensioner: *motivation, forståelse, konstruktionsbevidsthed, holdning og handling* (Schrøder, 2003).

Motivation er den relation af relevans, der opstår mellem afsenderen og modtageren af en medietekst (Schrøder, 2003). Ifølge Schrøder (2003) undersøges der i denne dimension modtagerens motivation samt typen af motivation, og der vurderes, om motivationen er forankret i medieteksten eller om den er påvirket af den overordnede brugssituation.

Dimensionen om forståelse vedrører en undersøgelse af, hvordan modtageren forstår selve medieteksten (Schrøder, 2003). Ifølge Schrøder (2003) kan det også være relevant at undersøge, om modtagerens forståelse er i overensstemmelse med afsenderens intention med medieteksten.

Konstruktionsbevidsthed er fokuseret på forholdet mellem modtageren og medieteksten, hvor ”modtageren er tekstens legende medspiller eller modspiller” (Schrøder, 2003, s. 68). Til denne dimension forstås det som en undersøgelse af, om modtageren er kritisk opmærksom eller blot accepterer medietekstens indhold ukritisk (Schrøder, 2003).

Til dimensionen om holdning undersøges modtagerens subjektive holdning til det, som modtageren forstår som tekstens samlede udtryksform (Schrøder, 2003). Holdningen kan variere mellem ”accept eller afvisning, enighed eller uenighed, eller en vekselvirkning mellem disse holdninger” (Schrøder, 2003, s. 68). Ifølge Schrøder (2003) er modtageren oftest kun opmærksom på holdningen, når den er negativ, hvorfor den ikke altid vil være tydelig i et interview.

Handling er fokuseret på, hvordan modtageren anvender medietekstens indhold og budskab i deres hverdag i relation til andre individer (Schrøder, 2003).

ANALYSE AF 'VELKOMMEN TIL NETTET!'

7. Analyse af 'Velkommen til nettet!'

I det følgende vil jeg foretage en semiotisk næranalyse af kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!'. Analysen udarbejdes med henblik på kunne besvare, hvordan kampagnevideoen forsøger at overbevise en modtager om dets budskab. Analysen har tilmed til hensigt at undersøge, hvordan der kommunikeres om emnet 'forældreinddragelse i børns digitale liv'. Analysen vil tage udgangspunkt i en shot-to-shot-registrering, som kan tilgås i bilag 1.

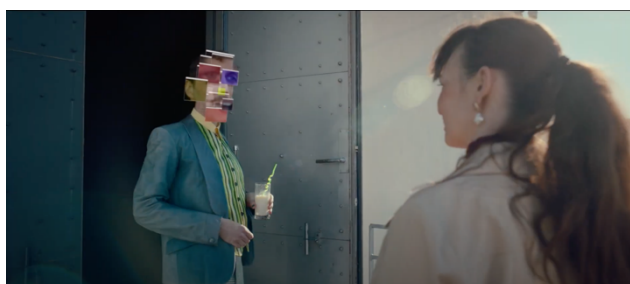
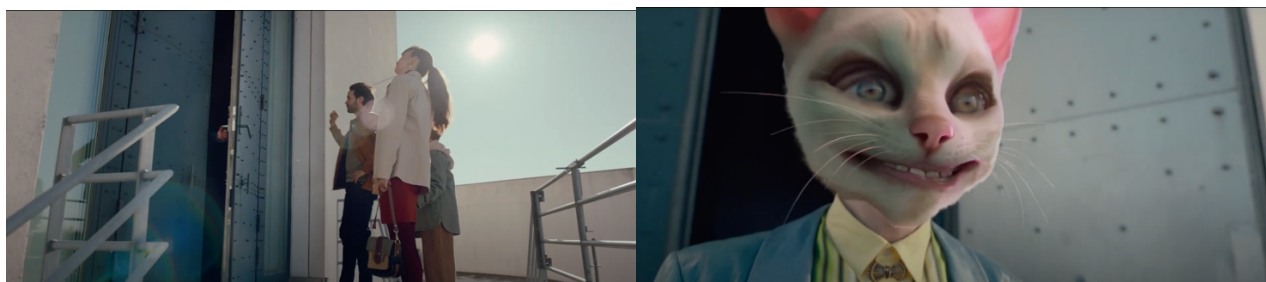

Shot 1 & 2

I shot 1 ses en høj bygning med en stor dør. Langs muren er der baner af striber, hvor der kommer lys igennem enkelte af striberne. Bygningens striber af lys kan konnoteres til at repræsenterer teknologi, hvorfor bygningen i samspil med kampagnevideoens titel, 'Velkommen til nettet!', kan konnoteres til at repræsentere internettet. Titlen fungerer her som en afløsning, idet den i sammenhæng med shot 1 skaber meddelelsen om bygningen som værende internettet.

På shot 1 kan mennesker anes ude foran døren. På shot 2 ses en mand, en kvinde og en dreng, som alle kigger op. Ud fra forrige shot antages det, at de kigger op på bygningen. Manden siger: "Hvad så Kalle, er du klar? Vi skal jo bare lige ind og kigge lidt", imens han kigger på drengen. Drengen konnoteres derfor til at være Kalle, og manden og kvinden kan konnoteres til at være hans forældre. Kalles far har hænderne på hofterne, smiler og står med en oprejst holdning. Hans kropssprog og ansigtsudtryk kan tolkes som et udtryk for en følelse af beslutsomhed og tillid til den forestående situation, hvor familien, ud fra videoens titel, antages at skulle på tur ind i internettet. Dette giver et indtryk af, at Kalles far har en forventning om succes og en tro på, at de kan navigere gennem den kommende oplevelse med internettet. Kampagnevideoens titel fungerer derfor igen som en afløsning,

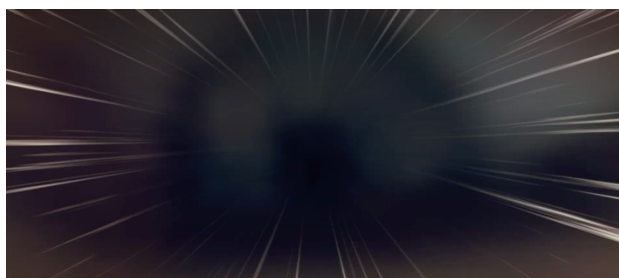
hvor titlen sammen med shot 1 og 2 skaber fortællingen om, at Kalle og hans forældre skal på tur ind i internettet.

Shot 3, 4 & 5

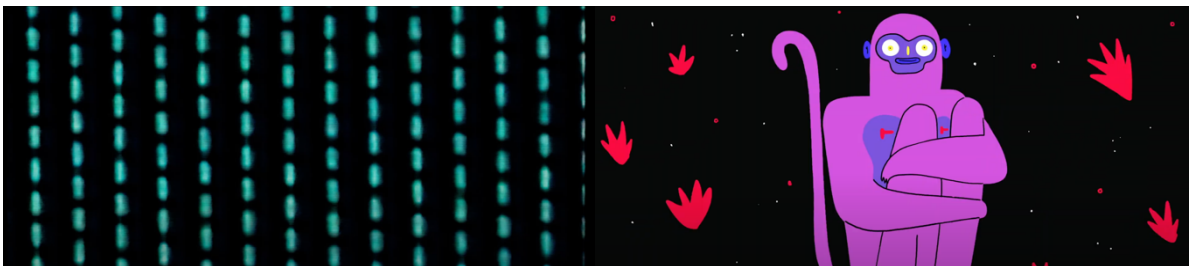
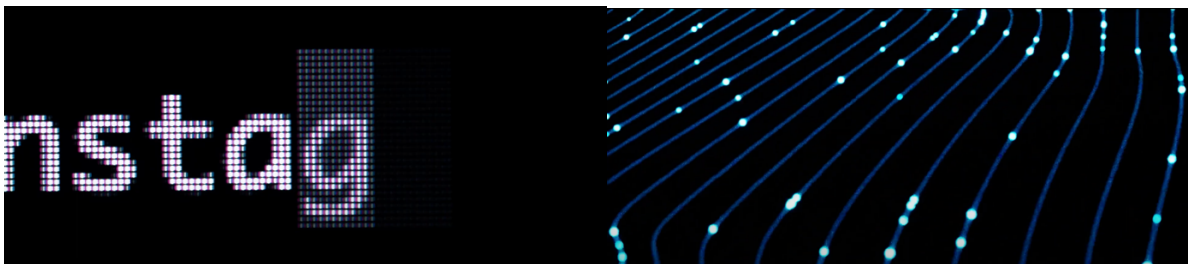
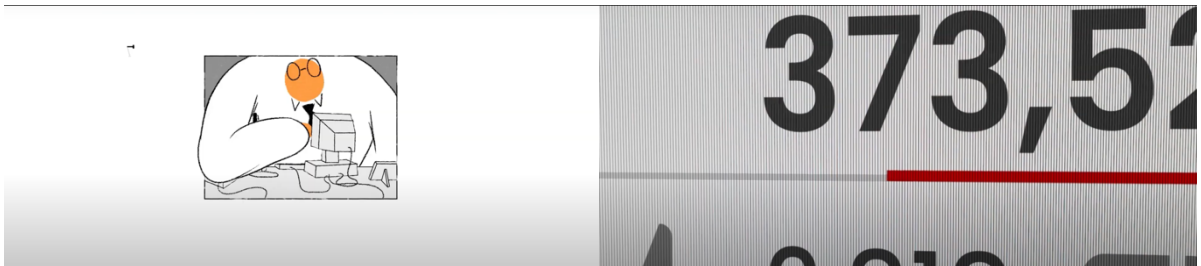
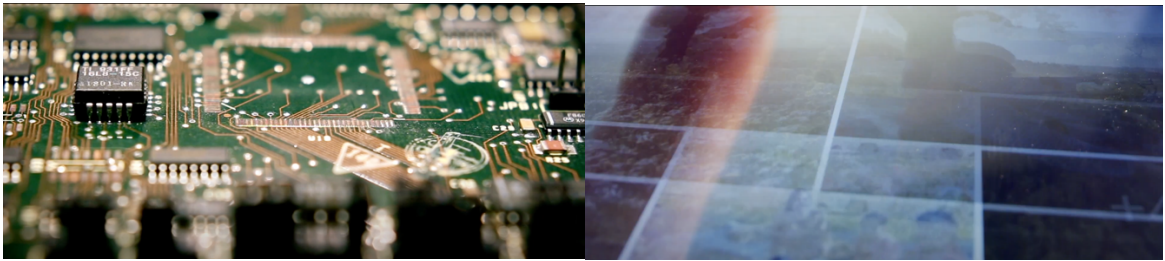
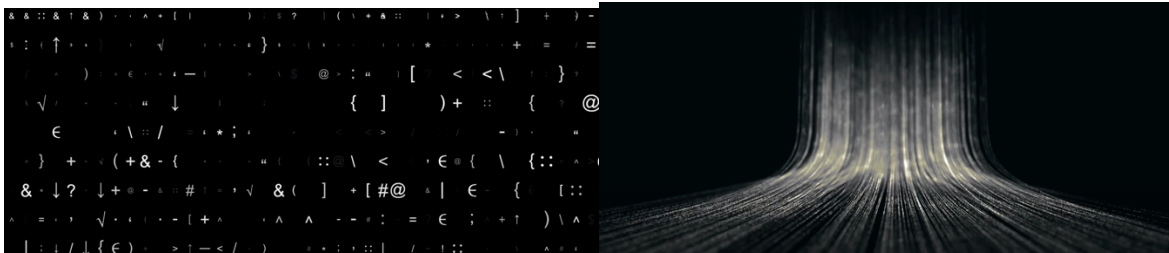
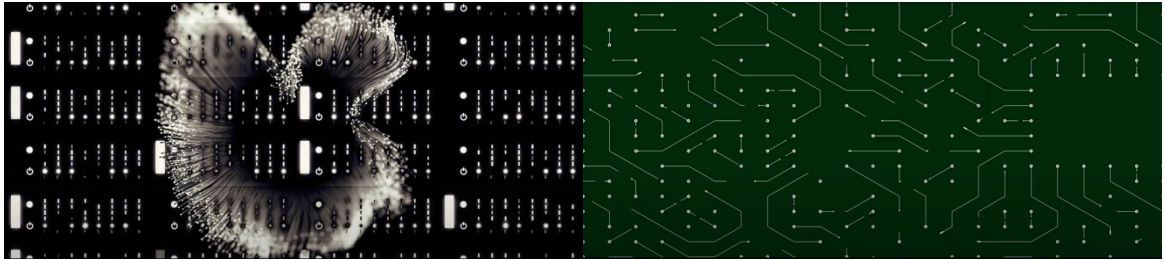
På shot 3 ses Kalles far, som går hen til døren og holder hånden op. Det konnoteres, at han havde intentioner om at banke på, men bliver afbrudt, da en mand åbner døren indefra og kommer ud. I shot 4 og 5 giver manden hånd til Kalles forældre og præsenterer sig selv med navnet 'Algoritmen'. Hans præsentation fungerer som en lingvistisk meddelelse, der forankrer modtagerens opfattelse af, at han skal forestille at repræsentere algoritmer. Han har desuden forskellige ansigter, som ændrer sig afhængig af, hvem han giver hånd til. Hans skiftende ansigter kan konnoteres som en personificering af den pågældende, han giver hånd til. Dette kan afspejle den proces, der anvendes til at personliggøre en brugers medie feed gennem algoritmer (jf. afsnit 2.2.2.1) hvorfor det kan styrke modtagerens opfattelse af hans afspejling som algoritmer. Hans ansigt hakker samtidig med en flimrende effektlyd høres. Dette kan konnoteres til en forstyrret lyd, som kan symbolisere teknologiske fejl, hvilket bidrager til hans afspejling af algoritmer. Tilmed kan det faktum, at Algoritmen tager form som et menneske, symbolisere processen mellem en mediebruger og de data, som algoritmer anvender til at generere personificerede brugeroplevelser. Desuden ses det i shot 5, at Algoritmens skjorte bliver fyldt op med forskellige billeder, idét han giver hånd til Kalles mor. Dette kan konnotere, at Algoritmen i det øjeblik skaber algoritmer tilpasset moren, hvorfor det bidrager til afspejlingen af den proces, der finder sted, når indsamling af data bliver til algoritmer.

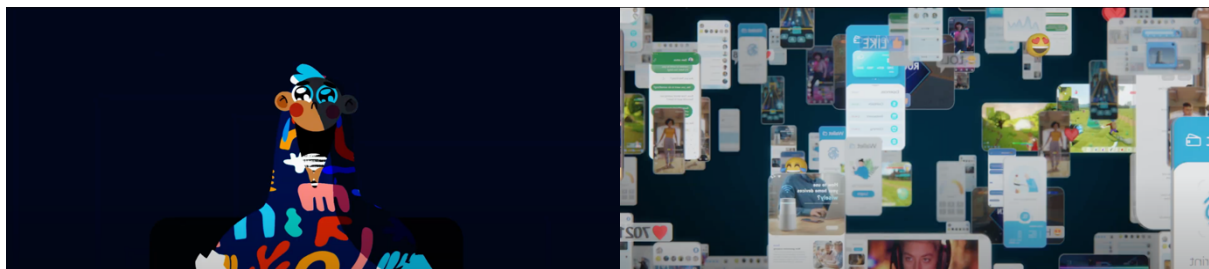
I shot 3 er Algoritmens ansigt til at starte med opdelt i små kasser. Kasserne kan repræsentere algoritmers kontrol og segmentering over det indhold, en mediebruger bliver præsenteret for, hvorfor Algoritmens opdelte ansigt kan konnoteres til en symbolik om overvågning og sporing. Algoritmens ansigt ændres til et katteansigt. Katteansigtet kan konnoteres til en maskering, som afspejler Algoritmens forsøg på at skjule sine intentioner om at indsamle data bag et uskyldigt ansigt som en kat.

Shot 6, 7 & 8

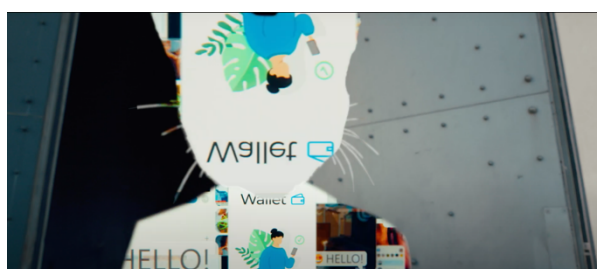
På shot 6 ses Algoritmen, som har et katteansigt og siger ”Hvad så Kalle?”. På shot 7 ses Kalle, som modtager en knytnevehilsen, hvilket antages at være fra Algoritmen ud fra forrige shot. Der opstår et knitrende lys rundt om Algoritmen og Kalles knytnevehilsen, hvor en hakkende effektlyd høres. Lyset og effektlyden kan konnotere en elektronisk eller digital interaktion. I shot 8 ses Kalles ansigt, hvor der bliver zoomet ind på hans ene øje. Det kan ud fra shot 6, 7 og 8 konnoteres, at Algoritmen skal til at scanne Kalle med henblik på at skabe personificerede data til hans brugeroplevelse på internettet.

Shot 9-22

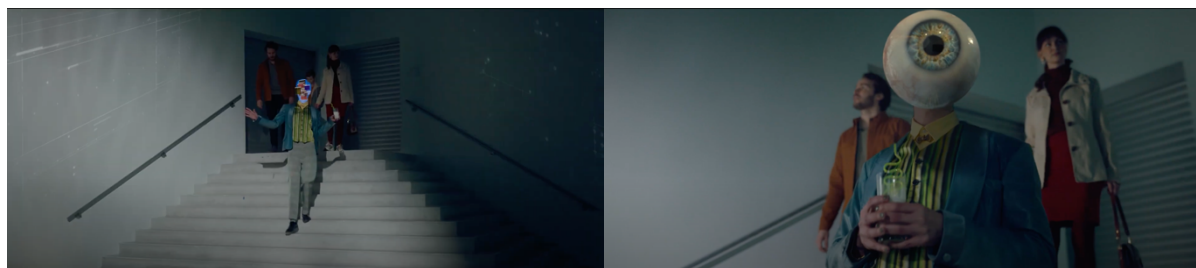
Shot 9 til og med 22 optræder kort og hurtigt efter hinanden, imens der høres en effektlyd af elektroniske bip og summende toner, som minder om en computers eller en robots aktivitet. Jeg antager, at disse shots udgør en samlet sekvens. Til denne sekvens vælger jeg at ekskludere visse shots og udelukkende fokusere på dem, jeg finder mest betydningsfulde i forhold til Algoritmens scanning af Kalle. En beskrivelse af samtlige shots kan, som nævnt, tilgås i bilag 1. I shot 9, 10 og 13 er denotationerne henholdsvis programmeringskoder, mikrochips og hardware. Disse shots kan konnotere teknologi, og, i konteksten af Algoritmens scanning af Kalle, repræsenterer den proces, hvor algoritmen indsamler data. I shot 15 ses en tegnet mand med briller, som sidder foran en computer. Manden og hans brug af en computer kan tolkes som en interaktion mellem bruger og teknologi, hvilket kan afspejle brugerens rolle i udviklingen af algoritmer. I shot 16 ses tallet 373,52, hvor tallet stiger. Dette kan konnotere den voksende mængde af data, som Algoritmen indsamler om Kalle. Shot 9 til 22 optræder som sagt kort og hurtigt efter hinanden, hvilket kan tolkes som den omfattende proces, Algoritmen foretager med henblik på dataindsamling fra Kalle.

Shot 23

På shot 23 ses Algoritmen, som har et hvidt ansigt fyldt med forskellige billeder. Der er blandt andet et billede af en tegnet dame, som sidder med sin mobil. Over damen fremgår teksten 'Wallet' og ved

siden af sin mobil er et flueben. Der ses tilmed teksten 'Hello'. På lydsiden høres Algoritmen sige: "Velkommen til nettet". De forskellige elementer på ansigtet kan konnotere, at Algoritmen har færdiggjort hans scanning og nu er klar med algoritmer tilpasset Kalle. Lydsiden fungerer som en lingvistisk meddelelse, der forankrer konnotationen om, at Kalle er klar til at gå på opdagelse i internettet.

Shot 24 & 25

I shot 24 er denotationen af lokationen ændret, hvor Kalles forældre, Kalle og Algoritmen ses indenfor gå ned af nogle trapper. Ud fra tidligere analyse konkluderes det, at de nu befinder sig i internettet. Algoritmen går med armene ud til siden, imens han siger: "Det er mig, der forsøger at holde lidt styr på tingene herinde". Hans kropssprog og ordet "herinde" kan konnotere internettet. I syntagmet "Det er mig, der forsøger at holde lidt styr på tingene herinde" kan paradigmet "forsøge" erstattes af "stræber på" eller "anstrenger mig for", hvilket vil bidrage til opfattelsen af Algoritmens indsats for at tage kontrol over internettet. Havde Algoritmen i stedet sagt "stræber efter" eller "anstrenger mig for" kunne det konnotere, at han i højere grad tager kontrol og ansvar. Paradigmet "forsøger" kan derfor potentielt konnotere, at Algoritmen ikke er dedikeret til at tage ansvar, hvilket indikerer en manglende kontrol og tilstedeværelsen af usikkerhed fra hans side. Desuden bærer Algoritmen et glas med væske og et sugerør i, hvilket kan afspejle en drink. Dette kan understøtte forståelsen af Algoritmens manglende engagement i at tage ansvar, da drinken kan tolkes som et symbol på ferie og afslapning, hvor man ikke påtager sig betydelige opgaver.

På shot 25 høres Algoritmen færdiggøre sin sætning med "men altså, ungerne de styrer det jo ret meget selv". Algoritmens ansigt tager form som et øje, hvilket kan bidrage til konnotationen om, at han ikke gør en ihærdig indsats for at tage styring over internettet, eftersom øjet kan være et symbol

på, at han i højere grad blot 'holder øje'. Commutation test bliver anvendt, eftersom Algoritmens ansigtsform kan erstattes af eksempelvis et kontrolpanel. I dette tilfælde ville Algoritmen konnotere kontrol og styring, hvilket kan tydeliggøre forståelsen af øjet som et symbol på, at Algoritmen i mindre grad gør en indsats for at tage kontrol over internettet og blot holder øje. Dermed kan Algoritmens ansigtsform være en påpegning af, at børn selv er med til at skabe algoritmernes funktion, eftersom algoritmer reagerer og tilpasser sig ud fra brugernes egen online data (jf. afsnit 2.2.2.1).

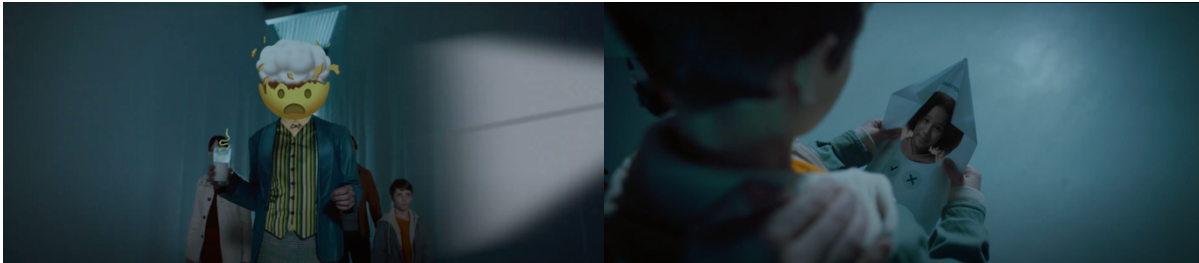
I shot 24 og 25 høres der på lydsiden en reallyd af børn, der råber, hvilket kan konnotere til en kaotisk stemning. Denne stemning kan i samspil med erkendelsen af, at børn er en aktiv del af algoritmer og dermed børnenes oplevelse med den digitale verden, vække en bekymring hos modtageren om børnenes udvikling og trivsel online. Det kan således afspejle en bekymring, som også fremhæves i litteraturreviewet, om, hvordan algoritmer kan have en skadelig effekt på børn og unges digitale liv, herunder deres mentale helbred (jf. afsnit 2.2.2.1).

Shot 26

I shot 26 ses Algoritmen, som har et ansigt som en småkage. Han bærer et fad med småkager på, som han tilbyder til Kalles forældre og Kalle. På lydsiden høres han sige "Cookies? I skal sige ja". Algoritmens ansigtsform kan i samspil med lydsiden siges at symbolisere online cookies, hvilket defineres som en fil, der automatisk downloades til en brugers enhed ved besøg af en ny hjemmeside (Forbrugerrådet Tænk, 2023). Det kan anskues som en humoristisk måde at kommunikere om online cookies. Algoritmens påstand om, at det er nødvendigt at sige ja til cookies kan være et symbol på den automatiske accept, som mange antageligvis gør online uden at tænke over konsekvenserne. Det kan således være en kommentar til den manglende bevidsthed om online privatliv og sikkerhed, og en antagelig tendens til at acceptere ting online uden at overveje dem nærmere. Shottet kan

understrege et behov for at være opmærksom på, hvad man accepterer online, og at man bør træffe informerede valg i forhold til ens onlineaktiviteter.

Shot 27 & 28

I shot 27 ses Algoritmen og bag ham ses Kalles forældre og Kalle. De går ned ad en gang. På lydsiden er der musik, der kan konnotere cirkus lignende musik. I starten af shottet er Algoritmens ansigt en emoji med åben, nedadgående mund, hvor der er en røgsky i hovedet. Den nedadgående mund kan konnotere ærgrelse eller overvældelse, mens røgskyen i hovedet kan konnotere kaotiske eller forvirrende tanker. Algoritmens ansigt og det cirkus lignende musik kan derfor forankre og bidrage til den tidligere forståelse af, at internettet er kaotisk for børn at befinde sig på.

I shot 27 ses tilmed en papirflyver, som kommer flyvende ind og lander foran Kalle. Idet papirflyveren ses, ændres Algoritmens ansigt til en emoji med stjerneøjne. På lydsiden høres Algoritmen sige ”Hov, der kom der vist allerede en lille venneanmodning”, hvorfor papirflyveren kan tolkes som en venneanmodning. I shot 28 ses Kalle bagfra, som åbner papirflyveren. I papirflyveren er der et billede af en pige, hvorunder der er to cirkler; én med et flueben og én med et kryds. De to cirkler med et flueben og et kryds kan konnotere en venneanmodning, hvorfor det bakker op om papirflyverens afspejling. Lydsiden kan i samspil med Algoritmens ansigt fungere som en afløsning, der afspejler internettets muliggørelse af at få nye bekendtskaber og venner. Stjerneøjnene kan konnotere glæde og begejstring, hvorfor afløsningen for modtageren fremstår som en positiv side af internettet. Det kan således være en afspejling af det faktum, at børn og unge anskuer social interaktion som en af fordelene ved deres digitale mediebrug, og som en motivationsfaktor for at være til stede på diverse digitale platforme (jf. afsnit 2.2.1.1).

Shot 29 & 31

I shot 29 ses to piger, som løber ud fra et lokale. Herefter ses lokalet, hvor der både er drenge og piger, som sidder overfor hinanden på røde stole. Halvdelen af børnene bærer en grøn hætte, mens de bliver tegnet i hovedet af de resterende børn. Den grønne hætte kan konnotere en operationshætte. I lokalet går en dame rundt, som siger ”Super flot”. I baggrunden ses en grøn tavle, hvor der er tegnet to ansigter, som har stiplede linjer på. Tavlen antages at have en sammenhæng med børnene, der bliver tegnet i hovedet. I shot 31 ses en pige iført en grøn hætte, som får tegnet sorte stiplede linjer på ansigtet. De stiplede linjer på pigens ansigt kan ses som en repræsentation af de markeringer, som en plastikkirurg vil tegne på en patients ansigt i forbindelse med plastikkirurgi. Lydsiden i shot 31 er damen, der går rundt, som siger ”lidt tættere ved kindbenene, så ser det”, og fortsætter ind i shot 32, ”(...) mere naturligt ud”.

Shot 32

Lydsiden kan fungere som en lingvistisk meddelelse, der forankrer modtagerens læsning af billedet ved at tydeliggøre, at billederne vedrører plastikoperationer. Idet damen siger ”mere naturligt ud”, stryger hun sin hånd langs med sin kind. Hendes kropssprog kan potentielt tolkes som om, at hun selv har fået foretaget skønhedsoperationer, og at hun er et eksempel på, hvordan børnene bør se ud i forhold til at imødekomme diverse skønhedsideal, som specielt er til stede på sociale medier (jf.

afsnit 2.2.1.2). Damen kan derfor siges at fremstille en forvrænget og idealiseret version af sig selv, hvilket kan medføre, at børnene sammenligner sig med hende og deraf kan få lav selvværd og en skadelig fokusering på kroppen (jf. afsnit 2.2.1.2).

Shot 31, hvor pigen med de stiplede linjer i ansigtet ses, kan anskues som en æstetisk forstyrrelse. Pigen i billedet vil for modtageren være det velkendte, hvorimod de stiplede linjer i hendes ansigt vil være det fremmede. Denne æstetiske forstyrrelse kan bidrage til, at modtageren fokuserer på det fremmede i det velkendte: et barn, der skal have foretaget en plastikoperation. Den æstetiske forstyrrelse kan skabe en følelse af foruroligelse og bekymring hos modtageren, og potentielt gøre forældre mere motiverede til at overvåge deres børns aktiviteter online for at undgå, at børn tager del i denne type leg. Følelserne, som forstyrrelsen kan fremkalde hos modtageren, indikerer brug af patos-appel, hvor afsenderen gennem brugen af et barn i en foruroligende situation forsøger at vække disse følelser.

Shot 30 & 33

I shot 30 ses Algoritmen, Kalles forældre og Kalle, som går hen til en døråbning. Det antages ud fra forrige shot, at de står i døråbningen til lokalet, hvor børnene sidder og tegner på hinandens ansigter. I shot 33 ses Algoritmen og Kalles forældre. Kalles far kigger på Algoritmen og spørger ”Er det her virkelig okay?”, hvortil Algoritmen svarer ”De leger bare plastic surgery”. Lydsiden fungerer her som en lingvistisk meddelelse, der forankrer modtageren i, at børnene i lokalet skal forestille at lege plastic surgery, på dansk plastikkirurgi. Dét at Kalles far sætter spørgsmålstegn ved børnenes foretagende kan potentielt give modtageren en følelse af usikkerhed hos faren. Som tidligere nævnt kan børnenes leg med plastikkirurgi anskues som et forstyrrende element i billedet, og det kan antages, at forældre generelt vil finde det upassende og uacceptabelt, at børn leger plastikkirurgi. Kalles far fremstår derfor

usikker overfor børnenes leg, som i videoen afspejler leg og adfærd på internettet. Kalles mor rynker brynene, hvilket kan konnotere foruroligelse over børnenes leg. Algoritmens udtalelse kan ses som en nedtoning af bekymringen hos Kalles forældre, eftersom han vælger at bruge ordet ”bare”. Ordvalget kan til børnenes leg konnotere, at det ikke bør betragtes som bekymrende adfærd, hvilket kan tolkes som en del af Algoritmens antagelig mål om at fremme en positiv opfattelse af internettet.

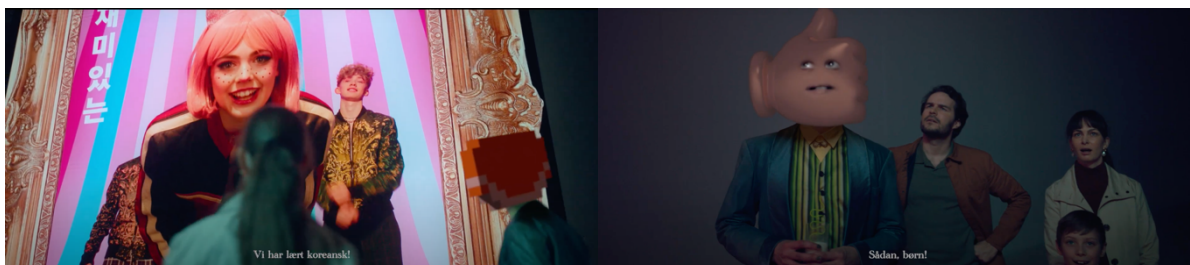

Shot 34 & 35

I shot 34 ses Kalles ansigt, som står med åben mund. Der bliver zoomet ud fra Kalle, hvor Algoritmen med et tegnet ansigt, Kalles forældre og nogle børn står og kigger på en dreng, som er iført en hjelm, har metal på armene og bærer en økse. Drengens tøj kan konnotere en form for rustning, hvilket i lyset af videoens handling og i samspil med Algoritmens tegnede ansigt potentielt kan konnotere onlinespil. På lydsiden høres Algoritmen sige: ”Sygt skin Jonas. Er det ikke det, der koster tretusinde?”. ”Skin” anskues som drengens påklædning samt økse, og drengen antages at være Jonas. I shot 35 ses Kalle bagfra. Derudover ses Jonas, som nikker smilende, hvilket antages at være svar til Algoritmens spørgsmål. I syntagmet ”Sygt skin Jonas” kan paradigmet ”sygt” erstattes med ”fantastisk” eller ”sejt”, hvilket kan anskues som mere alment brugte udtryk end ”skin”. Algoritmens brug af ordet ”skin” kan tolkes som en strategisk tilgang til at tilpasse Jonas’ sprogbrug. Denne tilpasning kan ses som en afspejling af Algoritmens opgave med at personificere sig i overensstemmelse med brugeren, i dette tilfælde Jonas.

Konnotationerne fra shot 34 og 35 kan afspejle børns interaktion med onlinespil, hvor Jonas’ påklædning og økse kan repræsentere onlinespils mulighed for at købe virtuelle genstande eller påklædning i et spil. Algoritmen beskriver som nævnt Jonas’ påklædning som skins, hvilket typisk defineres som diverse spils mulighed for at tilkøbe udsmykninger i løbet af et spil. Denne

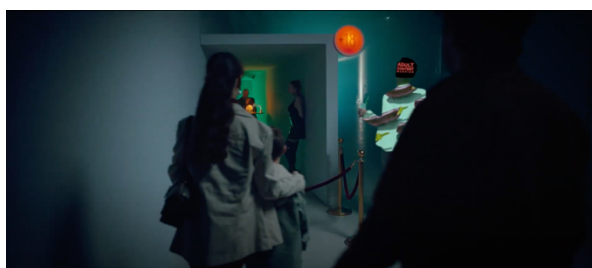
repræsentation kan bakkes op af lydsiden på shot 35, hvor der høres en effektlyd af kasseklang. Effektlyden kan tolkes som brugen af penge, hvortil Algoritmens spørgsmål, ”Er det ikke det, der koster tretusinde?”, kan anskues som en lingvistisk meddelelse, der forankrer modtagerens forståelse af billedet ved at specificere pengebrugen. Kalle står, som nævnt, med åben mund og kigger på Jonas, hvilket kan tolkes som følelser af beundring og inspiration. Det kan derfor tolkes, at Kalle oplever Jonas’ påklædning og økse sejt og dragende, hvorfor han potentielt selv får et ønske om at spille det pågældende spil og derigennem føle sig fristet til at bruge penge på samme udstyr som Jonas. Elementerne fra shot 34 og 35 kan vække en bekymring om børns adfærd på diverse onlinespil, da de illustrerer, hvordan spillere kan bruge betydelige pengebeløb på diverse genstande i et spil. Det anskues problematisk, eftersom forældre oftest er uvidende om deres børns deltagelse i onlinespil (jf. afsnit 2.2.2.2). Det kan potentielt skabe konflikter med børnene, eftersom der ses en tendens til, at tilkøb i form af skins kan være betydelig for børn, da de gerne vil følge med de aktuelle trends (Børns Vilkår, u.å.). Dette ønske om at følge med kan også tolkes til at være til stede hos Kalle ud fra hans kropssprog. Bekymringerne kan være med til at understrege vigtigheden i, at forældre er opmærksomme på deres børns digitale liv og hvilken adfærd, de viser online.

Shot 36 & 37

I shot 36 ses to drenge og en pige, som danser. De er i en stor billederamme. Pigen læner sig forover og snakker koreansk, hvorunder der står ”Vi har lært koreansk!”. Foran pigen ses Kalles mor og Algoritmen bagfra. På lydsiden høres tilmed en reallyd af hurtig, opstemt musik, som kan konnotere til en sjov og festlig stemning. Reallyden og de dansende børn kan tolkes som en sjov oplevelse med at lære koreansk, som internettet formodentligt har faciliteret.

I shot 37 ses Algoritmen, Kalles forældre og Kalle. Algoritmens ansigt er en tommel op, hvilket kan konnotere anerkendelse og støtte, og kan være en afspejling af funktionen 'like', som de fleste sociale medieplatforme har, hvorigennem en bruger kan tilkendegive, at man synes om indholdet (Klastrup, 2016). Algoritmen snakker koreansk, hvorunder der står "Sådan børn!". Algoritmen vælger, ligesom tidligere i videoen, at tale samme sprog, som den påtalte, hvorfor shot 37 kan konnotere den opgave, Algoritmen har med at personificere sig i overensstemmelse med brugeren, i dette tilfælde pigen. I shottet står Kalles mor og Kalle med åben mund, hvilket kan konnotere forbløffelse eller beundring over, at børnene har lært koreansk.

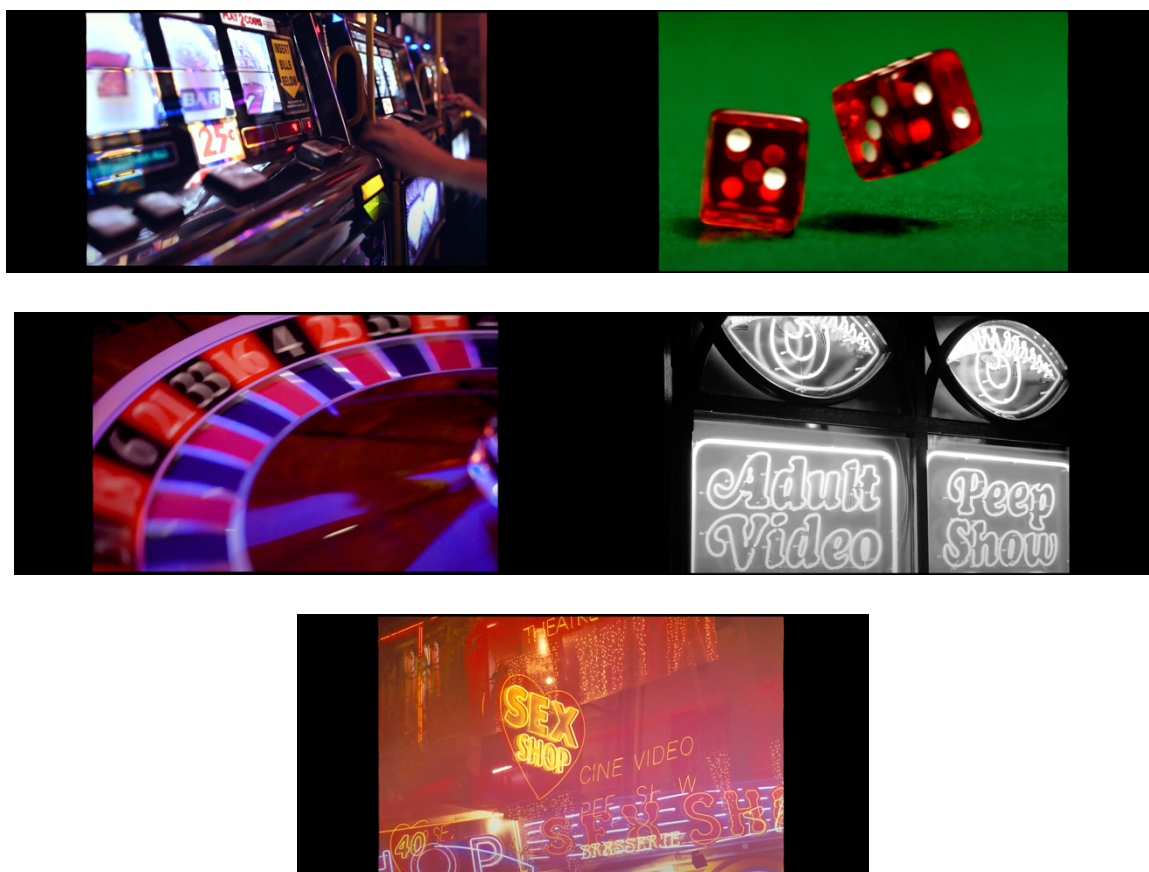

Shot 38

I shot 38 ses Algoritmen, Kalles forældre og Kalle, som går hen til en indgang til et andet rum, hvor der er afspærringsstolper foran. Der kommer en dreng gående hen til afspærringen. På væggen til indgangen hænger et rødt skilt, hvorpå der står "+18". Skiltet fungerer som en lingvistisk meddelelse, der i samspil med afspærringsstolperne forankrer billedets fortælling, hvor modtageren ledes til at forstå, at adgang til det afspærrede rum kræver en alder på over 18 år. På Algoritmens blazer ses der billeder af champagneflasker, aubergines, munde med blå læbestift og til sidst en terning. Billederne forestiller elementer, som kan konnotere til voksenlivet: Alkohol i form af champagne, auberginer er kendt som et fallossymbol (Hougaard, s. 42, 2020), munden kan være et symbol på sensualitet og terningen kan i konteksten afspejle gambling. Desuden er Algoritmens ansigt sort med teksten "Adult content, warning", hvilket kan forankre modtagerens opfattelse af denotationerne i shottet som værende voksenrelateret eller af seksuel karakter. På lydsiden høres baggrundsstøj af musik, som er i et højt og opstemt tempo, hvilket giver et indtryk af, at der er en form for fest i det afspærrede rum. Lydsiden kan være med til at forankre for modtageren, at rummet er upassende for børn at befinde sig i.

På lydsiden høres tilmed Algoritmen sige: ”Og her har vi så atten plus området”, hvorefter Kalles mor vender sig om og kigger på Kalles far. Hendes handling kan tolkes som en bekymring eller opmærksomhed på, at rummet, de står overfor, er upassende for Kalle.

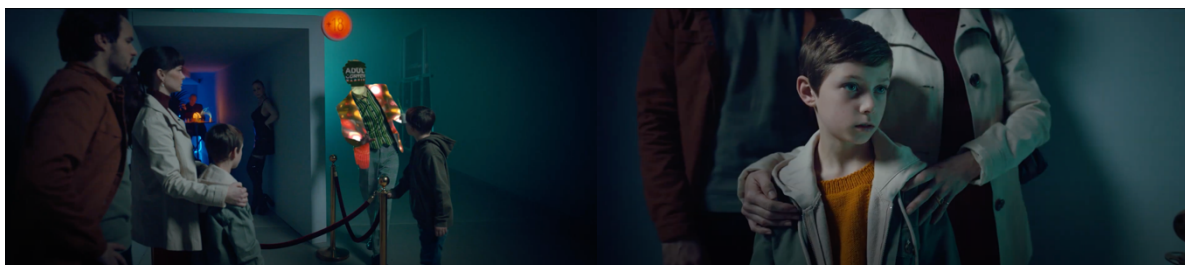
Shot 39 til og med 43 optræder kort og hurtigt efter hinanden, hvorfor jeg antager, at de tilsammen udgør en sekvens.

Shot 39-43

Denotationerne på de forskellige shots er spillemaskiner, terninger, en roulette med tal, to ruder med teksten ”Adult Video” og ”Peep Show” samt en bygning, som er lyst op og har et hjerteformet skilt hængende med teksten ”Sex shop”. Denotationerne skaber i samspil med hinanden en atmosfære af

underholdning, der er rettet mod et voksent publikum og har i høj grad en undertone af seksuelt indhold. I shot 39 høres der på lydsiden stønnen, hvilket kan forankre modtagerens oplevelse af sekvensen som værende af seksuel karakter.

Shot 44 & 45

I shot 44 ses Algoritmen, en dreng, Kalles forældre og Kalle. Drengen forsøger at komme ind i det afspærrede rum, hvor Algoritmen tager hånden op foran drengen og siger: ”Hey, hey, hey, hey, hey, øh hvor gammel er du?”. Algoritmens kropssprog antages at være et forsøg på at stoppe drengen i at gå ind det afspærrede rum, og bekræfter tilmed modtagerens forståelse af rummets aldersbegrænsning for adgang. Kalles mor holder om Kalles skuldrer, hvilket kan konnotere et forsøg på at beskytte ham mod at efterligne drengen, som forsøger at gå ind i det afspærrede rum. I shot 45 ses Kalle med hans forældre i baggrunden. På lydsiden høres drengen svare Algoritmen: ”toogfyrrer”, hvortil Algoritmen siger: ”Hæhæ, ind med dig”, og lukker drengen ind i det afspærrede rum. Algoritmens ”Hæhæ” har en sjofel undertone, hvilket tilføjer til atmosfæren af det afspærrede rum som værende af voksen karakter. Det antages at være tydeligt for modtageren, at drengen, som påstår han er 42 år, i virkeligheden er et barn og ligner en, som er jævnaldrende med Kalle. Dette kan afspejle en potentiel situation, der kan opstå på internettet, hvor det ud fra shottet antages at være let for børn at angive forkerte oplysninger om deres alder og dermed få adgang til sider, som har upassende indhold for børn. Som beskrevet i litteraturreviewet (jf. afsnit 2.2.2.2) er der registreret brugere på diverse sociale medieplatforme i alderen syv til 12 år, hvilket understreger lethed i at angive forkerte oplysninger om en brugers alder online.

Kalle ses i shot 45 helt tæt på samtidig med, at drengen lyver om sin alder og Algoritmen giver ham tilladelse til at gå ind i det afspærrede rum. Det giver modtageren en opfattelse af, at Kalle observerer

drengens handling, hvilket potentielt kan skabe en bekymring om, at Kalle vil forsøge at efterligne drengens adfærd online. Som beskrevet i litteraturreviewet (jf. afsnit 2.2.1.1) er det påvist, at børn kan føle sig presset til at deltage på diverse digitale platforme af frygt for at føle sig ekskluderet, hvilket kan antages at kunne forstærke Kalles lyst til at efterligne drengens adfærd.

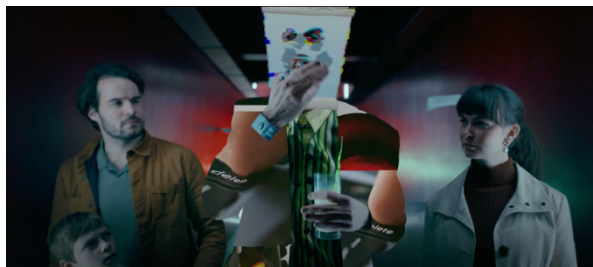
Shot 46

I shot 46 ses Algoritmen, hvor der på hans blazer er billeder af skilte med grønne, gående mænd samt tallet 16, der tæller ned. Skiltet kan konnotere et fodgængerfelt, hvor de grønne, gående mænd normalt signalerer, at det er sikkert for fodgængere at passere vejen. Det kan derfor tolkes som en symbolsk repræsentation af, at drengen har fået tilladelse til at gå ind i det afspærrede rum. I shottet vender Kalles mor sig om til Kalles far, imens hun holder sin ene hånd op foran Kalles øjne. Det tolkes, at hun forsøger at afskærme Kalle fra at se drengens handling, og at hun muligvis er bekymret for, om Kalle kunne finde på at efterligne denne adfærd. Hun rynker samtidig brynene og står med åben mund, hvilket kan konnotere forargelse eller chok. Det kan give modtageren en forståelse af, at hun ikke var bevidst om, at det kan være nemt for børn at give forfalskede oplysninger online, og derved få adgang til upassende indhold. Dette kan understøttes af litteraturreviewet (jf. afsnit 2.2.2.2) hvor jeg fandt, at mange forældre mangler indsigt i deres børns adfærd og aktiviteter online. Desuden kan handlingen i shot 44, 45 og 46 indikere brug af patos, hvor afsenderen forsøger at vække følelser hos modtageren af forargelse og væmmelse ved, at et barn får adgang til voksent indhold. Det kan tilmed vække følelser af bekymring og utryghed hos modtageren over internettets facilitering af upassende indhold for børn.

Shot 47 & 48

I shot 47 er Algoritmen, Kalles forældre og Kalle, som går ned ad en gang, hvor der er papirflyvere på væggene. Algoritmen griber en papirflyver, som er sløret, samtidig med, at hans ansigt ændres til at være fyldt med pop-up bokse. På disse bokse fremgår et kryds og teksten "Error", hvilket kan symbolisere en forstyrrelse eller en fejl i Algoritmens system. I shot 48 er denotationen Algoritmens hænder, som folder papirflyveren ud, imens han siger "Dick pic". Det antages ud fra lydsiden, at den slørede papirflyver er et billede af det mandlige kønsorgan. Det kan derfor kobles sammen med tidligere shots afspejling af internettets upassende indhold for børn. Algoritmens ansigt med pop-up bokse kan hertil afsløre, at han finder billedet upassende og stødende, og at det ikke bør florere på internettet.

Shot 49

I shot 49 ses Algoritmen, som krøller papirflyveren sammen og tager det i munden samtidig med, at hans ansigt ændres til at tage form som en skraldespand. Ansigtet kan konnotere en computers papirkurv, hvorfor shottet afspejler Algoritmen, der forsøger at slette det upassende billede. På Algoritmens blazer fremgår der forskellige billeder: et billede af en finger, der trykker på en knap, hvor der står "delete" samt et billede af teksten "system error", hvorunder der fremgår nogle koder. Billederne kan indikere, at der er opstået en fejl i systemet i forsøget på at slette det upassende billede,

hvilket stemmer overens med det faktum, at onlineindlæg eller billeder kan være vanskelige at fjerne (jf. afsnit 2.2.2.2). I shottet kigger Kalle og hans forældre på Algoritmen med rynkede bryn, hvilket kan tolkes som forargelse eller undren over det, de ser.

Shot 50

I shot 50 ses Kalles forældre, Kalle og Algoritmen, som går ind i et rum. I rummet sidder der nogle børn i baggrunden på farvede taburetter. En pige, som har mundvigen nedad, sidder for sig selv på en hvid bæk. Hendes nedadgående mundvige kan konnotere tristhed. Algoritmen går hen til pigen, læner sig ned og spørger: ”Nåh Mathilde, må du ikke være med i snap-gruppen?”. Pigen konnoteres til at være Mathilde, og børnene bag hende konnoteres til at udgøre snap-gruppen. Hun ryster på hovedet samtidig med en emoji, som har mundvigen nedad og en tåre under det ene øje, dukker op over hendes hoved. Emojien kan fungere som en lingvistisk meddelelse, der forankrer modtagerens læsning af billedet ved at tydeliggøre, at Mathilde er trist. Algoritmens ”Nåh” har en undertone af sympati og kan afspejle hans reaktion på, at Mathilde er trist over udelukkelse fra snap-gruppen. Børnene, som sidder bag Mathilde, antages at være en del af snap-gruppen. Det er interessant at bemærke, at børnene, som er en del af snap-gruppen, sidder på farverige taburetter, imens Mathilde, som ikke er en del af snap-gruppen, sidder på en farveløs bæk. De farverige taburetter kan repræsentere følelser af inklusion, glæde og fællesskab, hvorimod den farveløse bæk kan afspejle følelser af isolation eller ensomhed, hvorfor kontrasten imellem siddepladserne kan symbolisere social udelukkelse. Kontrasten kan derfor være med til at forstærke modtagerens forståelse af, at børn kan føle sig socialt ekskluderet, hvis de bliver udelukket fra grupper på snapchat. Handlingen indikerer brug af patos, eftersom den centrerer sig om et barn, som bliver socialt ekskluderet og dermed er i en sårbar situation, hvorfor modtageren kan få følelser af sympati, bekymring og nedtrykthed.

Shot 51 & 52

I shot 51 ses Algoritmen, der har et hoved som en gul blomst. Han peger samtidig med, at han siger: ”Du kan da være venner med ham der”. Hurtigt efter ses shot 52 med denotationen af en mand med skæg, som står lænet op ad en døråbning. Det konnoteres derfor, at Algoritmen peger på manden. Mandens ansigt i shot 52 ændres til et billede af en dreng, herefter en pige og til sidst tilbage til hans eget ansigt. Manden fremstår tydeligt ældre end Mathilde, som Algoritmen foreslår, kan være hendes ven. Dét, at hans ansigt ændres kortvarigt til at være en dreng og en pige, som antages at være jævnaldrende med Mathilde, kan tolkes som et forsøg på at udgive sig for at være en anden. Det kan desuden give konnotationer til en manipulativ taktik, hvor han forsøger at opnå Mathildes tillid ved at udgive sig for, at være jævnaldrende med hende og derfra komme i kontakt med hende. Desuden løfter manden det ene øjenbryn og siger ”mmh”, hvilket har en undertone af at være lummer. Mandens kropssprog kan tilmed siges at have en undertone af at være lummer, hvilket kan give et indtryk af, at manden har upassende hensigter i sit forsøg på at komme i kontakt med Mathilde; en mindreårig. Det kan vække en bekymring hos modtageren om en potentiel fare for, at voksne på internettet kan udgive sig for at være børn og uhensigtsmæssigt komme i kontakt med mindreårige. Bekymringer om interaktion med fremmede, som udgiver sig for at være en anden, er tilmed en bekymring, som flere børn har i relation til digitale platforme (jf. afsnit 2.2.1.2).

Algoritmens ansigt som en gul blomst kan tolkes som et symbol på uskyldighed og kan antyde, at Algoritmen er uvidende om mandens sande identitet og den potentielle fare, han udgør for børn. Algoritmens forslag om, at Mathilde kan være venner med manden, afspejler tilmed denne uvished og manglede forståelse for de potentielle risici, der kan være forbundet med at interagere med fremmede online.

Shot 53 & 54

I shot 53 ses Kalles forældre og Kalle, som kigger på Mathilde. Kalles forældre holder om Kalle, hvilket giver et indtryk af, at de forsøger at drage omsorg og beskyttelse over for ham. Det kan tolkes, at de forsøger at skærme ham mod de følelser og den situation, som Mathilde oplever, og antyde en bekymring om, at Kalle kan ende i samme situation.

Algoritmen læner sig ned til Mathilde og siger: "Du finder ud af det, ikke Mathilde" i et opstemt toneleje, hvilket kan konnotere en trøst eller opmuntring. Samtidig kan hans udtalelse antyde en vis ligegyldighed overfor Mathildes situation, eftersom han signalerer, at hun selv må håndtere situationen. Desuden kan den opstemte toneleje antyde en påstand fra Algoritmen om, at det er nemt for Mathilde selv at håndtere situationen. Algoritmens ageren overfor Mathilde antages at forstærke hendes følelser af isolation og ensomhed i forhold til hendes sociale udelukkelse fra snap-gruppen. I Algoritmens ageren overfor Mathilde kan der tolkes en indirekte påstand om, at børn mangler den nødvendige støtte og vejledning fra deres forældre til sociale udfordringer, som udspiller sig online. I shottet holder Kalles forældre som nævnt om Kalle, hvilket kan understøtte påstanden om, at der er et behov for forældreengagement og opmærksomhed omkring børns onlineaktiviteter i forhold til at sikre deres trivsel i det digitale rum.

I shot 54 ses Kalles mor tæt på, imens hun rynker brynene. Det antages ud fra forrige shot, at hun kigger på Algoritmen, som netop har udtalt, at Mathilde står alene om sin situation. Hendes ansigtsudtryk kan konnotere forargelse eller vrede. Det antyder, at hun er bekymret og utilfreds over

den måde, Mathildes situation bliver håndteret på, hvilket kan understrege påstanden om, at børn har brug for deres forældres vejledning og støtte til at begå sig og håndtere situationer online.

Shot 55 & 56

I shot 55 ses Algoritmen, som sidder på en 1. sal og læner sig udover et gelænder. Hans ansigt er først et slideshow af billederne fra shot 9-22, herefter en kat og til sidst et øje. Der bliver zoomet ud fra Algoritmen, hvor Kalles forældre og Kalle til sidst kan ses bagfra, og Algoritmen bliver derfor set ud fra et frøperspektiv. Algoritmens placering gør, at han er hævet over Kalle og hans forældre, hvilket kan symbolisere Algoritmens kontrol over dét, brugere af internettet bliver disponeret for. Det kan således i shottet afspejle den kontrol, algoritmer har over Kalles forestående oplevelse med internettet. Algoritmen fremstår med denne kameravinkel som større og stærkere, hvilket understøtter symboliseringen.

På lydsiden høres Algoritmen sige: ”Nå hvad så, er Kalle klar til at gå i gang?”, hvor det kan konnotere, at han påtaler Kalles forestående oplevelse med internettet. Algoritmen kører et langt stykke papir igennem hans hænder i et hurtigt tempo, imens han siger ”I skal bare lige acceptere”. Han trækker på ordet ”acceptere” imens han fortsat lader det lange stykke papir køre, hvilket kan give indtryk af, at der er meget tekst på papiret. Han peger til sidst på papiret og siger ”der”. I shot 56 ses Kalles forældre og Kalle oppefra. De kigger op, antageligvis på Algoritmen. Papiret, som Algoritmen skimter, kan tolkes som et symbol på de vilkår og betingelser, som onlinebrugere skal acceptere, før de kan få adgang til en specifik tjeneste eller platform. Det hurtige tempo, Algoritmen har i hans håndteringen af papiret, kan være en antydning til Kalles forældre om, at de hurtigt og ubesværet kan acceptere, i dette tilfælde vilkår og betingelser for Kalles færden på internettet, uden nødvendigvis at læse dem grundigt igennem. Det kan potentielt give modtageren et indtryk af, at

brugere kan vælge blot at acceptere de pågældende vilkår og betingelser uden, at de har læst dem igennem, eftersom det fremstår omfattende at læse det hele igennem. Dette kan være med til at understrege vigtigheden i digitalt ansvar, hvor forældre kan engagere sig i deres børns digitale liv ved at være indforstået med de pågældende vilkår og betingelser for den specifikke platform. Dét faktum, at flere børn under den alment kendte aldersgrænse på diverse platforme til trods har en profil online, er med til at fremhæve behovet for, at forældre får kendskab til de gældende vilkår og betingelser.

I shot 56 fremgår der på lydsiden den samme cirkus lignende musik, som der også har kørt tidligere i videoen. I shottet er musikken dog i et langsommere tempo, hvilket i modsætning til det tidligere hurtige tempo, som kan give en spændende og hastig atmosfære, nu kan signalere en mere eftertænksom eller alvorlig stemning til billedet. Stemningen kan bidrage til en forståelse af vigtigheden i at forholde sig kritisk og være opmærksom på Kalles kommende oplevelse med internettet.

I shot 56 ses Kalle og hans forældre, i modsætning til Algoritmen i shot 55, i fugleperspektiv, hvorfor de i kontrast til Algoritmen kan anskues som svage og underlegne. Det kan give modtageren en forstærkning af Algoritmens kontrol over Kalles internetoplevelse og afspejle en følelse af magtesløshed hos Kalle og hans forældre i forhold til Kalles online brugeroplevelse. Det er hertil interessant at sammenligne Kalles fars kropssprog i begyndelsen af videoen til i slutningen.

Shot 2 & 56

Kalles fars kropssprog i shot 2 kan, som tidligere nævnt, konnotere en følelse af tillid til den forestående situation, hvor han sammen med Kalle skal udforske internettet. Kropssproget og hans

smil giver et indtryk af, at han har en forventning om, at det bliver en god oplevelse. Hans kropssprog står i kontrast til hans kropssprog i shot 56, hvor hans arme her hænger ned langs kroppen, og han smiler ikke længere. Det ændrede kropssprog kan konnoteres til en følelse af magtesløshed eller opgivenesshed og kan give modtageren et indtryk af, at han er usikker og bekymret i forhold til Kalles kommende oplevelse med internettet. Det kan således afspejle en udvikling i hans opfattelse af internettet, hvor han gennem videoen har fået øjnene op for potentielle fare og risici, der kan være ved internettet.

Shot 57

I shot 57 ses samme store bygning fra shot 1, hvilken blev konnoteret til at repræsentere internettet. På lydsiden høres først Kalles mor sige: "Jeg tror", efterfulgt af en kort pause, hvorefter Kalles far siger: "Vi tror lige vi skal hjem og tale om det". Kalles mor afslutter med: "Ja". Kalles forældres udtalelser antyder en tøven, eftersom de vælger ikke at acceptere de vilkår og betingelser, som Algoritmen i forrige shot præsenterede dem for, men i stedet går hjem og taler om det. Deres tøven kan afspejle en bekymring vedrørende Kalles adgang til internettet, som er opstået på baggrund af den rundvisning, Algoritmen har givet dem af internettet og dets mange facetter.

I syntagmet "Vi tror lige vi skal hjem og tale om det" kan paradigmet "tror" erstattes af "ved" eller "skal". Hvis Kalles far havde anvendt disse paradigmer, ville forældrene antyde selvsikkerhed og en tro på, at de er fastsat på at gå i dialog med hinanden og med Kalle om, hvordan de takler Kalles forestående oplevelse med internettet. Det kunne potentielt give modtageren en opfattelse af, at de med sikkerhed vil tage denne dialog, og at de har viden og kendskab til, hvordan de tager denne dialog. Denne commutation test kan derfor være med til at understøtte tidligere nævnte tøven hos

Kalles forældre og give modtageren en opfattelse af, at de ikke med sikkerhed vil tage dialogen op. Testen kan tilmed føre til en tolkning af, at Kalles forældre mangler indsigt i og viden om digitale medier og hvordan de som forældre kan engagere sig i Kalles forestående digitale liv.

På shot 57 dukker teksten ”Børn har brug for deres forældre” op, som efter kort tid bliver efterfulgt af ”også på nettet”. Teksten fungerer som en lingvistisk meddelelse, der forankrer modtagerens læsning af billedet ved at tydeliggøre behovet for forældreinddragelse i børns digitale liv. Teksten bekræfter og understøtter således det centrale tema i videoen om, at børn har brug for deres forældres støtte og vejledning til at begå sig online. Forankringen kan således anskues som videoens centrale budskab.

Desuden er det interessant, at teksterne forekommer forskudt af hinanden. Den første tekst, ”Børn har brug for deres forældre”, antages at være en velkendt sandhed, som alle forældre angiveligt kan blive enige om. Dét faktum, at teksten ”også på nettet” først dukker op efterfølgende kan antyde en idé om, at det muligvis ikke er alle forældre, som naturligt tænker eller forstår, at forældreskab også bør foregå i børnenes online liv.

På lydsiden i shot 57 høres tilmed Algoritmen sige: ”Ja ja”, hvor han i shot 58 siger: ”Det siger de alle sammen”. Algoritmens toneleje har en ironisk undertone, hvorfor der kan udledes en påstand fra Algoritmen om, at alle forældre udtrykker, de vil tale sammen om deres børns digitale liv, men at det i virkeligheden ikke efterleves. Der ligges således en forståelse af, at forældre ikke engagerer sig i deres børns digitale liv.

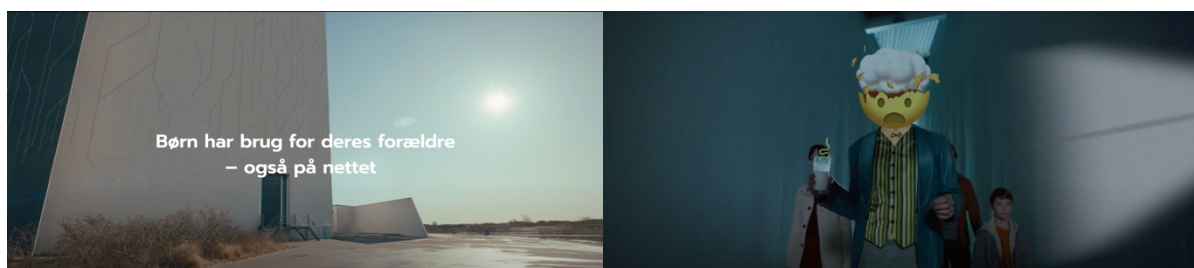

Shot 58

I shot 58 ses en blå skærm, hvor teksten ”Se hvordan på genvej.org” dukker op. Samtidig høres en effektlyd af et klik, hvilket kan konnotere en opfordring hos modtageren om, at de skal klikke sig ind på kampagnevideoens hjemmeside. Teksten fungerer som afløsning til forrige klip, hvor videoens budskab blev fremført, ved at fortælle modtageren konkret hvor, de kan få hjælp til at engagere sig i deres børns digitale liv. Teksten bliver desuden erstattet med en visuel effekt af kampagnens navn, ”Genvej – til dit barns digitale liv”, hvilket kan understrege overfor modtageren, hvem afsenderen af kampagnevideoen er.

I shot 58 står kampagnens samarbejdspartnere listet i bunden af skærmen. Præsentationen i videoen af disse samarbejdspartnere kan styrke kampagnen og dets budskab, eftersom det indikerer, at der er flere organisationer bag, som alle er enige i budskabet og de problemstillinger, der bliver præsenteret i videoen. Samarbejdspartnerne antages at være velkendte, hvorfor modtageren potentielt kan anskue dem som anerkendte organisationer, hvilket styrker kampagnens etos. Præsentationen af samarbejdspartnerne kan derfor øge modtagerens tillid til indsatsen samt forstærke budskabets troværdighed.

Slutteligt er det interessant at sammenligne stemningen i de shot, hvor internettet ses udefra, og de shot, hvor internettet ses indefra. Som eksempel til at undersøge denne sammenhæng vælger jeg shot 57, hvor internettet ses udefra i samspil med videoens budskab, og et tilfældigt shot, hvor internettet ses indefra.

Shot 57 & 27

I shot 57 ses internettet som nævnt udefra. På lydsiden høres en reallyd af fugle, der kvidrer, og solen står højt på himlen. Selve billedet er lyst, hvor fuglekvidder og solen giver en stemning af ro og harmoni. Lokationen udenfor kan tolkes som en repræsentation af den offline verden. I shot 27 ses internettet indefra. Selve billedet er mørkt, og generelt gennem de shot, hvor modtageren ser internettet indefra, er lokalerne grå og mørke. På lydsiden af disse shot fremgår hurtig musik, hvilket kan antyde en stemning af intensitet og kompleksitet. Denne kontrast i atmosfæren mellem den offline og den online verden kan fremhæve tidligere tolkning af, at internettet er et kaotisk sted for børn at færdes på. Kontrasten i atmosfæren kan desuden være et symbol på en påstand om, at forældre er til stede for deres børn i den offline verden, men ikke i den online verden. Kontrasten kan potentielt give modtageren en forståelse af vigtigheden i, at forældre bør engagere sig i deres børns digitale liv, og dermed understøtte videoens centrale budskab.

I forhold til at undersøge hvilke underliggende antagelser, der eksisterer i videoen, er det interessant at anskue videoen som en myte. Videoen som myte kan siges at konstruere et bestemt verdensbillede af internettet som et farligt og kaotisk sted for børn. Gennem de forskellige visuelle og auditive virkemidler præsenteres modtageren for en tydelig kontrast mellem den positive fremstilling af den offline verden og den negative afbildning af den online verden. Denne kontrast bidrager til at selvfølgelig gøre opfattelsen af internettet som et negativt sted at befinde sig på. Dermed idealiserer videoen en specifik forståelse af internettet, og fremhæver internettets mange facetter som farlige eller skadelige. Denne narrativ om internettet kan have en betydelig indflydelse på, hvordan modtageren forstår og interagerer med videoen.

7.1 Opsamling

Afsenderen, som er partnerne bag kampagnen 'Genvej – til dit barns digitale liv', forsøger i videoen 'Velkommen til nettet!' at formidle et budskab om, at forældre bør engagere sig og deltage i deres børns digitale liv. Forældre udgør således videoens modtager. Videoen forsøger at fremstille et billede af internettet som et kaotisk og intenst sted for børn at færdes på. Dette ses i videoens tydelige kontrast i fremstillingen af den offline verden sammenlignet med den online verden. Den offline verden synes positiv, idet de lyse billeder, fuglekvidder og høj sol vækker følelser af ro og harmoni. Den online verden derimod synes væsentligt negativ. Den hurtige, cirkuslignende underlægningsmusik i samspil

med videoens hastige temposkift i sekvenser, giver en følelse af kaos og intensitet. Der høres løbende børn der råber og skriger, og de forskellige sekvenser, som vedrører bekymrende emner såsom kropsidealer og plastikkirurgi, pengebrug i onlinespil, upassende indhold, sociale ekskludering og kontakt med fremmede voksne bidrager til den negative fremstilling af internettet. I afbildningen af internettet er patos-appellen fremtrædende, hvorigennem afsenderen i sit forsøg på at overbevise modtageren om dets budskab forsøger at vække følelser af bekymringer, utryghed og kaos. Afsender forsøger at få modtageren til at handle på budskabet ved at henvise til kampagnens hjemmeside, hvor forældre kan få hjælp til at engagere sig i deres børns digitale liv.

ANALYSE AF INTERVIEWS

8. Analyse af interviews

I det følgende vil jeg foretage en analyse af fokusgruppeinterviewet samt respondent-interviewet med henblik på at kunne besvare, hvordan kampagnevideoen bliver modtaget. Jeg har i udarbejdelsen af interviewene været inspireret af en receptionsanalytisk tradition, og derfor vil jeg også i analysen inddrage de dimensioner, som Schrøder (2003) arbejder med i sin model. For at gøre analysen mere læsevenlig vil jeg indledningsvis kort præsentere interviewets deltagere.

8.1 Præsentation af interviewdeltagere

Som nævnt er deltagerne i interviewet blevet pseudonymiseret (jf. afsnit 4), det vil sige, at jeg har erstattet deltagerens navne med koder. Deltagerne vil blive omtalt med et 'D' for deltager efterfulgt af et unikt tal, der identificerer dem. Deltagerens børns navne er også blevet erstattet af koder, som vil blive identificeret med forældrenes pseudonymer efterfulgt af 'B' for barn og en unik nummerering. Eksempelvis har D1 flere børn, hvorfor de vil have koderne 'D1-B1' og 'D1-B2'.

Til interviewet rekrutterede jeg som nævnt fire deltagere: D1, D2, D3 og D4. Deltagerne er alle kvinder, og de kender ikke hinanden. D1 har en datter på 10 år (D1-B1), samt en dreng på 1,5 år (D1-B2). Datteren går i tredje klasse og sønnen går i vuggestue. D2 har datter på 16 år (D2-B1), som er udviklingshæmmet. Derudover har hun tvillinger på 12 år: en dreng (D2-B2) og en pige (D2-B3), som går i sjette klasse. D3 har en søn på 17 år (D3-B1), som går på sit første år i gymnasiet. Derudover har hun en datter på 15 år (D3-B2), som går i ottende klasse og en søn på seks år (D3-B3), som går i nulte klasse. D4 har en datter på 12 år (D4-B1), som går i syvende klasse.

Deltageren i respondent-interviewet er en mand, som har en datter på 10 år, der går i tredje klasse.

8.2 Analyse af fokusgruppeinterview

Ud fra min kodning og kategorisering af fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet har jeg udledt tre overordnede kategorier: 'Børn og unges digitale liv', 'Forældres rolle' samt 'Reception af

kampagnevideo'. Jeg vil i det følgende analysere deltagernes betydningsdannelse og forhandlinger i de forskellige kategorier. Til kategorien 'Reception af kampagnevideo' inddrager jeg Schrøders (2003) multidimensionale model.

8.2.1 Børn og unges digitale liv

Generelt er deltagernes samtale om børn og unges digitale liv og dets indflydelse præget af negative holdninger og bekymringer. Deltagerne deler, hvordan de oplever, at de digitale medier påvirker deres børn negativt. Deltagerne beskriver blandt andet, hvordan skærmbrug påvirker deres børns humør og adfærd negativt, og at de oplever humørsvingninger og en lukkethed afhængig af mængden og typen af skærmbrug. Det kan afspejle en dybere bekymring omkring børnenes trivsel. Dertil siger en deltager: "Hun kan godt blive sådan lidt streng efter en, hvis hun sidder med den for længe" (bilag 4, l. 133-135). Udtalelsen antyder en direkte forbindelse mellem barnets skærmbrug og ændringer i adfærd, hvilket kan indikere en bekymring for konsekvenser, som overdreven skærmbrug kan have. En deltager nævner også om sin søn: "hvis han sidder for meget med den, så kunne vi faktisk sådan lidt se, at så blev de der tics faktisk lidt tydeligere" (bilag 4, l. 151-153). Udtalelsen peger på en fysisk manifestation af en negativ påvirkning, som skærmbrug kan have, hvor deltageren nævner et konkret eksempel på, hvordan barnets velbefindende kan påvirkes af de digitale medier. Deltagernes samtale illustrerer således en direkte forbindelse mellem skærmbrug og skærmtid og negative konsekvenser, som det kan have, hvilket kan antyde en indirekte erkendelse af et behov for at håndtere og begrænse deres børns skærmbrug med hensyn til at beskytte deres velbefindende og sikre trivsel.

En af deltagerne nævner begrebet FoMo i forbindelse med sin datters digitale liv: "D2-B3 som hele tiden får den der fomo, altså nu sker der et eller andet, jeg skal lige se hvad de skriver, altså hvor jeg kan se nogle af de andre skriver klokken 24" (bilag 4, l. 221-223)". Senere i samtalen har deltagerne denne dialog om FoMo:

D2: "Netop den der FoMo.", D3: "Ja ja man skal jo være på hele tiden.", D2: "Ja hvis de nu ikke hører fra mig, så er man udenfor samtalen." (bilag 4, l. 350-352)

Samtalen kan ansues som en indikation på, hvordan teknologi og digitale medier har skabt en kultur blandt børn, hvor konstant forbindelse og opmærksomhed på digitale enheder er normen. I samtalen ligger der således en antydning af, at børns frygt for at gå glip af noget, driver deres adfærd og skaber en vedvarende følelse af behovet for at være til stede på digitale medier og konstant at være opdateret. Der ses også en forståelse af, at der hos børn eksisterer en frygt for at føle sig udenfor fællesskabet, hvis ikke de konstant er aktive online. Samlet set kan samtalen tyde på, at FoMo ikke blot er en individuel oplevelse, men snarere en social konstruktion, som påvirker både adfærd og interaktioner blandt børn og unge. Denne forhandling blandt deltagerne resonerer med dét, jeg fandt i den eksisterende litteratur om begrebet FoMo, som fremhæver, at unge oplever et pres til at være til stede på sociale medier i frygt for at gå glip af noget (jf. afsnit 2.2.1.1).

Til kategorien om børn og unges digitale liv udledte jeg også koden 'kvaliteten vs. kvantitet'. Her udtaler en deltager:

D2: "(...) der er også forskel på hvad det er for noget, de ser, altså kvaliteten eller kvantiteten, fordi hvad er det, de ser, altså er de sociale, jamen så er det måske ikke så slemt, hvis det er fordi de sidder og snakker med vennerne, men er det fordi de ligger på Tiktok og sidder hjernedød og bare kører Tiktok igennem, så er det måske knap så godt, altså så det er også der, hvad er det, man bruger det til, som også er en del af det..." (bilag 4, l. 106-113)

I udtalelsen antydes et behov at være opmærksom på betydningen af kvaliteten og kvantiteten af børns online aktiviteter. Ifølge deltageren er passiv skærmb brug, hvor børnene blot scroller videoer, mindre hensigtsmæssig, end når børn bruger skærmen til at kommunikere og interagere med venner. Denne forståelse af passiv skærmb brug kan også identificeres i koden 'inaktivitet', hvor en deltager blandt andet siger: "alt hvad der hedder YouTube, hvor man bare kan sidde og sige næste, næste og sådan noget, det skal han ikke" (bilag 4, l. 149-151), og en anden siger "men sidder hun bare på YouTube eller, så bliver der også slukket..." (bilag 4, l. 208-209). Dette underbygger deltagernes holdning om, at passiv skærmb brug kan være mindre gavnlig og ønskeligt sammenlignet med mere interaktivt skærmb brug.

Det fremgår således, at deltagerne har en forståelse af, at det ikke blot er mængden af tid, som børnene tilbringer foran en skærm, der er afgørende, men også den måde på, hvorpå børnene bruger skærmen og interagerer med det digitale indhold. Deltagerne synes at forhandle og nå frem til en konsensus om, hvad der anses for dårlig og mindre dårlig skærmtid, hvor der ses en holdning om, at passiv skærmb brug, hvor børnene blot konsumerer indhold uden interaktion, er mindre ønskværdig end mere aktiv og social skærmb brug. Denne holdning afspejler en form for forhandling eller konsensus blandt forældrene om, hvad der anses for dårlig og mindre dårlig skærmtid.

Udover koder, som vedrører deltagernes bekymringer og negative aspekter af børn og unges digitale liv, har jeg udledt enkelte koder om udvikling. En af deltagerne udtaler: ”Jeg har faktisk skrevet nogle positive ord ned også, fordi jeg synes jo også bestemt at der er noget udvikling i det.” (bilag 4, l. 115-117). Ordet ”faktisk” kan antyde en vis grad af overraskelse eller kontrast i forhold til den tidligere tone i samtalen, hvor der primært har været fokuseret på de negative aspekter af børns mediebrug. Ved at bruge ordet ”faktisk” signalerer deltageren, at sin påstand om at have skrevet positive ord ned er uventet eller afviger fra den gængse eller forventede negative holdning.

Derudover har jeg også udledt koder om online social interaktion, hvor der eksisterer en konsensus blandt deltagerne om, at digitale medier er en positiv facilitator for børns sociale liv. To af deltagerne siger blandt andet følgende: ”der er de jo også sociale, i stedet for at man er ude og spille rundbold, jamen så er man jo social på en anden måde.” D1: ”Ja nemlig” (bilag 4, l. 166-169). Samtalen indikerer en positiv holdning til børns sociale interaktion online, idet deltagerne anerkender, at digitale medier tilbyder en alternativ form for socialisering hos børnene. Samtalen antyder en anerkendelse af, at digitale medier giver børn mulighed for at opretholde sociale forbindelser på trods af begrænsninger i fysisk aktivitet eller traditionelle former for socialt samvær.

8.2.2 Forældres rolle

I fokusgruppen dukker flere emner op, når de taler om forældres rolle i deres børns digitale liv. Først og fremmest er der en konsensus blandt deltagerne om, at forældre har et ansvar i deres børns digitale

liv. En deltager siger, at forældre skal lære deres børn at færdes online og tilføjer ”nu har du kørekort, men så bliver man da ikke bare sluppet fri, nu får du altså nøglerne til internettet og kan bare teste dig ud af” (bilag 4, l. 260-262). Med denne metafor sammenligner deltageren dét at lære sit barn at bruge internettet med dét at lære at køre bil. Metaforen indikerer, at adgangen til internettet er ligesom at give børn adgang til en bil – det er et stort ansvar, der kræver passende undervisning og vejledning. Deltageren understreger dermed, at forældre har en afgørende rolle i at lære deres børn om, hvordan man opfører sig online, ligesom de ville blive lært at køre bil. Deltageren fra respondent-interviewet giver tilmed udtryk for, at forældre har et ansvar i deres børns digitale liv.

En deltager udtrykker også, at hun mener der bør være mere lovgivning for at beskytte børns digitale færden. Hun siger, at det specielt er lovgivning angående influencere og alt det ”crap” (bilag 4, l. 274), de lægger op online. Her erklærer en anden deltager sig enig ved at påpege, hvordan Sverige har en lovgivning om, at influencere skal skrive, hvis de har redigeret deres billeder eller brugt filtre. Hun siger i den forbindelse: ”det der med at de sammenligner sig med det de ser, og de ser jo kun det glamourøse og det redigerede” (bilag 4, l. 292-294). Deltageren mener, at lovgivning vil kunne beskytte børn mod det urealistiske indhold, de kan støde på online og derved også sikre, at børn ikke sammenligner sig med urealistiske kropsidealer. En tredje deltager udtrykker her sin uenighed, og mener, at ansvaret alene ligger hos forældrene, og at hun ikke tror, at ”lovgivningen kunne gøre noget alligevel altså.” (bilag 4, l. 284-285). Deltageren uddyber ikke yderligere sin holdning, og der ses ikke andre deltagere, som griber den og viser enighed. Dette kan skyldes, at emnet om børn og unges mediebrug er særligt følsomt og komplekst. Deltagerne kan være tilbageholdende med at uddybe deres holdninger yderligere, da det involverer dybtliggende bekymringer om børns trivsel og sikkerhed online. Diskussionen om lovgivning og forældreansvar berører centrale værdier og opdragelsesprincipper, som kan variere meget mellem forskellige familier.

Derudover har jeg udledt koden ’dårlig samvittighed’. I løbet af fokusgruppeinterviewet anerkender samtlige deltagere, at de har dårlig samvittighed i relation til deres engagement i deres børns digitale liv. En deltager siger blandt andet: ”og som du siger, åh man har dårlig samvittighed for et eller andet sted burde man jo” (bilag 4, l. 101-103). Udtalelsen indikerer en indre konflikt hos deltageren, hvilket kan give et indtryk af, at deltageren føler sig utilstrækkelig i sit nuværende niveau af engagement i sine børns digitale liv. Desuden siger en deltager i forbindelse med sin refleksion over at deltage i

fokusgruppeinterviewet: ”og åh jeg har faktisk egentligt ikke lyst til at blive konfronteret med det, at jeg burde gøre noget mere.” (bilag 4, l. 718-720). Udsagnet antyder en følelse hos deltageren af skyld eller ubehag over at erkende, at hun ikke lever op til forventninger, som der kan være til forældres rolle i en digital tidsalder (jf. afsnit 2.2.2.1). Her nævner en anden deltager et arrangement, som har været afholdt på sine børns skole, hvor et fåtal af forældre deltog:

”Og det er jo det, jeg synes er skræmmende, fordi men jeg tror netop mange sider der og har den der frygt for at blive konfronteret med, at man gør det faktisk ikke godt nok, så er det bedre bare lade være at komme” (bilag 4, l. 728-731).

Udsagnet indebærer en påstand om, at der eksisterer en frygt blandt forældre for at blive konfronteret med deres utilstrækkelighed eller mangler i forhold til deres involvering i deres børns digitale liv, hvilket skaber en barriere for aktiv handling. Af påstanden kan det tydes, at forældre finder det lettere helt at undgå situationer, hvor de kan blive mindet om deres utilstrækkelighed. Samtalen kan siges at afspejle et behov for en anerkendelse og adressering af disse følelser af ubehag eller dårlig samvittighed med henblik på at skabe en mere åben og konstruktiv dialog om forældreskab i en digital tid. Dette kan bekræftes yderligere af forskningen, som viser, at nogle forældre vælger jeg at undlade at involvere sig i deres børns mediebrug, da de på denne måde forsøger at undgå konflikter og desuden finder, at de ikke har tilstrækkelig med viden til at involvere sig (jf. afsnit 2.2.2.1).

I løbet af fokusgruppeinterviewet opstår der en tydelig kontrast mellem deltagernes samtale om forældres rolle generelt og den mere personlige refleksion, der forekommer, når deltagerne taler om deres egne handlinger. På den ene side ses det, at deltagerne flittigt diskutere og kommentere på hinandens udsagn, når det kommer til at snakke om de negative konsekvenser af digitale medier og et generelt blik på, hvordan forældre bør forholde sig i forhold til deres børns digitale liv. Disse samtaler synes at blive udfoldet, hvor deltagerne kommenterer, giver deres mening til kende og supplerer til samtalen. Men når der i interviewet løbende kommer små kommentarer og udsagn, hvor deltagerne erkender deres handlinger, de finder uhensigtsmæssige, ses det, at disse ikke bliver udfoldet eller kommenteret yderligere på. En deltager siger for eksempel:

D1: ”(...) altså vi har jo bare konflikter derhjemme, så det er næsten nemmere, sidder du lige med det der, fordi vi gider ikke køre helt her oppe og bare råbe og skrig af hinanden, så sidder du nu lige med det der.” (bilag 4, l. 160-163)

Deltageren erkender i udsagnet, at det er nemmere at lade barnet sidde med en skærm, fordi det kan afværge konflikter derhjemme. Det kan pege på, at deltageren anskuer det som en hurtig og nem løsning. Der bliver ikke kommenteret på dette, og deltageren vender heller ikke tilbage til erkendelsen senere i interviewet. En anden deltager kommer med en lignende erkendelse senere i interviewet, hvor hun siger:

D3: ”(...) hvis han står op om morgenen, han er desværre sådan en, der står rigtig tidligt op, så er det også bare en nem en at sætte sig med den der skide skærm, indtil de står op.” (bilag 4, l. 197-199)

Udtrykket ”skide skærm” antyder en bevidsthed hos deltageren om, at hun har en holdning til, at skærmen ikke er optimal eller hensigtsmæssigt for barnet. Udsagnet viser en indre konflikt mellem den nemme løsning og bekymringer for barnet, hvor deltageren indirekte erkender at hun er klar over de negative konsekvenser, løsningen kan have, men alligevel bruger skærmen som et middel til at håndtere de tidlige morgener. Det kunne potentielt forestilles, at de andre deltagere i et vist omfang også anvender skærmen som en nem løsning i hverdagen, men der er ikke nogen, som udtrykker dette som svar til udsagnet. I stedet svarer en anden deltager, at hendes børn ”må først tænde dem klokken 6, fordi de simpelthen så begyndte at stå tidligere og tidligere op, fordi de netop skulle se det” (bilag 4, l. 200-202). Svaret afspejler en bevidsthed om et behov for at sætte klare regler og grænser for børns skærmbrug. Svaret kan tænkes at forstærke D3’s potentielle dårlig samvittighed over at bruge skærmen som en nem løsning. Svaret kan bevirke, at det for de andre deltagere er vanskeligt at åbne op for eller indrømme, at de også bruger skærmen som en nem løsning. Den manglende åbenhed omkring brugen af skærm som en nem løsning kan derfor siges at være forbundet med følelser af skyld eller utilstrækkelighed. Disse følelser kan siges at udspringe af den generelle negative opfattelse af digitale medier, som deltagerne også selv udtrykker i interviewet. Den generelle negative opfattelse

af børn og unges digitale liv antages at bevirke, at forældre måske ikke er villige til at erkende eller diskutere åbent i en fokusgruppekontekst, hvordan de i virkeligheden praktiserer skærme i hjemmet.

I kategorien om forældres rolle har jeg tilmed udledt koden 'uvidenhed', hvor en deltager siger: "men hvordan pokker skal man gøre det." (bilag 4, l. 103). Deltageren giver udtryk for en manglende klarhed eller forståelse af, hvordan man som forældre kan involvere sig i børns digitale liv. Deltageren i respondent-interviewet giver tilmed udtryk for, at han finder det vanskeligt og svært at vide, "hvordan man gør det optimalt" (bilag 5, l. 119). Udsagnet indikerer en følelse af forvirring og manglende klarhed om forældreinddragelse i børns digitale liv. Det antyder, at deltageren føler sig overvældet af opgaven og mangler klar idé om, hvordan man tackler den.

I fokusgruppen ses tilmed en gennemgående forståelse blandt deltagerne om, at de som forældre er nødsaget til at være opmærksomme på deres eget skærmforbrug i relation til deres engagement i deres børns digitale liv. Eksempelvis siger en deltager: "men det er jo noget med, at de spejler sig i os, jamen så er det jo også i orden at de gør det. Det bliver lidt dobbelt moralsk nogle gange." (bilag 4, l. 675-677). I udtalelsen ses en erkendelse af, at børn spejler sig i forældrenes adfærd med hensyn til skærmbrug. Det kan antyde en form for selvrefleksion, hvor de som forældre må være opmærksomme på, at deres egne handlinger sætter et eksempel for deres børn. Når deltageren siger "de spejler sig i os" erkender hun implicit, at forældres adfærd påvirker deres børns adfærd og holdning. Denne forståelse giver en anden deltager også udtryk for senere i interviewet: "Så vi er jo også nødt til at kigge indad selv og se hvordan vi selv er med vores telefoner og sådan noget, men for dølen det er svært." (bilag 4, l. 867-869). Deltageren er bevidst om den indflydelse, deres egne handlinger har på deres børn, hvilket kan tyde på en forståelse for, at de selv må tage ansvar for at fungere som et positivt eksempel. Samtidig udtrykker deltageren en vis udfordring eller vanskelighed ved at ændre deres adfærd, hvilket kan indikere, at selvrefleksion og ændringen af skærmvaner kan være en kompleks proces for forældre.

I samme kategori har to af deltagerne følgende samtale:

D2: ”Men vi gør det jo selv for vores børn i bund og grund, altså mine må da ikke have snapchat eller instagram.” D4: ”Ja hvad skal de være, tretten?” D2: ”Ja, og det har de da.” D4: ”Ja det havde D4-B1 da også inden hun blev tretten.” D2: ”Ja vi er jo ikke et hak bedre selv.” D4: ”Nej, men jeg var godt klar over, at hun ikke måtte, men derfor gav jeg hende da lov alligevel.” D2: ”Og det er der hvor jeg siger, altså er der noget at sige til, at de bare siger ja ja jeg er atten, fordi det siger min mor jo alligevel, jamen jeg må have det, men det ved vi jo godt, men nu får jeg det alligevel.” (bilag 4, l. 1018-1029)

Samtalen indikerer en form for selvbevidsthed og ærlighed omkring forældres handlinger, når de indrømmer at have givet tilladelse til deres børns brug af sociale medier, selvom børnene ikke opfylder aldersbegrænsninger. Samtidig kan der tolkes en indirekte opfattelse af, at forældrene her føler sig som dårlige forbilleder for deres børn i deres ageren på digitale medier, eftersom de tillader børnene at bryde reglerne.

8.2.3 Reception af ’Velkommen til nettet!’

I kategorien ’Reception af ’Velkommen til nettet!’ anvender jeg udsagn fra de dele af interviewene, hvor deltagerne er blevet præsenteret for kampagnevideoen. Deltagerne taler derfor direkte om kampagnevideoen, og ikke blot om det overordnede emne, som kampagnevideoen berører. Jeg vælger derfor at opstille dette afsnit ud fra Schrøders multidimensionale model, hvorfor jeg vil lægge teoretiske begreber ned over min empiri og ikke lade data være styrende, som det har været i forrige analyser.

8.2.3.1 *Motivation*

Til dimensionen om motivation er jeg interesseret i at undersøge, hvor interesserede og nysgerrige deltagerne er overfor kampagnevideoen. Jeg vil derigennem undersøge, hvor motiveret de er overfor videoen, og hvor denne motivation er forankret.

Det er relevant at have in mente, at i konteksten af interviewene er motivationen for at se videoen, at jeg præsenterer deltagerne for den. Derudover har jeg i kategorierne 'Børn og unges digitale liv' og 'Forældres rolle' udledt forskellige faktorer, der tyder på en motivation hos modtageren overfor videoen og dens indhold. Disse er blandt andet en holdning blandt deltagerne om, at forældre har et ansvar for at lære deres børn at færdes online med henblik på at sikre hensigtsmæssig adfærd. En anden motivationsfaktor for videoens relevans er tilmed, at deltagerne har en overvejende negativ holdning og bekymringer vedrørende børn og unges digitale liv, hvilket kan vise en relevans for modtagere til at engagere sig i videoens budskab. Disse motivationsfaktorer er således forankret i deltagernes hverdag og dermed udenfor medieteksten; altså videoen.

Derudover kan der identificeres motivationsfaktorer ud fra deltagernes reaktioner på videoen. Disse faktorer er således forankret i selve videoen. I begge interviews giver deltagerne udtryk for en positiv respons over for kampagnevideoen. Deltagerne i fokusgruppeinterviewet har for eksempel følgende samtale: D3: "Ja jeg synes også den rammer.", D2: "Ja bestemt. Vi skal have spredt den noget mere ud.", D4: "Ja enig." (bilag 4, l. 1071-1073). Der ses således en enighed om videoens effektivitet og relevans, og deltagerne udtrykker et ønske om at øge spredningen af videoen. Desuden udtrykker en deltager: "Altså den er god til forældre, den video." (bilag 4, l. 1078), og anerkender dermed videoens målgruppe og dens relevans og effekt. Desuden udtrykker deltageren fra respondent-interviewet, at han finder videoen både god og humoristisk på en informativ måde. Det kan tolkes ud fra deltagernes reaktion, at andre forældre vil finde videoen relevant, hvilket kan tyde på, at forældre vil have en generel motivation for at engagere sig i videoen og dens budskab.

Motivationen blandt deltagerne for at se og engagere sig i kampagnevideoens budskab kan altså siges at være forankret både i den overordnede brugssituation, hvor forældre som nævnt oplever bekymringer og et behov for at tage aktiv del i deres børns digitale liv, men samtidig i præsentation af videoen, hvor de føler sig påvirket og motiveret. Dét, at modtageren også føler sig motiveret i den overordnede brugssituation kan siges at forstærke den motivation, de vil få af at se videoen.

Ydermere kan deltagernes anerkendelse af kampagnevideoen som effektiv og værdifuld indikere en potentiel motivation for forældre generelt til at se videoen og acceptere dens budskab. Videoen kan

derfor betragtes som relevant for kampagnevideoens modtagere, altså forældre. Den positive respons på videoen antyder, at den er et passende redskab til kommunikationen om forældres deltagelse i børns digitale liv.

Forståelsesdimensionen giver indblik i, at deltagerne forstår, anerkender og er enige i videoens overordnede budskab om forældreinddragelse i børns digitale liv. Det indikerer, at videoen formår at skabe en bevidsthed hos modtageren og få dem til at forstå vigtigheden af dets budskab.

8.2.3.2 Forståelse

Til forståelsesdimensionen er jeg interesseret i at undersøge og vurdere, hvordan modtageren forstår kampagnevideoens budskab. En deltager udtrykker en forståelse for det overordnede budskab i videoen, hvor hun anerkender videoens slutning som god og tilføjer: ”altså det der med, at vi som forældre har et ansvar og det er os som forældre, der skal tale med vores børn om det” (bilag 4, l. 1059-1061). Deltageren omtaler også budskabet som et ”wake up call” (bilag 4, l. 1069), hvilket indikerer, at videoen formår at skabe en bevidsthed hos modtageren. Hertil udtrykker to andre deltagere deres enighed om, at videoen fungerer som et wake up call, hvor en af dem tilføjer, at hun synes ”den rammer” (bilag 4, l. 1071), hvor også en anden deltager udtrykker sin enighed og at ”Vi skal have spredt den noget mere ud.” (Bilag 2, l. 1072). Det viser, at de også forstår og er enige i det centrale budskab i videoen. Deres respons viser også en opfattelse af, at budskabet skal nå ud til en større målgruppe, hvilket indikerer, at de anerkender vigtigheden af budskabet. Deltagernes generelle holdninger og bekymringer, som jeg tidligere har identificeret i forhold til børn og unges digitale liv, kan også være medvirkende til denne reaktion og anerkendelse af videoens indhold. De har eksempelvis udtalt forinden præsentationen af videoen, at de har en holdning til, at forældre skal lære deres børn at færdes online. De er således allerede bevidste om og enige i videoens budskab, hvilket kan styrke deres forståelse for budskabet.

I respondent-interviewet spurgte jeg direkte ind til, hvad deltageren tænkte budskabet i videoen er. Deltageren anskuede budskabet som en advarsel om konsekvenserne af børns digitale adfærd, hvor han fremhævede, at der er ”utrolig mange ting mit barn kan tilgå og også hvor nemt, de kan tilgå grelle ting” (bilag 5, l. 153-155). Deltageren nævner bl.a. sekvenserne om voksent indhold for

personer over atten år samt plastikkirurgi. Det illustrerer, hvordan deltageren forstår den potentielle fare, som børn kan møde på internettet, herunder urealistiske kropsidealer og upassende indhold. Deltageren tilføjer: ”den åbner da op for, at forældre bør engagere sig og være med til at tilgå børns liv online, altså der har forældre da hvert fald et stort ansvar” (bilag 5, l. 159-161). Det indikerer, at videoen formår at fremhæve behovet for forældreengagement og formidle budskabet om, at forældre har et stort ansvar i at deltage i deres børns digitale liv. Det bekræfter, at han forstår videoens budskab, og at videoen formår at få forældre til at være proaktive og involverede i deres børns digitale færden.

8.2.3.3 Konstruktionsbevidsthed

Deltagerne forstår og lægger vægt på forskellige dele af kampagnevideoen. Først og fremmest er der enighed blandt fokusgruppedeltagerne om, at der forekommer en betydelig mængde indhold i videoen, hvor deltagerne udtrykker en følelse af kontinuerligt at blive bombarderet med indtryk. En deltager siger i den forbindelse:

D2: ”(...) man kunne jo næsten ikke følge med, men lige den der med plastik surgery skræmte mig, men ellers gik det så stærkt, ellers nåede man jo næsten ikke at opfange hvad der ellers skete.” (bilag 4, l. 957-960)

Deltagerens udsagn fremhæver den intense og hastige fremgang, som ifølge hende karakteriserer videoen. Udsagnet kan anskues som kritik, eftersom hun oplever det udfordrende at følge med. Dette var ligeledes et kritikpunkt fremhævet af deltageren i respondent-interviewet, hvor han påpegede, at det hurtige tempo i videoen gjorde det vanskeligt for ham at opfange alt, der foregik. Det hurtige tempo kan derfor potentielt påvirke receptionen af videoens budskab, da der i de forskellige udsagn kan tydes en risiko for, at budskabet går tabt i den store mængde af information og indtryk. Til samme kode er også følgende samtale:

D2: ”(...) men også hele den der konstante bombardement af, ja.” D4: ”Indtryk, lyde.”
D2: ”Ja lige præcis, ting der skifter altså hans hoved, der skifter og altså virkelig bare det der bombardement altså, den passer meget godt.” (bilag 4, l. 909-913)

Deltagerne udtrykker også her den betydelig mængde af indhold i videoen. Sætningen ”den passer meget godt” kan indikere en forståelse hos deltageren om, at hun tolker videoens intensitet og store mængde indhold som en repræsentation af den overvældende information, børn kan opleve på internettet. Deltageren fra respondent-interviewet havde samme observation, da han sagde: ”det er jo lidt det samme som ved nettet, altså det går hurtigt” (bilag 5, l. 91-92). Denne forståelse indikerer, at videoen formår at fange modtagerens opmærksomhed på en måde, der er sammenlignelig med den konstante strøm af information online. Det kan potentielt forstærke videoens budskab og dens forsøg på at gøre forældre mere engagerede i deres børns digitale liv. Omvendt kan det også forestilles, at det hurtige tempo kan påvirke modtageres forståelse af videoen negativt, da de potentielt ikke vil opfange, hvad budskabet er.

Derudover udtrykker flere af deltagerne, at de finder videoen skræmmende. En deltager siger: ”Men den der kampagne, den er da skræmmende.” (bilag 4, l. 898-899), hvor en anden deltager udtrykker enighed i denne vurdering: ”Ja enig” (bilag 4, l. 900). Deltagerne etablerer dermed en fælles forståelse af kampagnens karakter. Derudover har deltagerne følgende samtale:

D4: ”Men ja, jeg synes det er skræmmende alt det, der sker. Vi prøver lige at have lidt orden, men det klarer de jo bare selv.” D2: ”Ja lige præcis.” (bilag 4, l. 930-932)

D4 udtrykker en bekymring over, hvad der foregår i videoen. Hendes kommentar ”Vi prøver lige at have lidt orden, men det klarer de jo bare selv” kan henføres til det, som Algoritmen siger i videoen om hans forsøg på at tage kontrol, men at børnene styrer det selv. Det kan således bekræfte den opfattelse, der allerede er etableret i analysen af kampagnevideoen, hvor Algoritmen ikke virker dedikeret i hans forsøg på at holde styr på internettets gang (jf. afsnit 7). Dette skaber en følelse af bekymring og usikkerhed blandt deltagerne, hvilket kan tydes gennem deres brug af ordet ’skræmmende’. Til koden ’skræmmende’ ses også D3 sige: ”Altså det viser jo netop alt hvad der er ulækkert ved det.”, suppleret af D2’s: ”Ja præcis.”, og D3’s fortsættelse: ”Ja altså det er jo alle de der skræmme eksempler.” (bilag 4, l. 1054-1056). Samtalen fremhæver en bevidsthed blandt deltagerne om, at kampagnen illustrerer de negative og skræmmende aspekter ved internettet. Samtalen indikerer

dertil en fælles forståelse og antyder en følelse af bekymring. Deltageren fra respondent-interviewet delte ligeledes denne opfattelse og brugte ordet 'skræmmende' om videoen, idet han kommenterede, at det var skræmmende at "få det visualiseret" (bilag 5, l. 140). Det antyder, at deltageren, ved at se de negative konsekvenser af børns internetbrug visualiseret i videoen, blev påvirket af budskabet på en mere dybtgående måde. Hans udsagn tyder på, at videoen har formået at ramme ham på en følelsesmæssig måde og har styrket hans forståelse for den potentielle risici ved internettet.

En af de sekvenser fra videoen, som deltagerne lagde særligt mærke til, var sekvensen om børn, der leger plastikkirurgi (bilag 1, shot 29-33). En deltager siger blandt andet, at "lige den der med plastic surgery skræmte mig" (bilag 4, l. 957-958). Deltageren fra respondent-interviewet delte denne opfattelse og kommenterede blandt andet: "og de kan blive informeret til dårlige kropsidealer, altså plastikkirurgi." (bilag 5, l. 156-157). Udsagnet indikerer en forståelse for, hvordan børn kan blive påvirket af internettet til at søge urealistiske kropsidealer gennem plastikkirurgi. Deltagerne viser således en kollektiv bekymring over de negative konsekvenser, digital mediebrug kan have på børn, som videoen også fremhæver. Denne erkendelse og reaktion kan styrke videoens budskab og dens intention om at fremhæve, hvorfor børn har brug for deres forældre i deres digitale liv.

Da jeg i de to interviews spurgte deltagerne, om der var dele af videoen, som ramte dem mere end andre, blev sekvensen om social ekskludering og personer online, som kan udgive sig for at være en anden, flere gange nævnt (bilag 1, shot 50-54). To af deltagerne havde blandt andet følgende samtale:

D4: "det gjorde lidt ondt i maven, fordi det der med så står der en voksen mand og skifter ansigt, hvor jeg bare tænkte woaw, altså det er måske også fordi jeg har en pige, det er noget af det værste, som jeg tænker kunne blive alvorligt." D1: "Ja det tænker jeg også, jeg har jo også en pige." (bilag 4, l. 1032-1036)

Deltagernes samtale antyder en forståelse af den potentielle fare, som sekvensen illustrerer. D4's udtryk som 'ondt i maven', 'værste' og 'alvorligt' indikerer en dybfølt bekymring for, at sekvensen kan udspille sig i det virkelige liv. Deltageren fra respondent-interviewet nævnte tilmed samme

sekvens, da han blev spurgt ind til, om der var dele af videoen, som ramte mere end andre. De forskellige reaktioner på sekvensen indikerer, at videoen er effektiv i at skabe en følelsesmæssig appel, som kan overbevise modtageren om, at forældre bør engagere sig i deres børns digitale liv.

Derudover blev sekvensen, hvor en dreng får adgang til et atten plus område ved at lyve om sin alder, nævnt af deltagerne. Deltagerne diskuterer hertil, hvordan det er nemt online at angive en forkert alder og dertil få adgang til diverse hjemmesider med indhold af seksuel karakter. En deltager siger, at "det er jo helt vanvittigt" (bilag 4, l. 1014-1015), hvilket tydeligt viser følelser af chok og bekymring over børns mulighed for at få adgang til upassende indhold online. Deltageren fra respondent-interviewet fremhæver tilmed denne sekvens, hvilken han beskriver som 'skræmmende' (bilag 5, l. 133). Deltagernes reaktion på sekvensen indikerer, at det har påvirket dem, og potentielt i højere grad føler et behov for en mere effektiv beskyttelse af børn på internettet.

8.2.3.4 Holdning

Til holdningsdimensionen er jeg interesseret i at undersøge de forskellige holdninger til kampagnen, der kommer frem i fokusgruppedeltagernes forhandlinger. Derudover vil jeg undersøge deltageren fra respondent-interviewets subjektive holdning. Jeg vil derfor se på, hvordan deltagerne forstår videoens samlede udtryksform. Det bør nævnes, at jeg allerede har identificeret holdninger i tidligere dimensioner. Jeg vil i følgende forsøge at samle mere konkrete udsagn med henblik på at vurdere deltagernes holdninger til videoen.

Som tidligere nævnt beskriver flere af deltagerne videoen som skræmmende. Deltageren fra respondent-interviewet brugte tilmed denne beskrivelse, hvor han sagde: "Jeg synes videoen danner et skræmmende billede af ens barns digitale liv" (bilag 5, l. 158-159). Videoens effekt og afbildning af børn på internettet som skræmmende kan fungere som et væsentligt element til at vække modtagerens opmærksomhed og skabe en følelsesmæssig respons. Modtageren kan, ligesom deltagerne, opleve en vis form for frygt eller bekymring ved at se videoen, hvilket kan motivere dem til at være proaktive og mere involveret i deres børns onlineaktiviteter. En af deltagerne udtrykker tilmed, at hun finder videoen stressende og klam, hvor flere af deltagerne erklærer sig enige. Det indikerer en negativ holdning til videoens indhold; altså dét, børn kan opleve på internettet.

Udsagnene tyder derfor på, at deltagerne opfatter de risici, som børn kan opleve og blive udsat for online, hvilket kan styrke deres motivation til at handle efter videoens budskab: være proaktive i deres børns digitale liv.

Et kritikpunkt, som kan indikere en negativ holdning til videoen, kan findes i deltageren fra respondent-interviewets reaktion på Algoritmens udtalelse mod slutningen af videoen. Her siger Algoritmen: ”Ja ja, det siger de alle sammen”. Deltageren udtaler hertil følgende:

”det synes jeg godt, jeg kan føle mig lidt stødt af fordi det er ikke så lige til, og de får det til at lyde som om, at man ikke vil gøre noget ved det og det er overhovedet ikke tilfældet” (bilag 5, l. 111-114)

Deltageren bemærker, at Algoritmen synes at antyde, at forældre ikke går op i deres børns digitale liv, hvilket han ikke kan identificere sig med, da det ikke er tilfældet for ham. I analysen af kampagnevideoen har jeg udledt en påstand fra Algoritmen om, at forældre ikke er aktive i deres børns digitale liv, hvor deltagerens reaktion tyder på, at han har lavet samme tolkning. Dette kritikpunkt indikerer en mulig barriere for effektiv kommunikation af videoens budskab, da det fremhæver en oplevelse af frustration og uoverensstemmelse med videoens fremstilling af forældre og deres ageren i deres børns digitale liv.

I fokusgruppen nævner en af deltagerne, at ”der er jo nogle stærke nogle, der står bag videoen” (bilag 4, l. 1075-1076). Det tolkes, at deltageren henviser til de forskellige afsendere, som står bag videoen, hvilke bliver præsenteret i slutningen af videoen (bilag 1, shot 58). Det indikerer derfor, at deltageren opfatter videoens afsendere som en autoritativ og troværdig kilde. Denne opfattelse kan styrke modtagerens holdning af videoen i en positiv retning og derigennem også gøre, så modtageren er mere tilbøjelig til at tage den alvorlig og reagere på dens budskab.

8.2.3.5 Handling

Til dimensionen om handling er jeg interesseret i at undersøge, hvordan modtageren anvender medietekstens indhold og budskab.

Ud fra deltagernes reaktion på videoen kan det udledes, at videoen har en positiv effekt på dem. Som tidligere nævnt giver deltagerne udtryk for, at videoen rammer. Det indikerer, at videoen formår at skabe en følelsesmæssig forbindelse med modtageren og vække deres opmærksomhed på det, der i videoen bliver præsenteret. Denne følelsesmæssige forbindelse kan være med til at motivere modtageren til handling. Yderligere styrkes dette ved en af deltagerne, som beskriver videoen som et ”wake up call”, som tidligere nævnt. Det tydeliggør videoens evne til at motivere modtageren til at tage aktiv del i deres børns digitale liv.

Derudover udtrykker deltageren fra respondent-interviewet:

”Men ellers synes jeg videoen har en god effekt på mig som forældre, fordi man får lyst til at undersøge mere og hvordan jeg kan gøre mere for at engagere mig og den viser jo også, hvad man egentligt skal være opmærksom på...” (bilag 5, l. 119-123)

Udsagnet understreger, at videoen har haft en positiv effekt på deltageren, da han er motiveret til at være mere proaktiv i sit barns digitale liv. Det viser, at videoen, udover at påvirke deltagerne følelsesmæssigt, også fungerer som motivationsfaktor, der skubber dem til at tage konkrete skridt for at styrke deres engagement og opmærksomhed omkring deres børns digitale liv.

8.3 Opsamling

Analysen af kategorien ’Børn og unges digitale liv’ antyder en generel negativ holdning til børn og unges digitale liv. Deltagerne beskriver, hvordan skærmbrug påvirker børnenes humør, adfærd og mentale helbred. Deltagerne er tilmed enige om, at der er en betydning af kvaliteten og kvantiteten af skærmbrug, hvor passiv skærmbrug anses for mindre gavnlig end interaktivt og lærerigt engagement.

Deltagerne reproducerer dermed i høj grad den mediepessimistiske tone og bekymringsdiskursen, som ses i den offentlige debat.

Endvidere viser analysen af kategorien 'Forældres rolle', at deltagerne er enige i, at forældre har et stort ansvar i deres børns digitale liv. Samtidig viser analysen, at det digitale forældreskab er forbundet med komplekse følelser som dårlig samvittighed, bekymringer og uvidenhed, og at deltagerne finder det svært. Analysen viser også en tendens blandt deltagerne til at undgå eller minimere diskussion om opfattede uhensigtsmæssig mediebrug, muligvis på grund af følelser af skyld eller utilstrækkelighed.

Analysen af kategorien 'Reception af 'Velkommen til nettet!'' viser en overordnet positiv respons fra deltagerne. Deres reaktion indikerer en generel interesse og motivation for at engagere sig i videoens budskab om forældreinddragelse i børns digitale liv. Der ses en konsensus omkring videoens effektivitet og relevans, samt en anerkendelse af dens potentielle rolle som en motivationsfaktor for forældre. Deres reaktion antyder desuden, at de har en forståelse for videoens centrale budskab og en bekymring for de risici, som videoen fremlægger, at børn kan møde online. Dog møder videoen også kritik, blandt andet omkring videoens hastige tempo, som deltagerne oplevede som problematisk i forhold til at følge med i det præsenterede indhold.

DISKUSSION

9. Diskussion

I det følgende afsnit vil jeg diskutere kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!'. Dette vil ske med afsæt i specialets fund fra litteraturreviewet og analyserne. Diskussionen har til formål at diskutere den kommunikation, der finder sted i videoen, og hvordan denne kommunikation bliver modtaget. Diskussionen vil ske i samspil med videoens mytologiske udtryk, og jeg vil derfor diskutere de underliggende antagelser og præmisser, der gør sig gældende i kommunikationen. Derigennem vil jeg diskutere, hvorvidt kommunikationen om forældreinddragelse peger på specifikke elementer, som er med til at forme den måde, forældreskab forstås.

I analysen af videoen 'Velkommen til nettet!' fandt jeg, at videoen i høj grad forsøger at overbevise modtageren om budskabet ved at skildre en negativ portrættering af børn og unges færden online. Denne portrættering går hånd i hånd med den offentlige debat, og taler derfor ind i det verdensbillede, der er af internettet som et farligt og skadeligt sted for børn og unge. Som nævnt bliver det i den eksisterende litteratur fremhævet, hvordan der er et behov for at vende debatten og se mindre pessimistisk på børn og unges mediebrug (jf. afsnit 2.2.2.2). Det er derfor interessant at diskutere kampagnens valg af kommunikative vinkel og sætte dette i perspektiv til alternative vinkler. Valget af den pessimistiske vinkel på børn og unges mediebrug kan være et ønske om at præcisere og tydeliggøre, hvorfor der er et behov for, at forældre hjælper deres børn med at navigere og agere online. Ved at fokusere på risici og farer ved børn og unges mediebrug forsøger videoen sandsynligvis at fremkalde en bevidsthedsreaktion hos forældre. Afsender ønsker måske at chokere eller skabe bekymring med henblik på at motivere forældre til at acceptere budskabet, besøge kampagnevideoens hjemmeside og aktivt tage del i deres børns digitale liv. I interviewene fandt jeg, at deltagerne beskriver videoen som klam, stressende og som en øjenåbner, hvorfor den pessimistiske vinkel tydeligt har haft en effekt. Men ville videoen stadig have en effekt, hvis den havde en mindre pessimistisk vinkel?

Det er først og fremmest interessant at nævne, at jeg i mit litteraturreview og analysen af interviewene fandt, at forældre mangler viden til, hvordan de hensigtsmæssigt kan involvere sig i deres børns digitale liv, og at de finder denne opgave komplekst. Denne kompleksitet bliver ikke adresseret i videoen. I stedet er der fokus på Kalles oplevelse med internettet, og alle de skadelige konsekvenser,

børn og unges færden online kan have. Der kan derfor siges at være en diskrepans mellem forældres oplevede kompleksitet og kampagnevideoens fokus. Det kan potentielt påvirke deres opfattelse af videoens effektivitet. På trods af at videoen i slutningen henviser til kampagnens hjemmeside, hvor forældre kan få hjælp til at tackle de udfordringer, de står overfor, kunne videoen potentielt stadig have en endnu stærkere effekt ved at integrere denne kompleksitet i kommunikationen. Det kunne give modtageren en oplevelse af at føle sig anerkendt og forstået, hvilket antageligvis kunne skabe et større incitament til at tage kampagnevideoens budskab til sig og besøge kampagnens hjemmeside. Denne manglende følelse af forståelse og anerkendelse blandt forældre kan også siges at være afspejlet i Algoritmens påstand om, at forældre ikke involverer sig i deres børns digitale liv. Som jeg også fandt i respondent-interviewet, kan forældre føle sig stødt over denne påstand, og samtidig ikke føle sig anerkendt i den kompleksitet, de som forældre står overfor i en digital verden. Jeg fandt desuden i analysen af fokusgruppen et udsagn om, at forældre fravælger at tage del i diverse aktiviteter, som kan fremme deres forståelse og engagement, eftersom de frygter konfrontation med deres manglende engagement i deres børns digitale liv. Overføres denne frygt til videoen kan det ud fra videoens pessimistiske vinkel og påstand om, at forældre ikke gør nok, medføre, at forældre ikke tager budskabet til sig, da de ikke ønsker at blive konfronteret og udskammet. Derfor kan der argumenteres for, at en inddragelse i videoen af en anerkendelse af forældreinddragelse i børns digitale liv som værende komplekst ville gavne videoens effekt.

Opfattelsen af videoen som udskammende kan også føre til overvejelser om, hvorvidt en kommunikationsstrategi med mere fokus på opmuntring af forældre ville gøre mere gavn end en, som skaber frygt og bekymringer. På den ene side kan der argumenteres for, at en mere opmuntrende tilgang til kommunikationen om digitalt forældreskab kunne have en positiv effekt på videoens reception. En sådan strategi kunne give forældre selvtillid og tro på, at de er i stand til at tackle de udfordringer, de kan møde i deres engagement i deres børns digitale liv. Det kan potentielt bevirke, at forældre vil være mere tilbøjelige og motiverede til aktivt at handle og agere ud fra videoens budskab, hvis de bliver mødt af en styrkelse af deres rolle som forældre.

Omvendt kan der også argumenteres for, at en mindre pessimistisk vinkel i videoen muligvis underminerer alvoren af budskabet. Havde videoen i stedet forsøgt at fokusere mindre på, hvordan medier påvirker børn og unge, og i stedet fokuseret på, hvad børn og unge gør med medier, hvilket

Johansen og Larsen (2019) fremhæver er nødvendigt i debatten, ville det potentielt efterlade modtageren med en forståelse af, at den online verden måske ikke er så farligt et sted, og at der er mange positive aspekter ved at børn og unge færdes online. Det kunne medføre, at modtageren måske ikke ville finde det nødvendigt som forældre at gribe ind, hvilket vil resultere i, at videoen ikke opnår den ønskede effekt.

Som nævnt forsøger videoen at fremstille internettet som et kaotisk og skadeligt sted for børn og unge at befinde sig. Dette forsøger videoen at kommunikere gennem en tydelig kontrast mellem den offline og den online verden, hvor den offline verden bringer følelser af ro og harmoni, og den online verden bringer følelser af kaos og bekymringer. Videoen kan her argumenteres for indirekte at komme med en påstand om, at børn har bedre af at færdes i den offline verden end i den online verden. Videoen kan derfor give forældre et indtryk af, at deres børn i langt mindre grad bør bruge tid på digitale medier. Denne påstand kan også siges at blive styrket af en normativ opfattelse af, at børn og unge har bedre af at færdes offline end online. Det er som nævnt det, Lieberoth (2023) kalder for ”de ordentlige forældres klub”, hvor dét at skærme fylder minimalt, og børnene bruger mest mulig tid på offline aktiviteter, findes at være det mest hensigtsmæssige. Det anskues som en selvfølge, at alle forældre vil deres børn det bedste, og ønsker at skabe rammerne for den mest hensigtsmæssige barndom og ungdom for deres børn. Derfor kan det også antages, at de fleste forældre ønsker at være en del af ”de ordentlige forældres klub”, som både i debatten og videoen kan siges at blive fremstillet som mest hensigtsmæssig. I analysen af fokusgruppen fandt jeg, at deltagerne kun få gange gav udtryk for dét, der ud fra den normative opfattelse af skærme kan anses som uhensigtsmæssigt skærmbrug. Disse udtalelser forekom i samtalen som små stikpiller af ærlighed, men de blev hverken udfoldet eller kommenteret på af de andre deltagere. Det er muligt, at deltagerne ikke er helt ærlige, når det kommer til, hvordan deres børn bruger digitale medier i hjemmet. Den manglende åbenhed og ærlighed kan skyldes den offentlige debat og den normative opfattelse af, at skærme er skadeligt for børn og unge. Deltagerne vil måske ikke bekende kulør, fordi de ønsker at fremstå som de bedste forældre og dermed være del af ”de ordentlige forældres klub”. Den manglende ærlighed kan potentielt også have fundet sted i respondent-interviewet, da deltageren overfor mig som moderator ligeledes kan have et ønske om at fremstå som en del af ”de ordentlige forældres klub”. Det kan derfor diskuteres, hvorvidt en anden metodetilgang i specialet havde været mere hensigtsmæssig med henblik på at opnå mere nuancerede og ærlige svar. På den ene side har interviewene givet mig mulighed for at få uddybende svar på, hvordan de som modtager forstår kampagnevideoen. Jeg har

gennem fokusgruppens betydningsdannelse og forhandlinger fået indblik i en dybdegående forståelse for deres tanker, holdninger og oplevelser i relation til emnet og videoen. Men på den anden side kan der argumenteres for, at fokusgruppen ikke formår at skabe en nuanceret debat, eftersom de dybereliggende strukturelle og kulturelle faktorer kan siges at gøre det udfordrende for dem at være åbne og ærlige. Deltagernes samtale og udtalelser kan også siges at matche den offentlige debat, hvor bekymringsdiskursen er tydelig og debatten på mange måder er unuanceret.

Det kunne potentielt have åbnet op for mere ærlige og åbne svar, hvis jeg havde foretaget et anonymt spørgeskema. Et spørgeskema er en hyppigt anvendt metode indenfor medieforskning, og er velegnet til at evaluere, hvordan medier modtages (Jensen, 2013). Her ville jeg have mulighed for at gå mere i bredden med emnet fremfor i dybden, som de kvalitative interview muliggjorde (Jensen, 2013). Jeg ville ud fra svarene potentielt skabe et mere virkeligt billede af, hvordan forældre agerer i forhold til deres børns digitale liv, og hvordan de oplever deres rolle i forhold til deres børns digitale liv. Omvendt mener jeg, at de kvalitative interview, og specielt de betydningsdannelser og forhandlinger, jeg har haft for øje i fokusgruppen, har givet en værdifuld og interessant indsigt i underliggende motiver, overvejelser og følelser, som ligger bag deltagernes holdninger.

Efter at have dykket ned i emnet om forældreinddragelse står det klart for mig, at det både er et omfattende, sårbart og kompliceret felt at undersøge. Mine analyser indikerer, at forældre godt er klar over, at de har et ansvar når det kommer til deres børns digitale liv. Omvendt påstår kampagnen bag videoen, at en stor del af forældre ikke involverer sig i deres børns digitale liv. Så hvordan kan man effektivt kommunikere budskabet om forældreinddragelse, når det er noget, som alle allerede er enige om, er forældres ansvar?

På den ene side kan der argumenteres for, at en kommunikation fokuseret på at skabe frygt og bekymringer sætter tanker i gang hos modtageren. Interviewdeltagerne giver udtryk for, at kampagnevideoen skaber et tydeligt billede på, hvorfor de bør involvere sig i deres børns digitale liv. Deltagerne giver samtidig udtryk for, at de i forvejen var bevidste om, at de som forældre har et ansvar og i forvejen engagere sig i deres børns digitale liv på forskellig vis. Men vil alle forældre ikke udtrykke i et åbent forum, at de involverer sig i deres børns digitale liv?

Som jeg også diskuterede tidligere, så er der formentligt ikke nogen forældre der i et åbent forum vil udtale, at de lukker øjnene og lader deres børn om at styre deres digitale liv. Det handler igen om de normer, der eksisterer, hvor alle forældre antageligvis er klar over, at de har et ansvar. Derfor kan det også synes at være svært at måle på, hvorvidt kampagnevideoens fokusering på frygt og bekymringer har en effekt og deraf resulterer i, at forældre involverer sig i deres børns digitale liv. På den anden side antyder mine analyser, at i betragtning af behovet for at nuancere debatten, bør kommunikationen ligeledes være mere nuanceret. Dette kunne gøres, som jeg diskuterede mig frem til tidligere, ved at inddrage en form for anerkendelse i kommunikationen af den kompleksitet, forældre oplever. Kommunikationen kunne også nuanceres ved at italesætte nogle af de udtalelser, som deltagerne kort nævner, men ikke uddyber: altså de steder, hvor de ikke føler de lever op til ”de ordentlige forældres klub” og tillader, hvad de vil mene er uhensigtsmæssig skærmbrug. Kommunikationen kunne eksempelvis italesætte, hvordan forældreinddragelse i børns digitale liv er svært, det er okay at fejle og at man ikke behøver sigte efter at være en del af ”de ordentlige forældres klub”.

Desuden er det interessant at diskutere, om kommunikationen til forældre bør tilrettelægges med dét i mente, at de har oplevet en barndom uden smartphones og internet, i modsætning til deres børn, der er vokset op med disse teknologier. Kan denne forskel i opvækst påvirke, hvordan forældre forstår og reagerer på kommunikationen om deres børns digitale liv?

Denne modsætning i opvækst forklarer Marc Prensky (2001), hvor han bruger begreberne *digital immigrants* og *digital natives*; på dansk digitale immigranter og digitale indfødte. Digitale immigranter betegner de voksne, som ikke er vokset op med digitale medier, mens digitale indfødte er dem, som er født og opvokset i en verden, hvor teknologien har været en integreret del af deres hverdag og praksisser. Digitale indfødtes opvækst har ifølge Prensky (2001) medført, at de tænker og behandler information fundamentalt anderledes end digitale immigranter. Prensky (2001) understreger også, hvordan digitale immigranter ofte bevarer en form for ”aftryk” (Prensky, 2001, s. 2) fra den tid, de er vokset op i, hvilket kan betyde, at de kan have sværere ved at tilpasse sig det digitale sprog og den digitale kultur. Deltagerne fra mit fokusgruppeinterview og respondent-interviewet antages at være i en alder, der går ind under digitale immigranter, hvilket kan være med

til at kaste lys over, hvorfor de finder opgaven i at være involverede i deres børns digitale liv vanskeligt. Deltagernes børn tænker ifølge Prenskys (2001) teori anderledes og har en anden forståelse for digitale medier. Dette kan gøre det vanskeligt for deltagerne at forstå deres børns digitale mediebrug. Dette kan desuden bakkes op af den eksisterende litteratur, som finder, at forældre mangler forståelse for teknologier og digitale medier (jf. afsnit 2.2.2.1). Denne kløft i teknologisk forståelse kan argumenteres for at være relevant at tage højde for i kommunikationen. Ved at anerkende forskellen i teknologiske forståelser og derved tilpasse kommunikationen ud fra, at forældre ikke nødvendigvis har samme intuitive forståelse af teknologi som deres børn, kan det potentielt sikre, at forældre forstår indholdet og konteksten af deres børns digitale liv og dermed bedre kan engagere sig. Denne anerkendelse ses ikke i videoen, men der kan argumenteres for, at den finder sted på kampagnevideoens hjemmeside, da der blandt andet kan tilgås informationer om diverse sociale medieplatforme og hvad børn og unge bruger dem til. Denne anerkendelse kunne med fordel inddrages i kommunikationen i videoen ved at italesætte de usikkerheder og forskelle i forståelser, forældre kan opleve. Dette kunne potentielt også hjælpe forældre med afklaring om, hvordan det kan være nødvendigt at indse, at deres børn har en anderledes forståelse for teknologi. Når forældre bliver bevidste om denne forskel, kan det antages, at de opnår en større afklaring og selvtillid, hvilket kan gøre dem mere trygge ved at engagere sig i deres børns digitale liv.

Prensky (2001) argumenterer desuden for, at det er fordelagtigt for digitale immigranter at anerkende deres mangel på viden, og bruge deres børn til at lære og forstå den digitale teknologi. Dette aspekt kunne også være relevant at inddrage i kommunikationen, hvor der kunne opfordres til at forældre lære sammen med deres børn, og på den måde fremmer en fælles læringsproces om, hvordan børn sikkert og hensigtsmæssig kan begå sig online.

Omvendt kan der argumenteres for, at en fokusering på de teknologiske forskelle kan bidrage til misforståelser. Danah Boyd (2014) mener nemlig, modsat Prensky (2001), at det er en fejl at lave denne opdeling af digitale immigranter og digitale indfødte. Boyd (2014) er enig i, at børn og unge er meget engagerede i digitale medier, men hun pointerer, at det ikke nødvendigvis betyder, at de har flere færdigheder til at begå sig online eller har en dybere forståelse af teknologien end voksne. Boyd (2014) har fundet, at unge oftest må klare sig selv for at finde ud af, hvordan teknologi fungerer. Dette kan tænkes at skyldes den udbredte opfattelse af børn og unge som digitale indfødte og deres forældre

som digitale immigranter. Denne opfattelse kan resultere i, at voksne antager, at unge har en naturlig, medfødt forståelse og kontrol over teknologi, hvorfor forældre kan undlade eller tro, at deres vejledning og støtte til deres børns digitale liv ikke er nødvendigt. Derfor kan det ud fra Boyds (2014) perspektiv siges at være uhensigtsmæssig i kommunikationen at udbrede denne opfattelse, da det potentielt kan føre til en mangel på inddragelse og støtte fra forældre.

Trods disse udfordringer og potentielle misforståelser er det stadig interessant at forholde sig til begreberne digitale immigranter og digitale indfødte. Begreberne er med til at påpege, hvordan forældre i dag har haft en anden opvækst end deres børn. Det er muligt, at forældre der tilhører den digitale immigrationsgruppe vil have en tendens til at idealisere deres egen barndom, som var præget af fysisk leg og social interaktion uden for digitale enheder, altså dét, Prensky (2001) påpeger i forlængelse af forældres bevaring af "aftryk" fra deres opvækst. Der kan derfor argumenteres for, at det kan være fordelagtigt i kommunikationen at udpensle for forældre, at barndommen i dag er anderledes og tilmed fremhæve, hvordan digitale medier nu udgør en integreret del af børn og unges sociale liv og udvikling. En sådan kommunikation kan potentielt bidrage til at skabe en forståelse hos forældre for, hvordan digitale medier ikke kun er en erstatning for traditionelle former for social interaktion, men snarere en integreret del af barndommen i dag. Dermed kan det hjælpe med at nedbryde barrierer for forældres inddragelse og forståelse af deres børns digitale liv. I forlængelse heraf kunne det også være relevant at kommunikere om børn og unges psykologiske behov i forhold til deres digitale mediebrug. Jeg fandt i den eksisterende litteratur, at det er nødvendigt at forstå disse psykologiske behov for at kunne implementere hensigtsmæssige interventionsindsatser (jf. afsnit 2.2.1.1). Derfor kunne det i kommunikationen om forskelle i barndom og opvækst være relevant at inddrage børn og unges psykologiske behov i relation til digital mediebrug. Ved at anerkende og forstå forskellene i opvækst, erfaringer og psykologiske behov kan kommunikationen tilskynde forældre til aktivt at engagere sig i deres børns digitale liv, fremme en fælles læringsproces og støtte deres børns digitale udvikling på en meningsfuld måde.

Endeligt er det relevant at reflektere over, hvilke elementer mit speciale peger på i forhold til den måde, hvorpå vi forstår forældreskab i en digitaliseret verden. Først og fremmest belyser specialet den voksende bekymring blandt forældre i relation til deres børns digitale liv. Videoens fremstilling af internettet som et kaotisk og bekymrende sted reflekterer en bredere tendens blandt forældre til at

være opmærksom på de potentielle farer og risici, som børn og unge står over for online. Videoens fremstilling af internettet går rent ind hos deltagerne i mine interviews, og er med til at tydeliggøre de holdninger, værdier og normer, der også er i den offentlige debat. Kommunikationen i både videoen, interviews og i den offentlige debat er derfor med til aktivt at skabe og cirkulere bestemte forestillinger og holdninger i samfundet om børn og unges færden online. Det peger således på en forståelse af, at forældre bør være proaktive og beskytte deres børn mod de udfordringer og farer, der ifølge den normative opfattelse kan siges at finde sted online.

Samlet set er der mange faktorer at overveje, når man tilrettelægger en kommunikation omhandlende forældreinddragelse i relation til børn og unges digitale liv. Ved at tage hensyn til forskellige perspektiver, behov og kontekster, kan der potentielt skabes mere effektive og meningsfulde tilgange, der støtter forældre i at navigere i deres børns digitale liv på en sund og ansvarlig måde.

KONKLUSION

10. Konklusion

Med udgangspunkt i specialets analyser og resultater vil jeg i følgende afsnit konkludere og besvare problemformuleringen:

Problemformulering:

Hvordan kommunikeres der om forældreinddragelse i relation til børn og unges digitale liv, hvordan modtages denne kommunikation og hvilke elementer peger det på i den måde, vi forstår forældreskab på?

Jeg kan først og fremmest konkludere, at digitale medier har en betydelig indvirkning på børn og unge både socialt, kognitivt og mentalt. Dette har også medført, at forældreskab nu også går over til at vedrøre børns online liv, hvor forældre har en kompleks rolle i at lære og hjælpe deres børn med at færdes online. I mit speciale fandt jeg, at der i den eksisterende litteratur primært er fokus på de negative konsekvenser, som digitale medier kan have, hvilket går hånd i hånd med den offentlige debat, som også primært forholder sig til de negative konsekvenser af digital mediebrug. Af den eksisterende litteratur fandt jeg også, at der er et behov for en bedre forståelse af børn og unges motivationer bag deres adfærd online med henblik på at kunne implementere effektive interventionsindsatser.

I mit speciale fandt jeg, at der eksisterer en forståelse af, at forældre ikke engagerer sig i deres børns digitale liv. Her er det også interessant, at jeg ingen litteratur fandt i min søgeproces på eksisterende litteratur, som undersøger effektive kommunikationsmetoder til at informere og motivere forældre til at engagere sig i deres børns digitale liv. Derfor vil jeg argumentere for, at nærværende speciales bidrag til emnet er relevant.

Ligesom den eksisterende litteratur og den offentlige debat, fandt jeg i min analyse af kampagnevideoen 'Velkommen til nettet!', at der i kommunikationen er fokus på de negative aspekter af børn og unges digitale liv. Det er med dette fokus, at afsenderen bag videoen forsøger at overbevise

modtageren om, at de bør engagere sig og deltage i deres børns digitale liv med henblik på at sikre børnenes sikkerhed og velbefindende online. Kommunikationen bærer i høj grad præg af patos-appellen, hvor afsenderen forsøger at vække følelser som ubehag og bekymringer hos modtageren. Dette forsøg kommer til udtryk i de forskellige sekvenser, hvor afsenderen forsøger at fremstille internettet som kaotisk og risikofyldt for børn og unge.

I analysen af fokusgruppeinterviewet og respondent-interviewet fandt jeg, at deltagerne primært fokuserer på de negative sider og konsekvenser af deres børns digitale liv. Deltagerne giver her udtryk for bekymring, hvorfor jeg kan konkludere, at kommunikationen i videoen 'Velkommen til nettet!' resonerer med modtagerens forståelse for emnet. Jeg kan derfor også konkludere, at kommunikationen i videoen bidrager til at cirkulere mening om børn og unges færden online, hvor resonansen viser, hvordan denne mening bliver en fælles kultur blandt forældrene.

Receptionen af videoen er generelt positiv, eftersom den bliver betragtet som relevant og motiverende blandt deltagerne. Deltagerne anerkender videoens budskab, som stemte overens med afsenderens intenderede budskab. Jeg kan derfor konkludere, at deltagerne accepterer budskabet. Dog pegede mine fund på et behov for en anerkendende kommunikation, hvor modtageren vil føle sig mødt i deres oplevelse af forældreinddragelse i børns digitale liv som kompleks. Jeg fandt desuden, at visse aspekter af forældreinddragelse er vanskeligt for deltagerne at snakke om, hvorfor en mere anerkende kommunikation kan konkluderes at bidrage til en mere åben og ærlig snak. Det vil sandsynligvis gøre det nemmere for forældre at tage stilling til egen inddragelse i deres børns digitale liv, og dermed også styrke det kommunikative budskabs effekt.

I mit speciale er det tydeligt, at der er et påtrængende behov for kommunikation om forældreinddragelse med henblik på at motivere forældre til at engagere sig i deres børns digitale liv. Gennem en kombination af teoretisk indsigt og empiriske data har jeg identificeret nøgleområder for forældreinddragelse samt de følelsesmæssige og praktiske udfordringer, som forældre står overfor. Specialet kan bidrage med en forståelse af kommunikationen om forældreinddragelse i børns digitale liv og modtagelsen af en sådan kommunikation. Specialet peger også på vigtigheden af en mere nuanceret tilgang både til kommunikationen men også til debatten om børns digitale liv og

forældreinddragelse. Mit speciale fremhæver således behovet for en dybere og mere målrettet kommunikation. Ved at anerkende kompleksiteten i forældreskabet og samtidig fremhæve det digitale livs risici kan der arbejdes hen imod en effektiv støtte til forældre og dermed skabe et mere givende digitalt miljø for børn og unge.

Mit speciale har belyst, hvordan forældreskab i dag ofte forstås som en kompleks, udfordrende og dynamisk rolle, der kræver både bevidsthed, kommunikation og støtte for at kunne hjælpe deres børn med at navigere effektivt i en digital verden.

LITTERATURLISTE

11. Litteraturliste

- Agapito, D., Brito, P.Q. (2020). A dyadic approach to adolescents' risky online behaviors. *Journal of Spatial and Organizational Dynamics*, 8(3), 244-267.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2021.107053>
- Annansingh, F., & Thomas V. (2016). An Investigation into Risks Awareness and E-Safety Needs of Children on the Internet: A Study of Devon, UK. *Interactive Technology and Smart Education*, 13(2), 147–165. <https://doi.org/10.1108/ITSE-09-2015-0029>
- Barlett, P., C., & Fennel, M. (2018). Examining the Relation between Parental Ignorance and Youths' Cyberbullying Perpetration. *Psychology of Popular Media Culture* 7(4), 547–560.
<https://doi.org/10.1037/ppm0000139>
- Barthes, R. (1995). Billedets retorik. I J. M. Pedersen (Overs.), *Visuel kommunikation* (s. 44– 57). Medusa.
- Barthes, R. (2017). Myten i dag. I J. J. Jensen (Overs.), *Mytologier* (s. 239–307). Gyldendal.
- Bauman, S. (2010). Cyberbullying in a Rural Intermediate School: An Exploratory Study. *The Journal of Early Adolescence*, 30(6), 803–833. <https://doi.org/10.1177/0272431609350927>
- Beale, A. V. & Hall, K. R. (2007). Cyberbullying: What School Administrators (and Parents) Can Do. *The Clearing House*, 81(1), 8–12. <https://doi.org/10.3200/TCHS.81.1.8-12>

Jensen, K. B. (2013). *Medier og samfund: en introduktion* (2. udg.). Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Bryman, A. (2016). Qualitative Research. I *Social Research Methods* (5. udg., s. 373-600). Oxford University Press.

Børns Vilkår. (2023). *Digital Mobning og Uønskede Oplevelser Online*. Lokaliseret d. 8. maj 2024: https://bornsvilkar.dk/wp-content/uploads/2023/03/Temaraapport-2023-Digital-mobning-og-uønskede-oplevelser-online_enkeltsider.pdf

Børns Vilkår. (u.å.). *Spil og Gaming*. Lokaliseret d. 12. maj 2014:

<https://bornsvilkar.dk/familiensdigitalehverdag/spiloggaming/>

Charmaraman, L., Lynch, A. D., Richer, A. M. & Grossman, J. M. (2022). Associations of Early Social Media Initiation on Digital Behaviors and the Moderating Role of Limiting Use. *Computers in Human Behavior*, 127, 1-30. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2021.107053>

Chandler, D. (2017). *Semiotics: The Basics* (Third edition). Routledge.

D., Engelby (2015). Retorisk kommunikationsstrategi. I Busch, A.M., Engelby, D., Andersen, G.M. Larsen, T. *Kommunikation i multimediedesign* (2. udg., s. 224-225). København: Hans Reitzels forlag.

Christensen, R., J., Hansen, E., O., & Simonsen, M., T. (2017). De filmiske virkemidler. I

Medieproduktion: kommunikation med levende billeder (s. 61-85). Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Costello, N., Sutton, R., Jones, M., Almassian, M., Raffoul, A., Ojumu, O., Salvia, M., Santoso, M., Kavanaugh, J. R. & Austin, S. B. (2023). ALGORITHMS, ADDICTION, AND ADOLESCENT MENTAL HEALTH: An Interdisciplinary Study to Inform State-Level Policy Action to Protect Youth from the Dangers of Social Media. *American Journal of Law & Medicine*, 49(2–3), 135–172. <https://doi.org/10.1017/amj.2023.25>

Dahl, K., & Olesen, J. A. (2003). Retorik - når teksten vil noget. I Jensen, E. H. & Olesen, J. A. (red). *Tekstens univers: en introduktion til tekstvidenskab* (s. 57-95). Aarhus: Klim.

D’Lima, P. & Higgins, A. (2021). Social Media Engagement and Fear of Missing Out (FOMO) in Primary School Children. *Educational Psychology in Practice*, 37(3), 320–338. <https://doi.org/10.1080/02667363.2021.1947200>

DR. (u.å.). *Alene hjemme på nettet* [dokumentar].

Drotner, K. (1999). Dangerous Media? Panic Discourses and Dilemmas of Modernity. *Paedagogica Historica*, 35(3), 593–619. <https://doi.org/10.1080/0030923990350303>

Forbrugerrådet Tænk. (u.å.). *En genvej til dit barns digitale liv*. Lokaliseret d. 10. maj 2024: <https://taenk.dk/det-kaemper-vi-for/genvej-til-dit-barns-digitale-liv>

Forbrugerrådet Tænk. (2023, 03. maj). *Sådan fungerer cookies*. Lokaliseret d. 15. maj 2024:
<https://taenk.dk/forbrugerliv/elektronik-og-digitale-tjenester/cookies-saadan-fungerer-de>

Graakjær, N. & Jessen, I. B. (2015). Medietekster i udvalg. I *Selektion: Om udvælgelse af medietekster til analyse* (s. 15–38). MÆRKK; Systime.

Gadamer, H.G. (2007). *Sandhed og metode: Grundtræk af en filosofisk hermeneutik*. Academica.
[253-264, 286-292]

Genvej – til dit barns digitale liv. (u.å.). *Om Genvej*. Lokaliseret d. 10. maj 2024:
https://www.genvej.org/?fbclid=IwAR3EZvDxT6nhJ_PQywZu00wjCLkIMy3CUoG6CFHvxQqc1sr5op7j9TRfyH8

Genvej – til dit barns digitale liv. (u.å.b). *Facebook*. Lokaliseret d. 10. maj 2024:
<https://www.facebook.com/Genvej.tilditbarnsdigitaleliv>

Genvej – til dit barns digitale liv. (u.å.c). *Instagram*. Lokaliseret d. 10. maj 2024:
<https://www.instagram.com/genvej/>

Genvej – til dit barns digitale liv. (u.å.d). *Alle temaer på Genvej*. Lokaliseret d. 10. maj 2024:
https://www.genvej.org/?fbclid=IwAR3EZvDxT6nhJ_PQywZu00wjCLkIMy3CUoG6CFHvxQqc1sr5op7j9TRfyH8

Genvej – til dit barns digitale liv. (u.å.e). *Der er penge på spil*. Lokaliseret d. 12. maj 2024:

https://www.genvej.org/exercise/alt-du-skal-vide-om-gaming?cid=alt-du-skal-vide-om-gaming&content_hook=8f711db0-da88-4f4e-b676-e299c4375008

Haastруп, K. H. (2015). Filmanalyse. I Rose, G. & Christiansen, H.C. (red.). *Analyse af billedmedier* (3. udg., s. 239-282). Samfundslitteratur.

Hadlington, L., White, H. & Curtis, S. (2019). "I Cannot Live without My [Tablet]": Children's Experiences of Using Tablet Technology within the Home. *Computers in Human Behavior*, 94, 19–24. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.12.043>

Halkier, B. (2016). *Fokusgrupper*. Samfundslitteratur.

Hayes, B., James, B, Barn, R. & Watling, D. (2022). Children's Risk and Benefit Behaviours on Social Networking Sites. *Computers in Human Behavior*, 130, 1-10. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2021.107147>

Hougaard, T. T. (2020). *Emojis*. Aarhus universitetsforlag.

Højbjerg, H. (2014). Hermeneutik. I Fuglsang, L. & Olsen, P. B. (Red.). *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: På tværs af fagkulturer og paradigmer* (s. 289-324). Roskilde Universitetsforlag.

Jantzen, C. (2019). Intet nyt under solen. Akademisk kvarter| Academic Quarter, (19), 141-151.

- Jarman, H. K., Marques, M. D., McLean, A. A., Slater, A. & Paxton, S. J. (2021). Motivations for Social Media Use: Associations with Social Media Engagement and Body Satisfaction and Well-Being among Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence*, 50(12), 2279–2293. <https://doi.org/10.1007/s10964-020-01390-z>
- Johansen, Stine Liv, og Malene Charlotte Larsen. (2019). *Børn, unge og medier*. Samfundslitteratur.
- Keery, H., Van Den Berg, P. & Thompson, J. K. (2004). An Evaluation of the Tripartite Influence Model of Body Dissatisfaction and Eating Disturbance with Adolescent Girls. *Body Image*, 1(3), 237–251. <https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2004.03.001>
- King, B. (2012). How Much Is Too Much? Limit Setting and Sexual Acting Out in a Digital Era. *Journal of Clinical Psychology*, 68(11), 1196–1204. <https://doi.org/10.1002/jclp.21919>
- Klastrup, L. (2016). Sociale netværksmedier i historisk perspektiv. I *Sociale netværksmedier* (s. 26-40). Samfundslitteratur.
- Lieberoth, A. (2023). *Den store skærmkamp: en far og forskers syn på, hvordan vi slutter fred med vores børn, os selv og alle de forbandede skærme*. Dansk Psykologisk Forlag.
- Malvini Redden, Shawna, og Amy K. Way. (2017). ‘Adults Don’t Understand’: Exploring How Teens Use Dialectical Frameworks to Navigate Webs of Tensions in Online Life. *Journal of Applied Communication Research*, 45(1), 21–41. <https://doi.org/10.1080/00909882.2016.1248465>

Nørlund, E. (2023, 3. juli). *Ny kampagne hitter: Tal med dine børn om deres digitale liv*. Dansk Markedsføring. Lokaliseret d. 09. maj 2024:

<https://markedsforing.dk/artikler/nyheder/ny-kampagne-hitter-tal-med-dine-boern-om-deres-digitale-liv/>

Parent, N. (2023). Basic Need Satisfaction through Social Media Engagement: A Developmental Framework for Understanding Adolescent Social Media Use. *Human Development*, 67(1), 1–17. <https://doi.org/10.1159/000529449>

Prensky, M. (2001). Digital Natives, Digital Immigrants Part 1. *On the Horizon* 9(5): 1–6. <https://doi.org/10.1108/10748120110424816>.

Resnik og Bellmore. (2021). Is Peer Victimization Associated With Adolescents' Social Media Use, Engagement, Behavior, and Content?. *Merrill-Palmer Quarterly*, 67(2), 175-202. <https://doi.org/10.13110/merrpalmquar1982.67.2.0175>

Ridley, D. (2012). *The Literature review: A Step-by-Step Guide for Students* (2. Udg.) London: SAGE Publications Ltd. (s. 1-21)

Ritzau. (2023, 03. april). *Skærmtid kan have indflydelse på børns diagnoser*. TV2. Lokaliseret d. 13. maj 2024:

<https://nyheder.tv2.dk/samfund/2023-04-03-skaermtid-kan-have-indflydelse-paa-boerns-diagnoser>

Rose, G. (2015). Billedanalyse. I Rose, G. & Christiansen, H.C. (red.). *Analyse af billedmedier* (3. udg., s. 161-237). Samfundslitteratur.

Rosenberg, J. & Egbert, N. (2011). Online Impression Management: Personality Traits and Concerns for Secondary Goals as Predictors of Self-Presentation Tactics on Facebook. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 17(1), 1–18. <https://doi.org/10.1111/j.1083-6101.2011.01560.x>

Sharma, S. & Yee Lee, C. (2023). Parental Mediation and Preferences for Regulation Regarding Children's Digital Media Use: Role of Protection Motivation and Theory of Planned Behaviour. *Behaviour & Information Technology*, 1–19. <https://doi.org/10.1080/0144929X.2023.2217275>

Schrøder, K. (2003). Generelle aspekter ved mediereception? – Et bud på en multidimensional model for analyse af kvalitative receptionsinterviews. *Mediekultur* 35, 63-73.

Shutzman, B. & Gershy, N. (2023). Children's Excessive Digital Media Use, Mental Health Problems and the Protective Role of Parenting during COVID-19. *Computers in Human Behavior*, 139, 1-11. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2022.107559>

Sundhedspolitisk Tidsskrift. (2023, 14. februar). *Forskning: Skærmtid har sammenhæng med langsigtede hjerneforstyrrelser hos børn*. Lokaliseret d. 13. maj 2024: <https://sundhedspolitisktidsskrift.dk/nyheder/helbred/7384-forskning-skaermtid-har-sammenhaeng-med-langsigtede-hjerneforstyrrelser-hos-born.html>

Sundhedsstyrelsen. (2022, 24. marts). *Skab gode skærmvaner om aftenen*. Lokaliseret d. 10. maj 2024: <https://www.sst.dk/da/Teenageforaelldre/Skaerm-rus-hjerne/Digitalt-liv/Skaermvaner-om-aftenen>

Sundhedsstyrelsen. (2023, 09. oktober). *Skærme fylder mere i vores liv, og det kan påvirke vores mentale sundhed og trivsel*. Lokaliseret d. 13. maj 2024:

<https://www.sst.dk/da/nyheder/2023/Skaerme-fylder-mere-i-vores-liv-og-det-kan-paavirke-vores-mentale-sundhed-og-trivsel>

Sundhedsstyrelsen. (2024, 22. januar). *Anbefalinger om brug af skærm*. Lokaliseret d. 14. maj 2024:

<https://www.sst.dk/da/Fagperson/Forebyggelse-og-tvaergaende-indsatser/Mental-og-digital-sundhed/Skaermbrug>

Swirsky, J. M., Rosie, M. & Xie, H. (2021a). Adjustment Correlates of Social Media Engagement Among Early Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence* 50(12), 2265–2278.
<https://doi.org/10.1007/s10964-021-01421-3>

Swirsky, J. M., Rosie, M. & Xie, H. (2021b). Correlates of Early Adolescents' Social Media Engagement: The Role of Pubertal Status and Social Goals. *Journal of Youth and Adolescence*, 51(1), 74–85. <https://doi.org/10.1007/s10964-021-01494-0>

Tanrikulu, G. & Mouratidis, A. (2023). Life Aspirations, School Engagement, Social Anxiety, Social Media Use and Fear of Missing out among Adolescents. *Current Psychology*, 42(32), 28689–28699. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03917-y>

Taylor, S. H. & St. Cyr Brisini, K. (2024). Parenting the TikTok Algorithm: An Algorithm Awareness as Process Approach to Online Risks and Opportunities. *Computers in Human Behavior*, 150, 1-9. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2023.107975>

ten Have, P. (2007). Transcribing Talk-in-Interaction. I *Doing Conversation Analysis* (s. 93–114). SAGE Publications, Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781849208895>

Young, R., Tully, M, Parris, L., Ramirez, M., Bolenbaugh, M. & Hernandez, A. (2024). Barriers to Mediation among U.S. Parents of Adolescents: A Mixed-Methods Study of Why Parents Do Not Monitor or Restrict Digital Media Use. *Computers in Human Behavior*, 153, 1-16. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2023.108093>

Yardi, S. & Bruckman, A. (2011). Social and Technical Challenges in Parenting Teens' Social Media Use. *Vancouver, BC, Canada*, 3237-3246. <https://doi.org/10.1145/1978942.1979422>